د شنو ګټو قاضي

پوليسي ناول

ليکوال: رحيم الله بشارت

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی څپرکی:

اتينــا په شيـګل کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترکۍڅارنـواله اتينا د شيګل ولسوالۍ دختـيني کلا پـه يـوې خـونې کـې د يــوزاړه مـېزترشـاکـښـېناسـته . پـه خـونې يـې يـو ځغـلنده نظــر تېـر کړ، د ېـوالونو تــه يـې وکـتل چـې ځـای، ځـای تــر ي لــېو(کـاګل) رانړېدلی و، برګـو تـه يـې مـخ پـورته کـړ.دنـښـترلوی بـش ته يـې لـه يــوه سره تـربل سـره وکـتل لـه سوربـخنـو ويـښـتويـې تــور زړوکـی وښـوېيـداودبرګـوپـه شمـېرلـويـې پيـل وکړ.اتيـنا مـې ټـولګـيوالـه وه، اوکـه پټه يـې نـه کـړم ډېـره را بانديِ ګرانه وه. چـې کلــه بـه مــې هــم ورله عکــسونه اخيــستل يـو ځـل بـه مـې ورتـه ويـل پـورتـه وګـــوره، وبـه يــې خندل، لېـونيـه! بيـاخـودمـړي غـونـدي ښـکارم" خـو مـا بـه تـل پـدې رضا کـوله چـې پـه لـسو انځورونوکـې يـو اځـې پـه يـوه کـې پـورته وګـوره .او چـې کـله بـه تـصويـرونه راغــلل همـدغــه تصـويـر تــه بـه يــې پــه ځـير،ځـيروکـتل بـيابـه راتـه شـوخـه غـونـدې مسکۍ شـوه وبـه يـې ويـل "درته وايم چـې سر سـام يـې پـه سـد نـه يـې خـو نـه يـې منې پــدې کې نـو ستا څـه خوښېږي؟"او ما هم ورته هيڅکله دوه ځله يودليل نه و ويلی . کـله بـه مـې ورتــه ويـل غـونډه ،منډه زنـه دې خـونـدکـوي . کــله بــه مــې ورتــه ويـل چـې وګـوره داسـې ښکارې لکه پـه خواړه خو ب ويـده-

کـله بـه مـې ورتــه ويـل چـې کـومه ښـځه لـوړه پـوزه لـري تـجربـه داده چـې همـداسـې يـې ښـايسـت ښـه ځــلـېږي.پـدې بـه راتــه داهــم موسـکۍ شـوه،دحـياسـره بـه يــې سـپـينو اننـګو تـه راټـول شـول او ځـان بـه يـې غلی کـړ.رښـتـيا هـم چـې دښـځو مخ تـه لـه لاندې نه پورته ورګورې ډيرې ښکلې ښکاري.دنارينووګناهګارفکرونه راپاروي.اويا بـه داوي چـې مونږ پـه لويـه کـې ښـځوتـه مخامخ ورګوروادانسان زړه له تکراري شيانو مړېږي. نوی والی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي او د لاندې نه ښځوته کتل به يو ډول نوی والی وي. پدې هکله دبرياليې په خبره کې هم يو څه وزن شته چې خدای وهلي ويل ښځې خدای جوړې کړې داسې دي ، ښايست يې هغه وخت منگولې لگوي چې هغه پرته وي ، ته يې پښوته ناست يې او ورې،ورې ورگورې.

نن چې يې هم پورته وکتل هغه ټول خيالونه او انځورونه مې يو په يو په ذهن کې لکه د فلم پرده راواوښتل.دهغې هم فکرشود غټو،غټوبڼورو زرزو سترگوپه کونج کې يې راته وکتل . مسکی‌شوه ، پدې کې د شيگل ځارنوال يوه دوسيه راوړه او دهغې مخې ته يې کېښوده.

"صيب ! داتاسو وگورئ ، داددغې قضيې دوسيه ده" د شيگل ځارنوال د لوړ قد،مناسب اندام غنم رنگی سړی و. پکول يې د تندي تر نيمې راکوزکړی و. لويې ږيرې يې د لوی بدن سره عجب ډول کاوه .

اتينا ترې وپوښتل له څوکسانو موپوښتنې کړې ؟

ځارنوال په ډاډ،اوپه ارام وويل "له پنځوو"

اتينا ددوسيې د يوه بيان په لوستلو پيل وکړ.

اتينا کرد توکمه ترکی وه .او همدغه د ترکيې اوعراق کردان دي چې په ټوله نړی کې يې دښايست کيسې خپرې دي. زه چې دمجاهدينو د حکومت په پيل کې د خالص ملا په سپارښتنه چې هغه وخت يې دپوهنې وزارت په پچه ختلی و، په "چانس" د ترکيې داستنبول پوهنتون ته لاړم . اتينا مې (Desk fellow)يامېزوالە شوه يوه مېزته ورسره کښېناستم اوچې په هماغې لومړی ورځ مې وليده خدای را باندې دومره گرانه کړه چې له پوهنتون نه تروتلو پورې مې ورته دومره پښتوور زده کړه لکه ماته چې زده وه . له پوهنتون څخه وروسته مو په يوه شرکت کې کارکاوه .اتينا د قضايي چارو مشره او زه يې مرستيال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووم.شپېرکاله په پوهنتون کې سره یوځای وواوڅلورکاله په شرکت کې، پدغولسوکلونوکې نژدې دوستان پاتې شو.اوددغې دوستۍ په برکت هغې دپښتواو پښتنو سره دومره مینه پیداکړه چې دڅو،څوساعتونو په اوږدومې دپښتوادب اوکلتورپه لوستلولیده اوزه پرې له ورایه پوهېدم چې په پښتوکې یې په ماپښه راړولې ده. دوه میاشتې مخکې هغې په استنبول کې خپله دنده پرېښوده اودخپل فوځ سره یې تړون وکړ چې دحقوقي اوقضایي چارودسلاکارې په توګه ورسره افغانستان ته راشي.موخه یې داوه چې پښتانه ووینې، هغه خلك ووینې چې دهغوی ژبه یې له هغوی نه هم ښه زده ده. د پښتنو سیمه ، دودونه او دستورونه ووینې. ځکه چې پښتویې زده ده خو له ما اودوه نورو انجینرانو پرته چې هغوی هم همدغه پوهنتون ته دزده کړو دپاره راغلي وواودلته یې له ترکیو جینکوسره ودونه کړي وو. نور هیڅوك نه پېژندل. د ژبې د ښې زده کړې لپاره هم د هغې ژبې دویونکو دژوند او دودونو نه خبرېدل ضروري دي، ځکه چې د ژبو ډېره زېرمه کلتوري ریښې لري او که له کلتور او دود نه څوك خبرنه وي د هغو کلیمو په مانابه سم ډول نشي پوهېدای. ما هغې ته د خپلو دودونو په هکله خبرې کړې وې یانې چې ودونه څه ډول کوو. ډېروختونه داسې وي چې جینۍ مو په سترګونه وي لیدلې ، یواځې موراویا دکوربلې مشرې ښځې لیدلې وي اوهغې یې هم راته دومره صیپتونه کړي وي چې په فکر کې بیا ښاپېرۍ راولو، او په ګل درو او ګل کڅونو کې ورسره پټ،پټونې کوو. ان تردې چې له کوژدن وروسته هم خپله کوژمنه یانشو لیدای او یایې د ځینو سیمو خلك په ښکاره نشي لیدای . خو د شپې ورسره غاړه غړۍ وي او بیا ترې په چربانګ د غل غوندې تښتي ، پدې کې رانه اتینا پو ښتنه کړې وه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

"تښتي نو ولې؟" ماورته ويلي وو چې که د جينۍ پلاراو ورونه يې ووينې نو خپه کېږي او کېداى شي لا وه يې ډبوي. هغې له لږ فکروروسته وويل: "تاماته ويلي ووچې ستا سو کورونه دومره ډېرې کوټې نه لري چې هرهلك او هره جينۍ په بېله ،بېله کوټه کې ويـده شـي نـو خـامـخـا بـه جـيـنـۍ يـادمـوراو پـلاراو يـا د نـورو خويندو ورونو سره په يو ه کوټه کې ويدېږي.او که جينۍ په نورو شپو دورونو او پلار تر سترگو لاندې وي او په دغه شپه ترې ورکه شي. نوولې هغوى نه پوهېږي چې د خپل کوژمن په غېږکې به پرته وي ځکه چې هغوي خو به هم د خپلو ښځـو غـېـږو تـه دغـه شـان پـه پټه ورغلي وي ،له هغه وخته به تجربه لري"

ماورته وخندل:

- دومره پسې نو سر هم نه گرځوي

هغې داچاره يو ډول ريا غوندې گڼله چې که په سترگويې ووينۍ خولَوَړ،اوکوتك راخلئ او کـه عـقـل مـو درتـه ووايـي سـترگـې پـرې پـټوئ.اوما بياحيا گڼله يواځې دواده او کوژدن دود،نه و چې اتينا ته عجيب او په زړه پورې و. جرگې ، مرکې،دهغو پرېکړې ،ترې ،نرخونه، اخترونه، زېرې ورکول او ډېر داسې څه وو چې هغه يې مجبوره کړه له خپل وسله وال فوځ سره د قضايي اوحـقـوقـي سلاکارې پـه ډول افـغانـسـتـان تـه راشـي او دلـتـه بـيـا د يـوې قضيې پلټنه په غاړه واخلي. قضيه د مرگونو وه.دوه سوداگر چاوژلي وو.او مرگونه هم د بر شيگل په پاس سر، سمه لام کې شوي وو .

رښـتـيـاپـدې دنـيـاکې داسـې ډېـرې کـمې خبرې شته چې ټاکلې کره اونه بـدلـېـدونـکې وي ځـرنـگه چـې کاينات دتغيراوبدلون په حال کې دي هـمدغـسې ددې نـړۍ هـرڅـه پـه بدلېږي او يابدلېدى شي.او بيا زمونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښوونکي سلطان کسين خبره دقضيې دڅېړلوپه وخت کله هم دافکرمه کوئ چې په کوم ځای کې مړی موندل شوی وژنه به هم همدغلته نژدې شوې وي مړی دمجرم دتاراوټيلگرام دپېغام کاغذدی.ډېر مجرمان دمړوپه مټ خپل پېغامونه رسوي. نوتل دمړودپيداکېدوځای.دوژل کېدوځای،په هغودخورو څادرونو او ټوټو،او دمړو لاسونو ،پښو او دهغوی دپرېوتو ډول ته په کلکه گورئ او فکرکوئ کېدای شي پدغو ټولو کې مجرمان تاسوته پېغامونه درکول غواړي او دغه پېغامونه ستاسو سره مر سته کوي چې هغوی ته مو ورسوي. نو د سلطان کسين لارښوونو ته په کتوداخبره به سمه نه وي که سړی ووايي چې قتلونه په سمه لام کې شوي وو. ځکه چې يواځې مړي په سمه لام کې موندل شوي و او لا په سمه لام کې هم نه دخوړکلي او سمه لام تر منځ دبنگېړې دکمرلاندې په يوه سمڅ کې موندل شوي وو. کيسه تر عامو خلکو داسې رسېدلې وه چې يو ې ښځې بزې ساتلې. بزې دکلي نه په لږ غوندې واټن کې پراته تنگي کې څرېدې د تنگي په مينځ کې دوچ خوړ په بڼه دباراني او بو د بهېدولاروه، بزې چې خوړته ورسېدې په يو ځای راغوندې شوې لکه له ځانه چې شپول جوړوي. ښځه چې ورورسېده وې ليدل چې يوتوربوټ يو، خړپکول،څادراووينې پرتې دي.

ويوهېده چې دلته وژنه شوې، لاړه او کلی يې له کيسې خبرکړ.دکلي خلك چې راغلل د پکول او بوټ له ځای نه يې منډ واخيست . چې د خوړ اوگټيو د نورو منډونو غو ندې گران منډ هم نه و، ځکه چې ښکاره سړی پوهېده چې له دې ځايه څوك راښکل شوي دي منډ تر يوې سمڅې ورسېد، چې خلك سمڅې ته ورننوتل دوه مړي چې شين څادر پرې خورو وليدل.دمړو د پټولو هڅه شوې وه ، په سمڅه کې شگې وې او په شگوکې نژدې پټ

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل شوي و. خو د ځادرو پيڅکې او د جامو ځينې برخې يې بهر پاتې وې .
مړي نه خراب شوي و او نه شخ شوي .
ځينو خلکو فکر کاوه چې دوی همداتېره شپه وژل شوي ځکه ندي خراب شوي خو ځينو نورو بيا فکر کاوه چې دوی که هرڅوك وي او هر چاوژلي وي خو شهيدان دی او د شهادت له برکته نه دي خراب شوي. ددوی د ليل داوو چې انسان دروح له وتلونه وروسته ببخي په څو دقيقو کې شخ ،پخ شي اودوی که تېره شپه هم وژل شوي وي تر او سه پرې له دولس ساعتونو ډېروخت تېر شوی اوکه په حقه شهيدان نه وای پکارداوه چې اوس داسې تازه نه وای. مړي په جنازو کې تر کلي راوړل شو. کليوالو وکتل يو همدلته په کلي کې چاوپېژنده چې نسيم نو مېده په ده کې دتبرگی اوپه ټوپك د ويشتلونښې وې و او عمر يې تر شلو کلونو لږ څه پورته و.
بل د پنځه دېر شو په شاوخواکې ښکارېده، توره بونډۍ ږيره او ښايسته ويښتان يې لرل . سترگې يې پټې وې خو بيا تر ې هم ښکارېده چې ځومره غټې ، غټې به وې.دده دسر له ټپونو ځرگندېده چې د شا له خوانه د تبرگي په ځټۍ وهل شوی او بيا وروسته يو گوزار د همغه تبر په تېرو وهل شوی او بيا ويشتل شوی دی ،کليوالو دواړه مړي له څو ساعته پلې لارې وهلو وروسته د شيگل ترولسوالۍ راورسول.دلته دوهم مړی هم وپېژندل شو چې د لاور دی او په باجوړ کې او سېږي .
دغو وژنو ته ځينو خلکو دسياسي مرگونو په ډول کتل او اتينا پدې گومارل شوې وه چې دهمدې خبرې پخلی وکړي چې مرگونه سياسي دي که جنايي؟ ځکه چې دغه سيمه د کونړ د پياوړي جهادي قومندان کشمير خان سيمه وه. هغه د اتحادي فوځونو له سترگو پټ و. او که دغه مرگونه په سياسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول تر سره شوي وي، نو بيا اتحادي فوځونوغوښتل چې پدې سيمه کې لوى عمليات تر سره کړي اوددې سيمې عمليات ډېر اسانه نه و. سمه لام نژدې پنځه ساعته له سړکه پلې لاره لري او لاره ټوله په غرو، رغو اوتنگوناوونوکې ده او که امريکايان پدغو غرنيو سيمو کې مزل کوي او تر سمه لامه دهغوى په وينا د چڼ او پاکولوعمليات تر سره کوي نو پدې ډېر خرڅ کېږي ، لوى پلان غواړي او د ډېرو اتحادي فوځونو مرگ ژوبله پکې رامينځته کېداى شي، نو د همدې لپاره لومړى د قضيې څېړل پکار وو. چې معلوم شي وژنې سياسي اړخ لري که جنايي. او اتينا چې پدې کار گومارل کېده .نيك مرغي به وه که بد مرغي خو زه هم له ترکيې نه په رخصتۍ کورته راغلى وم. اتينا مې د برېښنا ليك له لارې دخپل راتگ نه خبرکړې وه،کله چې ورته دغه څېړنه وسپارل شوه راپسې ډېره کلکه وه چې ورسره ملگرى شم. ماهم چې دکونړ نوم واورېد ورسره ومې منله، ماويل يو خو به دخپل پلار وطن ووينم ځکه چې پلار مې همدغلته په کونړ کې دشيگل نه پورې په ببلۍکې پېداشوى و. خاپوړې يې کړې وې زلمى شوى واوبيادکندز دشت ارچي ته کډه شو. اتينا اوس د تر کيې يو ه فوځۍ وه او ما نشو کولى د هغې سره فوځي دنده تر سره کړم نو ماته يې دسلاکار په ډول په(Contract)لنډ مهاله کار راکړ ما هم ورسره ومانه،کابل ته او بياله هغه ځايه کونړ ته لاړم.

له پخوانه مې يو عادت دا وو چې هرڅه مې زرهېرول په کابل کې چې به مې يوه شپه وکړه هيڅ به مې فکر نه کاوه چې په ننگر هار او پېښور کې به همغه شان گرمي وي لکه پرون يا ابله ورځ چې وه . او همدغه فکر مې د استنبول په ښکلي ښارکې د افغانستان په هکله هم کړى و. ماويل درې کاله وشول چې د ډالرو بهير د کابل په لور ورمات دى، اوس به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

استنبول غونډې ښکلی ښوی وي . خو چې د شیګل ولسوالۍ ته ننوتم ایله مې عقل سرته راغی چې ډالر څه چې یوه افغانۍ هم پکې نده لګول شوې. د چا شخصي کور یې پدې نامه ولسوالي کړی چې د مجاهدینو امریت پکې و او دولت ته په میراث پاتې شو.خو پدې چا فکر ندی کړی چې مجاهدینو له کومه کړ. ځکه یې پکې امریت جوړکړی و چې د یوه داسې چا کورو چې د خلقي ټاپه پرې لګېدلې وه. ولې خلقیان په نورو ولایتونو کې نه وو. هلته هم ورسره همدغه چلند کېږي. ماته رښتیا هم دا هر څه عجیب ښکارېدل .ولې مونږه له نووپېښو او نوو حالاتو سره نوی چلند او نوی فکرنه زده کوو؟ ولې سیاسي نظرونه ترمذهبه غزوو او په مذهب کې هم تر هغه بریده چې د بل لوري وینه او مینه دواړه راته حلال شي.ولې مذهب دسیاست تابع کوو؟

داسې نشي کېدای چې که د نورو دسیاسي نظامونو خپلولو ته اړتیالرو نو د خپل مذهب، فکر او کلتور سره یې لومړی برابر کړو، بیاترې کارواخلو؟ مادغه فکرونه کول او اتینادمجرمانو دبیانونو په لوستلو بوخته وه، زر، زر یې پاڼې اړولې نه پوهېږم څه یې ولیدل خو په بیړه یې له دوسیې سر راپورته کړاو څارنوال ته یې وویل:

-"داکسان چې تاسو یې بیانونه دلته لیکلي څه شول؟"

- "هغوی موپرېښودي دي"

- "پوهېږم پرېښودي مودي خو ولې... ؟ "

-"تحقیقات مو ترې وکړل خو د وړاندې تګ لپاره یې لار رانه کړه"

سترګې یې د څارنول په سترګوکې ورکړې

- "نوره څنګه لاره غواړې ؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملخی دې که څه بلا دا وايي چې دسوداګرو اوسمه لام والو ترمنځ سودا زماپه خوله او زماپه کورکې شوې وه. نېټه مې ورسره ټاکلې وه زه له سوداګرونه دژمنې سره سم مخکې ټاکلي ځای ته چې سمه لام دی ورسېدم.خو چې لاړم هلته راته د هغو خلکو چې سودا ورسره شوې وه نيت ښه ښکاره نشو زه ترې بيرته را روان شوم او په لاره کې سره وړاندې وروسته شو. زه چې شينګرګل ته راغلم خبرشوم چې سوداګر په ماپسې ټاکلي ځای ته تللي دي. خو ماڅه کولی شول خبره مې په تقدير وسپارله او کورته ترې راغلم" پوښتنه داده چې ملخي ته دده ديوخپلوان او دوست دژوند ارزښت همدومره و؟ولې ددغوکليو او سيمې ولسي خلک يې نشو خبرولی؟ ولې پوليسو ته يې خبر نشو ورکولی؟

دی پدې پوهېده چې که دی پسې لاړشي هغوی له مرګه ژغورلی شي ځکه چې تبرګی يې خسر دی،ګنډېری يې اوښی او هغه بل شريک بانی يې ساندو(باجه) داسی برېښي چې ده ته هيڅ د مرګ ګواښ هم نه و. ځکه چې که وژنه په پيسو کېده نو پيسې د ملخي سره نه وې د وژل شوو سوداګرو سره وې. ډېرې وژنې يواځې پدې کېږي چې وژل شوي کس يا وژونکی د نورو په وژلو ليدلی وي او ياترې خبروي، ددې لپاره چې قاتل نه غو اړي ثبوت پرېږدي دغه کس وژني، اوچې دی يې دده په وينا له نيت نه خبرو،ماناله پلانه يې خبر و نو که قاتل دی خپل ملګری اوپه قتل کې شريک نه ګڼلی نو پکاروه چې وژلی يې وای او ثبوت يې له منځه وړی وای . اوکه دده خبرېدلو ورته مانا نه لرله اووېره يې ترې نه کېدله نوبيا هم بايد يوه وېره ورسره وای او هغه داچې دی غواړي وژل شوي کسان وژغوري اودا دګنډېری دوی چې دوژنې شک پرې کېږي دپلان شنډېدل وو. نو هغوی له پکاروو چې ملخی يې تر هغو پورې چې سوداګر ور رسېږي ځان سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلی وای. ولې د میری په نوم کس چې تاسو دشك په بنسټ پوښتلی دی ددوی سره روانېده او له څه مزل نه پس ترې بېرته راستنېده ،داټولې پوښتنې ځواب غواړي.

څارنوال وويل"ته چې څه فکرکوې،زه هم همدغه فکرکوم،خوستونزه دسمه لام والو مجرمانوراوستل دي"

اتيناترې وپوښتل"څه فكركوې چې قضيه جنايي ده كه سياسي؟"

-"ددواړو شونتياوې شته"

-"نو زماپه قضيه كې د ښكېلو ټولو خواوو د تېر ژوند ريكارډ پكار دی"

دايې وويل خپلوسوربخنو زلفو ته يې يو څنډ وركړاوله كوټې ووته . په برنډه كې يې راته وويل" ټكوره! باجوړ ته به ځو"

له څو ثانيو وروسته مې ځواب وركړ خپل موټر او عسكر رخصت كړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دويم ځپرکی:

بـاجـوړتـه تگ

دکونړ او باجوړ تر منځ کوم برید اوپوله نشته دهر قوم نیم د غره یوې خواته او پاتې نیم یې بلې خواته پراته دي.
او همدا لامل دی چې تر منځ یې راښکل شوې کر ښې خپل ارزښت له لاسه ورکړی. چې دچا کله او له کومې لارې خوښه شي اوړي را اوړي. د پلو لاروتر څنگ د ناوه پاس ، غاښي او شايي سړکونه هم شته چې هره ورځ پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سلګونو خلك تګ راتګ کوي. خو دا ټولې اسانتيا وې دسيمه ييزو خلکو دپاره دي.

اتينا په استنبول کې ښه وه ، د هر چا نظروراوښت او هلته پدغسې چا دسړي رنګ سازيږي . خو په کونړ کې هغه اتينا نه وه چې لکه د استنبول غوندې مې له ګوتې نيولې واى ، په خندا، خندا مې ورسره خبرې کولاى.

نورو راته کتلاى او اوبه ، اوبه کېداى ، مافکر کاوه چې اتينا ته مې د پښتنو دودونو اوفکرونو په هکله هر څه ويلي خو دلته پوه شوم چې کېداى شي ډېرې خبرې پاتې وي او په هغوډېرو کې يوه دا چې پښتانه پسې ښځه ور روانه وي نظر يې له دوه ګزو اخوا کارنه کوي ، او بيا چې يې لا ښځه خپله هم نه وي. ددې خو هيڅ تصور نشته چې د ايجاب او قبول پرته دې څوك د چاخور لور د ځان سره وګرځوي.

اتينا راته ويلي وو چې باجوړ ته به ځي او ما پېژنده چې دوخت ډېر قدر کوي چې د ژوند يوه ثانيه يې هم بې ګټې تېرېږي داسې پسې خپه وي لکه د کنجوس نه چې مېلمه ډوډۍ وخوري. په پوهنتون کې اتينا له ډېرکارماکاوه. د ماسترۍ د کتابونو روغ، روغ چپټرونه (څپرکي) مې ورله په لنډو کليمو ليکل، کله چې به يې د ليکچر وار و ديونيم، دوه ساعتونو اوږده ليکچرونه مې ورله برابرول . په کورنودندوکې به مې ورسره مرسته کوله. خوهغې هم وخت نه خراباوه.

پښتويې زده کوله د پښتو اولسي ادبيات يې کتل او زما د پښتو ګډې ،وډې ليکنې يې له وړو،وړو کاغذونو ټولولې او په تر تيب يې ليکلې . د مارشل ارټ کلب ته تلله اوزه يې هم ورسره په زوره بيولم.

د پښتو سره يې مينه وه او که رښتيا ووايم مادهغې د پښتو سره مينه د خپل ځان سره مينه ګڼله او په زړه کې به مې کرل رېبل چې که ماته ګرانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده زه پرې هم ګران يم. پدې کې راته هيڅ شك نشته چې پرې ګران يم خو لاترننه پدې نه يم پوهېدلی چې څنګه پرې ګران يم . مونږ ديو بل په غېږ کې خوبونه هم کړي خو يواځې په اورګاډي کې . دخوښۍ په وخت مو يو بل په مخ، مخ ښه کلك، کلك چيچلي هم دي ورپسې مو رنګونه هم تښتېدلي يو بل ته مو تل ويلي چې يوه شېبه ستانه پرته ژوند نشم کولی. خو پدغې پسې غلي شوي يو او پدې هم پوهېدو چې په مونږ کې د يوه هم دانده خوښه چې د خبرو لړدې وشلېږي خو بياهم بلې خبرې ته تللي يو او فکر کوم دازمونږ ددواړوڅه معجزه وه چې نژدې دلسوکلونو يوځای اوښتو،را اوښتو وروسته موهم دوستي ،دوستي پاتې شوه په مينه بدله نه شوه . نه مادبل چاپه لور وکتل نه هغې .نه ماواده وکړنه هغې . خوپه خپلوکې مو هم دزړه غلاڅرګنده نه کړه

چې د باجوړ نوم يې راته واخيست نېغه مې د شيګل له ولسوالۍ نه مخامخ دکربوړۍ کلي ته د خپل دوست بريالي کورته بوتله . کربوړۍ دشيګل ولسوالۍ ته مخامخ دسيندنه پاس دخوړ ترڅنګ په شنو پټيواومستو لښتيو کې راګېر ورکوټی غوندې کلی دی چې کورونه يې له ډېرونژدې کېدو او تنګېدونه يو په بل کې ورننوتي دي ،لدې امله د يو کورمېلمه د ټولو مېلمه وي او خوښۍ اودردونه خو هسې هم زمونږ د ټولو کلو سره ګډوي . بريالی خبرو چې ورځو.اوفکرکوم خوا اوشا کورونه يې هم ښه په سخاوت خبرکړ ي وو ځکه چې مونږ ورغلو کوريې له ښځو او نجونوډك و .داتينا ښه راغلاست ته راپاڅېدې، هغه اوتره غوندې شوه په ترکۍ ژبه يې وويل " داکوردی ؟" ماورته وويل هو! خو هغه کورچې فکرکوي ډېردروندمېلمه يې راغلی او پدې ډول يې راتګ لمانځي .داتينا سره ببخي د اتصور نه و چې يو وخت به په خپل کار پسې ځي .يو ځای ته به يواځې ددمې دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورستنېږي او هلته به ورته خلك دومره خوشحالېږي چې ددې په احترام به دېرش څلوېښت ښځې راټولې وي . په استنبول کې خو لکه د نورو لويوښارونو غوندې څوك خپل دېوال شريك ګاونډي هم نه پېژني او نه څوك دژوند له منډې او زغله دومره وخت پيداکولی شي چې په يو وخت د يو چا لپاره په دومره ګڼ شمېرکې راټول شي. ټوکې اوخنداوې دې وکړي، يو بل دې ونازوي. اتينا مې د ښځو په حرم کې پرېښوده اوزه او بريالی ترې کوټې ته لاړو . مونږ غلې،غلې له يو بله دحال ،احوال پوښته کوله خو بهر ښې په درز کې ، خنداګانې ، او ټوکې ټکالې روانې وې. اتينا له هغوی پوښتنې کولې او هغوی له اتينا.يوې ښځې فکر کړی و چې ګوندې زه د اتينامېړه يم. ورته يې وويل له بدوسترګودې لرې وي ښه جوړه خومو برابرده . اتينا ورته وخندل.

"چپ شه چې وايې نه وري، خو خدای دې وکړي چې سره جوړه شو" هغې ورته وويل ښه دادې مېړه نه دی؟

ورته په خنداشوه "سل مړونه دې ترې قربان شي" خو خدای ته سوال وکړئ چې "ايسته مې داګل دوربل ګل شي"

يوې وويل "ته او س زما په مخکې ووايه چې زه داګل دوربل ګل جوړوم نوره ترې خلاصه"

- "نوريې راباندې څنګه وايې؟"

يوې جينۍ ورته وويل خورې اوس به ستاسو په مذهب شوی وي. دلته خوکه مونږ چاته د سترګو په کونج کې هم وروکتل په والله که مو بيا پرېږدې ،يابه موپه مړوندسرږدي او يابه دلحدله تيږې سروهي.

اتينا له خوشحالۍ يوټوپ کړ، آ څومره ښه .... که تاسو د چاسره واده کول غواړئ نوهغه انکار نشي کولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاڅواب ورکړ يواځې غږ وکړه .
ددوی خبرې خوړې وې او که په ما خوړې لګېدې خو ډېر په غوروړته ما او برياڵي غوږ نيولی و. او په غوږ ، غوږکې دې فکر وړی وم چې ګاډی او ساتونکي مې ترې رخصت کړه او س به يې څنګه په ځان پسې ګرځوم او هغه هم بيا په کونړکې،مونږ هم عجيبه خو يونه لرو. ښځې له پټيونه مالونو ته واښه راوړي . له لرو،لروغرونونه لرګي راوړي. په پټيوکې کارونه کوي ان تردې چې مورمې ويل "پخواښځوماسته هم له کورنه بهردوياڵې په غاړه شاربل"که ښځې مو يواځې وي اويادنوروښځوسره ملګرې وګرځي خيردی. خوکه مونږورسره يو اوله کورنه بهر راپسې روانه وي پرې شرمېږو. فکرکوو چې څوك به يې پښو ته ګوري که لاسونوته اوبيازه که له کونړه لرې پيداشوی اولوی شوی وم خوبيا هم دخپل نژدې ملګري اودوست برياڵي کورته وخت ناوخته راتلم نوله همدې امله په شيګل کې خال،خال پيژندوی وم اوس يو نيم سړي پېژندلم او که نن يې له يوې بهرنۍ ښځې سره څنګ په څنګ ليدلم نو خامخا يې د سترګو په کونج کې راکتل او يوه،نيمه تبصره يې چې زمونږ دخلکو دود ده راپسې کوله. همدغه فکرونه وو چې په ذهن کې مې په اتڼ وو .
يوځل داتينا د ګاډي او ساتونکو په لېږلو خپه شوم خو په بيا فکرخوشحاله شوم ځکه چې دامريکايانو اوسوله ساتوځواکونو په فوځي ګاډوکې ګرځېدل مې هم نه خوښېدل.
دهغوی ژباړونکي به رايادېدل سرونه به يې ټيټ نيولي و او دوسمالونه به يې په سراچولي و.
بيابه مې ويل چې څله مې ورسره منله چې درسره ځم ،سلاکار به دې يم، که سلا کار نه شم يوځه مرسته خو به درسره وکړم،لارښود خو به دې يم. ځان

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به مې غوسه راغله چې خلك دكار سره سم د كار دځاى پوښتنه كوي او تاته يې وويل "چې په كونړ كې يوه قضيه ښېږي،داپوښتنه دې ونه كړه چې دكونړ په كومو ځايونوكې" قضيې خوپه دفتر كې دننه د بيانونو او ثبوتونو په لوستلو هم ښېږل كېږي. او لكه د لېوني غوندې په گرځېدو اومالوماتو راټولولو هم ښېږل كېږي.نوره دې پكې پوښتنه ونكړه ،ورسره ودې منله، دادې ونه ويل چې قضيه چرته ښېږې؟ دكونړ په كوم ځاى كې يې ښېږې؟.بيامې ځانته خنداراغله او دخندا سره مې خپله ځانته ځواب وركړ چې "ولې خپل ماغزه خورې په بل چادې پېرزوكېده چې ورسره وگرځې؟ رخصتي خودې هسې بانه وه دلته خو راغلى هم ددې دپاره يې، ولې ژمنه دې ورسره نه وه كړې چې ستاد رسېدو نه وروسته به په لسوورځوكې دننه ،دننه ځان دررسوم؟ او لږ ترلږه په كونړ كې خو به دې ښه گرځوم چې زمونږ د خلكو له دودونو رواجونو ژوند او فكر نه خبره شې؟ ددې سره مې بريالي ته مخ واړوو .

- برياليه! مونږ به ځو.

- شپه نه پاتې كېږئ ؟

-نه نشو پاتې كېداى انډيواله مې د وخت ډېرقدركوي. او شپه دلته تېرول به پرې ونشم منلى هغه رانه پوښتنه وكړه "انډېواله دې پدې قضيه كې ولې دومره ډېره لېوالتيا ښيي"؟

ماورته وويل "ته يې هم په لېوالتيا پوه شوې؟" ولې نه لږه شېبه وړاندې چې بهر وتلى وم راته يې وويل سمه لام ته به له دې ځايه څومره پلې لاره وي؟ ماترې پوښتنه وكړه چې ته "سمه لام ته هم ځې؟" راته يې وويل" كه اړتياشي خامخابه ځو"

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل نه پوهېږم خو د پخوانه يې ماجرا خو ښه ده او چې ځه ووایي سرته يې رسوي.

بریالي راته وویل:

- نو لکه چې ستاغوندې ده، خو خیال کوئ چې هلته تلل له خطره خالي نه دي.

ومې ویل "هیله خدای ته خومونږ له موټر پکاردی"

"نوراځئ چې ځوموټربهرولاړدی" د بریالي مور چې رخصتولم، څه خبره يې په خوله کې راجوړه کړه خو په خندایې واړوله په تندي يې ښکل کړم، اوترې روان شوم. چې دکلا گی په دروازه وتلم دشانه راپسې کومې جینۍ د شیطانۍ په ډك غږ وویل "چې ومونه شرموې،کونړواله ده، دجینۍ خوښ يې واده يې کړه، بیایې دځان سره گرځوه"

وروغوندې مې له خولې ووتل:

"مونږ ته يې ځله وایې هغې ته يې ووایه" لږه شېبه وروسته راپسی اتیناهم راووتله، ښۀ درنه اسماني رنگه څادري يې په سر وه . لکه چې چاچل هم ورښودلی و. د افغانوښځوغوندې يې پورته اړولې وه . یواځې سپین مخ يې ښکارېده او سرې شونډې يې لکه د گل غوندې په مسکاغوړېدلې وې.

دبریالي سره د موټر په وروستي سیټ کې څنگ په څنگ کښېنا ستو، دچغسرای نه لږ پاس ددرواو کېبلونو په یوه پل پورې وتو، تر غاښي پورې اتینا دغره هرې ونې، غنې ته کتل چې د غاښي په پاټك وروواوښتو بیایې هم غره ته وکتل راته وې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"خدای درباندې ثومره فضل کړی خو تاسوېې دفضل او پېرزوپه نازولونه پوهېږئ،وګوره يو غردی د کونړ خوايې ثومره شنه ده اودباجوړخوايې ثومره سپېره . ماورته وويل:

-" ثادري ته دې وګوره اودې خبرو ته دې، غلې شه راځه چې ځو" راروانه شوه چې وروسته مې ورته وکتل داسې نېغه راروانه وه لکه د فاتح آس . لږ ښکته ګاډې ولاړوو د يومو ټر سره مو خبره وکړه اوله ثوپاټکونو او نژدې له يوه ساعت مزل وروسته ډرايور وويل "داد يوسف آباد کمپ دی" اتينا ورته وويل:

"لږ په ورو لاړشه،زه ځای در ښايم" له لږې شېبې وروسته په يوه کږلېچي ورتاوشو اتينا ته لکه چې دغلته فکر ورغلی وو چې پښتنې ښځې دنارينوو په مخکې خبرې نه کوي نووروغونډې يې وخندل زنګون يې راله لاس کې راونيو، "مانا دلته کوزېږو" له موټرڅخه کوزشو له يوه ماشوم نه مووډلاور د کور پوښتنه وکړه هغه راته وويل:

"مخې ته يې ولاړيئ، همدايې دروازه ده" اتينا يې کورته ننوته اوزه يې په حجره کې له ورور سره کښېنا ستم . دسمه لام په قضيه کې يو وژل شوی کس دلاورؤ، چې دمجاهدينويو ځوان قومندان و. او په هکله يې خلکو ويل چې د يوځانګړي خوی او اخلاقوڅښتن و. کله يې هم په تنظيمی جنګونو کې برخه نه وه اخيستې اوانسان ورته په حقيقي بڼه د انسان ارزښت درلود. په حجره کې راته يو ځوان چې له بڼې پوه ،ځيرك او با احساسه ښکارېده اوويل يې چې له دلاور سره ډېرګرځېدلی. خبره کوله چې "يوه ورځ ورسره يو ځای د بي بي سي خبرونو ته ناست وم داهغه مهال و چې په کابل کې تنظيمي جنګونه ښه په زور او شور کې وو" ده ويل "مادخدای ښښلي ميرويس جليل راپور اورېده چې ويل يې په ننني جنګ کې دولسي خلکو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګ له دواړو خواوونه په لسګونو جنګیالي وژل شوي او ددریمې کارتې سیمې ته هم ډېر زیان او ښتی" ده ویل "ماورته وویل چې جنګیالي دې پسې خدای نورهم مړه کړي خو خپه پدې ولسي خلکو او دوطن په ورانېدو یو. ددې په اورېدو راته دلاور مخ راواړوو او په غو سه یې رانه پوښتنه وکړه چې ولې تا پېداکړي چې داسې په ازاد زړه یې وژنې" ده ویل ماورته ویل " دوی چې نوروژني نو پخپله دې له هغوی مخکې مړه شي " ویل یې هغه راته وویل چې "داسوال کوه چې دوی د خپل ژوند په قدراوارزښت پوه شي او چې څوك د خپل ژوندارزښت وپېژني بیاد بل ژوند ته هم ارزښت ورکوي ،نه ځان وژني او نه بل" ددې سره دده په سترګو کې اوښکې راغلې اووې ویل "دلاور د خپل ژوند په ارزښت ښه پوهېده او ځکه خویې په مېړي هم پښه نه ایښوده ویل یې انسان دې ځان دنورو د مرګ اوژوند واکمن نه ګڼي. که څه وس یې کېږي نو ددې دپاره دې ترې کار واخلي چې د یو انسان له تندي نه د غم نښې لرې کړي او په خندایې کړي" ددلاور دورورسره هم وغږېدم، ښکلی هډور سړی و . یوخړپکول یې له تندي پاس ایښی و. ویښته یې پکې پورته ورتاوکړي وو، خوچې هر څومره پوښتنې مې ترې کولې همدغه یوه خبره یې کوله چې مونږ دلته یو اوکار په سمه لام کې شوی. زه ترې هیڅ خبرنه یم . هغه که زمونږ سره ښه چلند کاوه نو یواځې له دې امله چې پښتون دی او مونږ یې حجرې ته ورغلي یو نور ورته زمونږ کار څه ارزښت نه درلود او داښه نظر هم وخو هغه وخت به دپو هېدو وړ وای چې دی زمونږ دڅېړنو په هدف پوهېدای چې مونږیواحې پدې پسې ورغلي یو چې دپېښې بڼه مالومه کړو که پېښه جنایي وخېژي نو بیا کېدای شي چې د کونړ ولایت ته هم خپلې څېړنې ورنه کړو ځکه چې هدف دمجرم نیول نه دي یواځې د امالومول دي چې د جرم لامل څه دی. اوکه لامل هرڅه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي دده خو ورور وژل شوی و. مونږ فکر کاوه چې ده ته داپه زړه پورې وي چې وژونکوته یې سزاورکړل شي،له همدې امله مو ترې دا خبره پټه ساتلې وه چې مونږ یواځې دپېښې انگیزه مالوموو اونه دې ته لېواله وچې مجرمانو ته دې سزاورکړل شي.دا خبره دفکر وړ وه چې ولې نو دی نه غواړي مجرمانو ته سزا ورکړل شي ؟ ولې دمجرمانو په څرگندولو کې مرسته نه کوي؟چې کله مو ترې د جرم جنايي توب او سیاسي توب په هکله وپوښتل وې ویل "پدې کې د سیاست څه خبره ده،زما ورور یو تاجرو. او یواځې تجارت یې کاوه .که امریکایانو وژلی وای وژنه به یې سیاسي وه ځکه چې مجاهدو. اودحزب اسلامي سره یې خواخوږي لرله . خو اوس امریکایان ددې نه څه غواړي.

امریکایان دې خپل ریکارډ وگوري. دده په اړوند څه خبره دهغوی ریکارډ کې شته؟" ماورته وویل "ځینې خلك دغسې فکر کوي" وې ویل "امریکایانو له یې د خلکو د فکر څه ،دهغوی خو هسې هم په اسمارکې د اډې تر څنگ خلك یو د بل په پټي کې بمونه ږدي یوبل پرې وژني خودوی یې پوښتنه قدرې هم نه کوي. دوی خو یواځې ځان ساتي او خپلې منگولې ټینگوي. چې په خپل سر یې نه وي راغلې د بل په سر دې اورونه بلیږي" دوی پکې کارنه لري،ملي اردواو ملي پولیس روزل کیږي خو پروسه یې ډېره ورو روانه ده او څومره چې روزل کیږي دهغوی په نیمه ترې بېرته تښتي،لامل یې دادی چې دژوند ډېرې کمې اسانتیاوې ورکول کیږي،ددوی په مقابل کې دملت دهمدغو تنکیو بچیانو دوژنې او سر پرېکونې لپاره دهېواد دښمنان ډېر مصرفونه کوي. دولت هم دهېواد دبیارغاونې کومه لویه اودپام وړ ستراتیژي نه لري. ملت مو یو ډول ویشل شوی غوندې دی له هرڅه زیاته اړتیا ملت جوړونې ته ده اوملت جوړونه او دورانکارو اوهېواد دښمنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه هغه وخت لنډېدای شي چې کارونه ډېرشي،انصاف راشی اوخلك په ګېډه ماړه شي. ددلاور ورور لوستی سړی و او ګرځېدلی هم و. يو ځانګړی نړۍ ليديې لاره.عجيبه داوه چې په ورور پسې ډېر خپه شکارېده.داسې برېښېده چې سينه يې له غمه ډکه ده خو چې دا بيا د اندېښنې وړ وه چې همکاري نو ولې نه کوي. ددلاور يوځوی هم و چې ديارلس کلن و او داسې و چې پلار به يې ورته په رښتيا هم ښې هيلې لرلې.دليك، لوست اوزده کړې سره يې مينه وه او تر ټولو ښه يې دا چې په هر څه يې فکر کاوه. زه ددوی سره په خبرو ووم چې په سټيلايټ د اتينا زنګ راغی . مافکر وکړو لکه چې نور د تللو وخت دی ورته مې وويل "که تلل غواړې نو راووځه" راته يې وويل "داخو دومره خواږه خلك دي، اووخت هم ناوخته دی، شپې ته همدلته نه پاتې کېږو؟ ددلاور مېرمن راته وايي چې مه ځئ" ماورته وويل "سمه ده! خو فکر دې وي چې دهر پښتون په کوروركې همدغومره خواږه او ميلمه پاله دي ته به په کوم،کوم کورکې شپې کوې؟ راته يې وويل "دابه مې د پښتنو په کورکې لومړۍ شپه وي، اوغواړم دالومړۍ شپه همدلته ددې خوږې مېرمنې سره وکړم" له ځان سره مې غلي غوندې وويل "زما خو در پکې هسې هم نصيب نشته څه چې دې خوښه وي هغه کوه، خو رنګ مې هغه وخت وتښتېد کله چې پوه شوم چې ټيليفون مې بند کړی نه دی اوکېدای شي زما دغه وروستۍ جمله يې اوريدلې وي" زړه مې په زوره ، زوره ودرزېد خو بيامې وويل "غم يې مه کوه ښه ده چې وايې وري" دشپې ډېره برخه مې په سوچونو او فکرونو تېره کړه ددلاور نازولي بچي مې ليدلي وو. يوه ماشومه لور يې وه . چې شپږ کلنه به وه، خو ډېره هوښياره وه، حجرې ته راغله لومړی يې له لرې نه راته کتل، زړه يې نشوکولی، ماهم پرې ځان ناګاره کړ، بياراغله لاس يې راکړ، ښکل مې کړه، بيايې په ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه په دواړو لاسونو کې زمامخ راونيو، راته يې وويل "زما پلاريې هم وژلی دی، او بيازمونږ کورته هم راغلی و، ماپه ګټه وويشتو" ماورته وويل "څوک؟" وې ويل"هغه سړی" ددغې ماشومې خبرې وې ،دورور غم يې او په عين حال کې نه همکاري ، پدې ټولومې څو،څوځله فکروکړ، دې خبرې ماته يو شك راپيداکړو چې زما ورورپو تاجرو، دهغه له سياست سره څه ، که امر يکايانووژلی وای، وژنه به يې سياسی وه، ځکه مجاهدو او د حزب اسلامي پخوانی غړی و. شك مې پدې دليل و چې ددلاور په هکله مالومات داووچې هغه ددولت د ډېرو چارواکو سره اړيکې درلودې . او د سولې د راوستلو دهر ې هڅې فکري ملګری و. اوکېدای شي پدې وژل شوی وي چې ولې په کونړ کې د " جهاد" پرځای سوله او کراري غواړي. بله داچې کېدای شي پدې وژل شوی وي چې دده دډېرو جهادي کړيو دډېروخلکو سره اړيکي و، له رازونو او پټو ځايونو به يې خبرو اوددولت له چارواکو سره داړيکو په بنسټ به پرې دا شك شوی وي چې دی به رازونه دولت ته ورکړي. ددغو فکرونو او اندېښنو سره خدای خبر د شپې په کوم پهر کې ويده شوم . خو سهارداذان په غږ راپاڅيدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریم څپرکی:

د دلاور تــصـویـر

دسهار د چای څښلووروسته راته ددلاور ورور وویل چې "ملگرې دې غواړي له تگ نه مخکې ستاسره وغږیږي اوددې دپاره مودرته په کورکې یوه کوټه وزگاره کړېده" له حجرې نه یې ورسره روان شوم. دکور دلویې دروازې نه په لږواټن کې پرتې یوې خونې ته ورننوتو ددلاورورورراته وویل" تاسو اوس خپل کاروکړئ زه به مو یو سات وروسته احوال واخلم" او رانه ستون شو. دختیو جوړه کوټه وه خوپه چونه سپینه شوې وه، یوه سره قالینه هم پکې غوړېدلې وه . اتینا په یوه کټ کې ناسته وه، مخې ته یې یو وړوکی کورنی مېز پروت و. کاغذونه یې پرې خواره کړي و. ماورته په خنداوویل "سحر مونېکمرغه" وې ویل "ستاسو سره .....راځئ غو ښتل مې په گډه خپله تگ لاره وټاکو چې چرته به ځواوڅه پسې به ځو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ومې ويل

"سمه ده! زما سره هم څه خبرې شته چې پرې وغږېږو" مسکۍ شوه وې ويل "راځه نو بيا مې تر څنګه کښېنه" چې کښېناستم وې وېل "رانژدې شه دامېز وړوکی دی چې دواړه ترې کارواخلو" بيايې وخندل "خيردی خپه کېږه مه په رانژدې کېدوکې دې نصيب شته" . زه غلی شوم. پوهېدم چې دپروني ټلېفون خبره کوي . ورته ومې ويل

- کاغذونه دې راسپړه.

- زماسره څوخبرې دي اوخبرې نه بلکې فکرونه دي، ماددلاور له مېرمن سره خبرې وکړې . هغه هيڅ داسې فکرنه کوي چې وژنه دې سياسي وي. هغه وايي "روښانه خبره ده. دتجارت په نامه بيول شوی . پيسې ترې اخيستل شوي او له دې امله چې هغوی يې پيژندل وژلی يې دی. ځکه چې هغوی فکر کوو که ژوندی پاتې شي دغه پيسې ترې خامخا بېرته اخلي".

له اتينا مې پوښتنه وکړه "نو ستا څه نظردی؟". وې ويل:

- ولې داسې نشو کېدای چې دوی يې کلک تړلي وای او څومره پيسې يې چې ترې اخيستي ددې درې برابره يې ترې غوښتې وای. ماورته وويل:

- داخبره دې هم سمه ده ځکه چې هغوی هسې هم پدې پوهېدل چې ددوی داوژنې ښکاره کېږي.

- هو... خو دغه عکس ته وګوره.

مخامخ په کوټه کې ددلاور لوی عکس دېوال ته ځړېده."زه فکر کوم د مېرمن خبره به يې سمه وي. کېدای شي وژونکو همدغه فکر کړی وي چې که ژوندی پاتې شی دهغوی له سترګو خوب تښتولی شي" د دلاور غټو، غټو سترګو اوهډوري تنې ته مې وکتل داثبات سرمې ورته وخو ځوو هغې وويل" خو بيا هم څو خبرې شته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلاورمجاهدو دجزب ا سلامي، طالبانو او د وهابيانو له ډېرو مخورو او د کونړ په کچه له پېژندل شویو څېرو سره يې پېژندل او اړيکي يې ورسره لرلې. اوددې تر څنګ ده له دولتي چارواکو سره هم پيژندل او د جزب اسلامي ډېر مشران پېټ دي،دوهابيانو يو وتلی مشر د ګوانتانامو په زندان کې دی . د کونړد طالبانو مشران هم يا پټ دی اويا په زندان کې دی .
ددې تر څنګ خلك فکر کوي چې په کونړ کې د بمونو، چاودنو او مخامخ جګړوسر لاري همدغه ددولت له سترګو پټ جهادي او طالب مشران دي او کېدای شي دلاور دهغوی د ځای ځايګي په هکله مالومات لرل څرنګه چې دده ددولتي چارواکوسره اړيکې وې نو دهغوی سره به وېره وه چې ددوی پټنځايونه به وروښيي"ماترې پوښتنه وکړه چې "که سياستوالو دوی وژل نو دومره لېرې بيولو ته يې څه ضرورت درلود؟ ولې همدغلته د سړك په سريې نه وژل هم به يې سيا سي پېغام لرلای او هم به دوی له منځه تللي و"
وې ويل "ددې دپاره څو دليلونه شته لومړی داچې دادپېغام واله وژنه نه ده يواځې يوه داسې سينه يې له منځه وړه چې رازونه پکې خوندي دي، او په سياست کې ډېرې وژنې داسې کېږي. بل داچې هغوی غو ښتل قضيه له سياسي نه جنايي ته واړوي.
ما تر ې وپوښتل "ولې....؟"
وې ويل "ځکه چې هغوی ددلاور سره ډېره خواخوږي لرله او نه يې غو ښتل ددوی کورنۍ لاپسې وځوروي ځکه چې سياستوال دوی خپل ګڼل او د خپلونه دراولاړشوي ټپ درد ډېروي بل لامل يې کېدای شي داوي چې دغسې دکونړ دخلکو په نظر کې مخالف سياست او ساستوال بې باوره کېدل خلکو به فکر کوو چې دوی خپل ملګري او دوستان وژنی. بل داچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاستوال هم د کونړ دي . دا ټول ولس ته مالومه ده چې پرېکړې دچاپه لاس کې دي او که وژنې وشي نو خلك یوائې د مشرانو نومونه اخلي. اونن سبا حالات داسې دي چې سم اټکل یې نشي کېدای چې په کوم لوري به ځي اوکه دسیاستوالو دغه نننی سیاسي واك له لاسه لاړشي نو بیا به دسیاست دپاره شوې وژنې په قومي او شخصي دښمنیواو یاستاپه وینا په پتنوواوړي .ځکه چې ستاسو ټوله ټولنه قبایلي ژوند لري او په قبایلي ټولنوکې تل همدغسې کېږي"

اتیناوویل "یوائې داخبرې نه دي نورې هم ډېرې خبرې شته چې دغور وړدي،یوه خبره چې ددلاورمېرمن یې حیرانه کړې وه داده چې هغې ویل ددلاور پلی مزل هیڅ نه خوښېده . ځان یې ترې ساته دجهاد ددورې له ختمېدو وروسته یې په یووخت له یوساعت نه ډېرپلی مزل نه کاوه. او بیا دغره مزل ته خویې په هیڅ ډول غاړه نه ایښوده . ما فکرکوو چې ددې لامل به دهغه دوزن زیاتېده وي . خو ددلاور مېرمن راسره ونه منله اووې ویل چې کېدای شي لامل به یې دګرډې تکلیف و. ځکه چې له درې څلورځلوزیات یې د پلي مزل په وخت په ګردو درد راغلی و. او دهغه درد سخت والي له پلي مزله وېرولی و. که څه هم ډاکټرانو ورته ویلي وو چې اوس یې د ګردې ستونزه له منځه تللې خو دهغه له پلي مزل نه بد راتلل اوغاړه یې ورته نه ایښوده . نو هغه فکرکوي چې تر سمه لامه پورې د پنځه شپږ ساعتونو پلي مزل ته ده څنګه غاړه کېښوده. داخامخا دداسې چالخوا مجبورشوی چې دهغه خبرې ورته ارزښت درلود او یا پرې ډېر کارشوی چې دی یې پلي مزل ته اړویستلی دی"

ماورته وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ستا په فکر داخبره ځکه د ارزښت وړده چې ښکاره کوي پلان سمدواره نه دی جوړشوی بلکې ډېر کارپرې شوې ا و ستا مطلب دادی چې ډېر کارپه لویه کې په سیاسي پلانونوکېږي، غله له اوږده پلان څخه د خرپ اوترپ پلانونه ډېر خوښوي"

وې ویل "هو!"

- خبره دې سمه ده خوحتمی نده .

- ولې دافغانستان دجرمونو کچه تر دغه بریده رسیدلې...؟

- دلـته دوخـت قـــدرنشـــته هغـه مـجرم چــې په ســمه لام کې اوسېږي د استنبول دمجرم سره توپیر لري.داستنبول مجرم کېدای شي یو کاغذاو قلم راواخلي، لومړی نقشه جوړه کړي بیا په نقشه کې ځایونه په نښه کړي. بیایې خوا او شا وگوري د هغه ځای څوچکره ولگوي . بیا ممکنه خطرونه له ځان سره ولیکي بیادهرخطرنه دبچ کېدولپاره یوه لاروسنجوي او پدې فکروکړي چې داکاربایدکله او په څوبجو تر سره کړي. او له هغې وروسته په جرم لاس پورې کړي.خوسمه لاموال نه کاغذلري نه قلم یو چاته وايي چې راوایې ړوه، دومره ستا دومره زما نوریې په کیسه کې نه دی که د شپې ورپېښ شوکه دورځې.دلته داهم شونې ده چې یو واړه پلان ته دې په میاشتو، میاشتو لاروڅاري او لامل یې همدادی چې دی هم بل څه کارنه لري . بس داوړي یخ سیوری گوري اود ژمي پیتاوی.بیاورته ډېه په ډېه اوړي، راوړي.راته یې وویل

" څه فکرکوې پدې پلان به هم ډېر وخت تیر شوی وي"

ورته ومې ویل "ددلاور دمېرمنې خبروته په کتو خو سړی ویلی شي چې هو! ځکه چې پده ډېره خواري شوې .ډېرکارپری شوی نوهله ترسمه لام پورې رسېدلی دی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- څه فکرکوې چې دمجرمانو سره به وسلې وې که تشه هوايې پرې خرڅه کړې ده. ما ورته وويل فکر نه کوم چې هغوی دې وسلې لرلې... ځکه چې که وسلې يې لرلای نو بيايادې وژنو امکان کم و،کېدای شي چې وسلې يې ورکړې وای.

اتينا وويل" زه چې څومره ستاسو په ټولنه پوهېدلې يم ستاسو ټولنه يوه قبايلي ټولنه ده که وژنه جنايي وي نو پدغسې ټولنه کې ولې له جنايتکارانو سره ددې غم نه و چې دوی به رسوا شي،اودڅو پيسو په بدل کې به ټول ژوندله وېرې اود مرگ له گواښ سره مخ وي.څه فکرکوې چې ددې لامل به دهغوی د سيمې لرې والی وي.خپلې سيمې اوموقيعت ته په کتو به فکرکوي چې دلته به دوی له دغه گواښ اووېرې نه بچ وي" ماورته وويل"کېدای شي چې دغه فکروي او يا دا لامل چې دوی له دې نه پخوا هم دغه ډول جرمونه کړي وي .دجرمونو ددنيا لوبغاړي وي او له دغې وېرې او گواښ سره لادپخوانه لاس اوگرېوان وي اوفکر کوي چې اوبه له سره واوړي څه يې يوه نېزه او څه يې دوه"وې ويل "کېدای شي خوله مالوماتو څرگندېږي چې ملخی د جـــرمــونـودنيـاډېرپـوخ لـوبغـاړی نـــه دی..."ورتــه ومــې ويـل "کــه پوخ لوبغاړی يې هم وي دېرمشهوراونوموتی لوبغاړی نه دی.خودويم دليل چې دسيمې سره اړونددی ريښتياهم ملخی د سيمې دغه ځانگړنه نه لري"

هغې وويل "که ستا په وينادجرمونوددنياپوخ سړی هم وي نومهمه داده چې دژوندډول يې لا دمجرمانو نه دی اودعاموخلکوپه څېر ژوند تېروي.نوولې ورسره داغم او فکرنه و چې دی په يو رسواکېدونکي پلان کې ورکډ شوی او کېدای شي دېر څه پکې وبايلي.پوښتنه مې وکړه "لکه څه؟"

- لکه دژوندډول،پولې پتې،او ان تردې چې خپل سر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نو څه فکرکوې؟
- د ملخي څېره او خيال مې ببڅي فکرد سياست په لوروړي.فکرکوم دی به چادوکه کړی وي.او داسې چا به دوکه کړی وي چې دی يې ډېرغټ اوداسې څوك گڼي چې فکرکوي له لاسه يې هرڅه پوره دي،هغه به وعده ورکړې وي،او سياستوال د خپلو موخود ترلاسه کولو دپاره دغسې وعدې ورکوي. همدغو وعدو اوژمنو به دی ډاډه کړی وي نور پلان به هغوی جوړکړی وي، ده ته به پکې دنده ورکړل شوې وي اوده هغه دنده تر سره کړې .او فکرکوم ددې دندې دتر سره کولودپاره ده ډېرکارهم کړی او ډېرې لارې يې کارولې او ازمويلې دي.ددلاوردمېرمن په وينا ده ورته ددويمې ښځې دکولو ټټروهلی وپه دلاور دغه خبره ښه نه وه لگېدلې نو ده ورته ويلي وو ما فکرکوو چې ته به هم زما په څېر ددويمې ښځې شوق کوې،ددوی په وينا ملخی دوه ښځې لري..اتينا مسکی شوه وې ويل "سبابه تاته هم څوك د دويمې ښځې ټټروهي، داخبره دې هم له مانه پټه ساتلې وه چې ستاسو په ټولنه کې دويمه ښځه کول هم دومره لوی عيب نه گڼل کېږي"ماورته په خنداوويل "لږ تر لږه هغه څوك دويمه ښځه نه کوي چې لومړی يې دبل ملك وي"وې خندل "باوردربانډې نشته" بيايې وويل "داسې فکرکوې چې دابه يوډول جنسي لالچ ورکول وي لکه زمونږ په ټولنه کې چې ځينې خلك دغه ډول لا لچ ورکوي خو دنکاح په بڼه نه بلکې ديوې شپې يا څه مودې دپاره يوبل ته دډېروستاينو او صيپتونوسره يوه ښکلې جينی ورډالی کړي اودغه ډول پرې هغه څه ومني چې پرې منل يې غواړي"
ورته ومې ويل "کېدای شي ځکه چې زمونږ په ټولنه کې د ښځوسره ديوې شپې او يا څو شپوتصورنشته اودغه يوه لويه بداخلا قي اوگناه گڼل کېږي نوځکه ځينې خلك ددويم واده خبره يادوي،کله،کله ښه پوهېږي هم

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې چاته وړاندیزکوي دی به دغه وړاندیز ونه مني خودغه ډول خبرې ځینې وختونه دنارینوو ترمینځ د شخصي او جنسي خبرو دپیل ټکی او یوه ښه پیلامه ثابتېږي چې په عام ډول یې سړي د خپلو جنسي غریزو د سړولو دپاره دیوې ناکامې هڅې په ډول د یو بل سره کوي"
اتینا وویل "یانې سړي خپلوکې هغه خبرې کوي چې په عملي ډول یې نـشي تـر سـره کـولـی" مـاوویـل هـو!دېـری وخـتـونـه د ښـایـسته او ښکلومېرمنوسره دلیدوکتواو په بېلا، بېلو بڼودهغودیادولوکیسې کوي"اتینا ورسېده په خندایې وویل "کله چې سړي خپلو کې دزړه دغه غلاوې راوسپړي نومانا یې داده چې یو بل ته د ژوند رازونه راسپړي، او سره دوستان شي"ورته ومې ویل "هو! خوځینې وختونه اوځینې خلك" وې خندل" مطلب دې دادی چې مجرمان نه وي؟"
ماویل" هو! ځکه چې مجرم دسیاستوال غوندې خپل هدف اوخپلې گټې ته گوري نورڅه ورته ارزښت نه لري" وې خندل" دکسین سلطان خبره خوبه دې له یاده نه وي وتلې چې قاتل انسان ته هم لکه دوچې ونې په ډول گوري لکه مونږ چې له وچ لرگي نه د کتابونو الماری جوړه کړو څو مره به خوښ یو،قاتل هم که دچادمرگ په بدل کې د خونې یو ور ترلاسه کړي همدغومره پرې خوشحالېږي"
ورته ومې" ویل د کسین سلطان خبرې مې ټولې یادې دي خوته په خپلو خبرو بیړه کوه چې ناوخته کېږي"راته یې وویل" سمه لام ته په لاره ددلاور د بل ملگري زړورخان دخپلوانوکوردی،دتره لوریې هلته واده ده.دوی دتگ په وخت هلته ستانه شوي"ماورته وویل "دستنېدو لامل به یې داوچې دلاوردمه وکړي اوځان په یو وار له اوږده مزله وساتي"وې ویل "ښایي یویې دغه و،خودوی یوه تمانچه لرله او له دغه کورنه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلاشينکوف ورسره راخيستی دی ،اود تمانچې تر څنګ د کلاشينکوف غوښتل ماته شك پيدا کوي،خوددلاورمېرمن زما دغه شك ردوي اووايي چې که دلاورته کوم شك ورلوېدلی وای يوقدم به هم وړاندې نه ووتلی ځکه چې وايي هغه د افغانستان له حالا توهم ښه خبرواودخپل ژوند په ارزښت هم پوهېده"ورته مې وويل"هغوی دکلاشينکوف دوړلو اړتيا غرنۍ سيمه ګڼي نه د کومې بدې پېښې اټکل" اتينا قلم په په خپله سره،پسته شونډه ايښی و او مازې سريې دهو په بڼه وښوراوه. ورته مې وويل "ځينې شکونه داسې وي چې زمونږ په زړه کې وي خو د ښه باور له مخې يې دشك په ډول نه منو" اوددې دپاره چې ځان ډاډه کړو، ډېر لږ تر تيبونه ورته نيسو. مخ يې راواړو او وې ويل "داسياست او جنايت سره ډېرغبرګ نه دي روان....؟"

"له بده مرغه همدغسې ده"

-او پدې پوهېږې چې ددلاور ورور هيڅ همکاري نه کوي؟

- پوهېږم

- لامل به يې څه وي ؟

- نه پوهېږم،

- نوځوبه؟

- "هو.. ..خوکونړ ته که په کونړ کې سمه لام ته"

- دواړوته، اوبهر راووته. هغه د دلاور دمېرمن خواته ورغله او زه د دلاور د ورور سره له خونې راووتم. له کوره چې بهر شو غلي غوندې يې راته وويل ستاسو دا فکر غلط دی چې مجرمانو دخپل جرم د پټولو هڅه نه ده کړې هغوی ان د شپې په تياره کې د خوړ په اوبو په وينو ککړې تيرې وينځلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دسمڅې سرته يې دګټيو لويه باره جوړه کړې ده ددې دپاره چې مړي ښکاره نشي او دتل لپاره پرې د ورکو نوم روان شي.

څلورم څپرکی:

دجلال اباد شپه

مونږ ددلاور ورور دخپل يو دوست په ګاډي کې کښېنولو اوترې روان شو. اتينا چې په څادري کی پټه وه په لاره يې څوځل خوله داسې رانژدې کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه ڠه خبره چې راته کوي،خو فکر به يې شوچې باجوړدی،اوديوې افغانې ښځې په دودکونړته روانه ده نو بېرته به غلې شوه. ماورته وويل "خير دی خبرې کوه ډرايور خپل دی ددلاور ورور راته ويل چې نژدې دوست يې دی"چادري ته يې اشاره وکړه.

بيايې وويل "سترګې دې نه وينم خبرې خوندنه راکوي" ماورته وخندل "زماسترګې نه وينې که زه ستا هغه نه وينم" په خنداشوه "والله خبرې پکې خوندنه کوي"

ماويل "بس بيانو غلې شه" له غاښي پورې به خبرې کوو.دغاښي له پاټك نه چې راواوښتو په يو بل پك اپ کې کښېناستو.دافغانستان ډېر ډرايوران مې ليدلي چې لومړی ډېر ښه سړي وي.خو چې سورلۍ ورسره وخېژي بياپرې ناوخته شي.اوبو څښلوته هم ګاډی نه دروي . له همدې وېرې مې لومړی موټرچلونکي ته وويل "مونږ درسره ځوخو ډېره بيړه مونشته او غواړو د غره لړسيل وکړو. که ځينو ځايونو کې چې مونږغواړو ودرېږو راسره ودريدلی شې خو سمه ده که نه شې درېدلی نو بيا زمونږ او ستا جوړه نه راځي"

داسړی ډير بد نه و اويابه سورلۍ نه پيداکېدې وې ويل "غم مه کوه،چرته چې ودرېږې صرف غږکوه".

له غاښي نه چې موڅه شېبه مزل وکړ،يوناو غوندې مخې له راغی،هسې خو داغر ځای،په ځای له ناوونوډك دی ،خوددې ښېګڼه داوه چې اوبه هم پکې رارواني وې.

مخې ته يې يو سړی ناست و. پيکوړې يې پخولې چې ماوليدې ومې ويل "لکه چې داهغه لومړی دود دی وينوچې له پاکستان نه رالېږدېدلی دی"موټروان هم پوره لوښی و راته يې وويل "پيکوړې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاكستان نه، نه دي راغلي، د هندوستان نه راغلي دي، پوهېږې چې مشهورې پيكوړې چرته پخېږي؟" ماويل "نه! كه تا خوړلي وي راته يې ووايه" وې ويل "په جلال آباد كې ددرمسال تر څنگه چې پخېږي،يو هندو يې پخوي" ماورته وويل "نو همدلته مولږ ودرووه. له موټره راكوزشو.د پيكوړو ماما نه مې پيكوړې راواخيستې او په ناو كې ښه وړاندې لاړو،هلته دوه لويې،لويې گټې وې چې ددواړو په منځ كې اوبه رابهېدې ،په يوې لويې تيږې كښېناستو او د پيكوړو په خوړلو موپيل وكړو.اتينا ته مې د پيكوړو شجره نسب بيان كه چې دچڼود اوړو نه پخېږي. او بيا مې ورته وويل اوس شخوند هم وهه او خبرې هم كوه، ځادري يې لاپخواپورته اړولې وه،بوټونه يې هم وښكل،سپينې ډبوسكۍ،ډبوسكۍ پښې او سپينې ،سپينې پنډۍ يې ښكاره كړې ، پښې يې اوبو ته ښكته كړې د ښه شيطان ماشوم غوندې يې ورو،وروپه اوبو كى ښوځولې چې سپينې اوبه يې شيندلې او په نازيې وويل.

ښه نوڅه فكركوې چې سمه لام ته به تلل څنگه وي ؟"

ورته ومې ويل هغه شعر دې اوريدلى دى چې" سر چې په تلي كې ږدي وېره له چانه كوي". وې ويل يانې تلل به سر په تلي كې ايښودل وي. ورته ومې ويل "خو مالومه خبره ده دلته دخپلو افغانانو خير نشته نو ته خولا انگرېزه يې " وې خندل "يانې هر سپين پوستى انگرېزدى" ماويل "هو! اوكه انگرېزنه وي د انگرېزپه خوا خو ولاړدى" وې ويل "رښتيا ووايه افغانان به ماته د انگرېزې گومان كوي اونور افغانان لاپربېرده دخپلې مور خبره كوه، چې هغه به مې هم انگرېزه گڼي؟"

ورته ومې ويل "په لومړي سركې خو،هو"

- اوبياوروسته ...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بياورسته نو پښتانه له ترکيانو نه ډېر له پخوا څخه خبردي.
- هغه څنگه...؟
- رحمان بابا(رح) خبرکړي دهغه داشعر خومې درته ويلی و چې. (يود ترکو بې نيازي بل عاشقي شوه+په پر هر باندې مې بل پرهر پيداشو) ښا! رحمان بابا به ترکه پېغله چرته ليدلې وه.
- نه پوهېږم خوښه ترې خبرو اويابه يې له خوشحال با با اورېدلې وه.
-هغه هم ياده کړې؟
هو خو صيپت يې ورله ندی کړی.

- څنگه . ..؟ شعريې درته ياددی.
هـووايـي،"پـښـتـنې جونـه مـې ولـيـدې پـه سـترگـو+ څوك چې تـرکـې د خـطاسـتـايـي خـطـادي"
په خنداشوه وې ويل "دايې هم د ترکو نجونوصيپت کړی دی"
- څنگه يې دترکو صيپت کړی دی،صيپت خويې د پښتنو نجونو کړی دی؟
ددې نه مالومېږي چې خوشحال خان بابا هم يو څه قوم پرست و.
په خنداشوه قوم پرستان خو ټول يئ او ټول انسانان يو څه دغه تومنه لري خو دترکونجونو صيپت يې ځکه کړی چې ترکۍ يې دنمونې په ډول راوړي؟ لکه ستاسو په ټپو کې چې ډېر ځله دغه شی ليدل کېږي .
- لکه څنگه..؟
- په مسکايې وويل "لکه د نجونو ونه چې د چنارسره پرتله کوئ (له چنار لوړه دې ځواني ده+ مهرباني ده که کـوکۍ راکـړې مـيـنـه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې لنډۍ کې که وګورې مین دخپلې محبوبې ځواني له چناره لوړه ګڼي خودغې دعوې د چنار لوړوالی راتېټ کړی نه دی بلګې لاپسې لوړ اودنګ ښکاري.

په خندا مې ورته وویل "مهر باني ده......"

- هغه هم په خندا شوه وې ویل "لکه څنګه چې ددغې لنډۍ خالق په ټولو حواسو د چنارلوړوالی منلی و" ځکه یې د خپلې مینې لوړوالی له هغه پورته ګڼه، همدغسې خوشحال بابا هم د ترکو ښکلامنلې وه نو ځکه یې پښتنې ترې لوړولې.

غلي غوندې مې ورته وویل "دترکو ښکلاخوزه هم منم"

- په ترخړ یې راته وکتل .

پوښتنه مې ترې وکړه "خلك مصرۍ جونه هم ډېرې یادوي پوهېږې چې ولې" په سترګوکې مسکۍشوه.له قده لوړې دي،ستاسودلنډۍ په وینا " له چنارلوړې یې ځوانۍ دي"

ماویل "لکه ستاغوندې...؟"

زلفې یې څنډ وهلې "لکه زما غوندې او لکه ستاد کونړدنښتروغوندې"

- خوزماله لوړې نه غونډه،مونډه ډېره خوښېږي .

- ته د لوړې نه خبرنه یې.

- څه ټال خوپکې نه اچووم.

- په پښویې اوبه ووهلي دارې یې وکړې.وې ویل (داغونډکۍ ټوله ګاڼه شي+څانګه چې نیمه راښکاره شي خوند کوینه).....

ښه شی ښه وي نو، مابه څه د غونډکۍ صیپتونو ته دلیلونه لټول بې ځوابه شوم. اتینا هم راپاڅېده اوزه هم ورپسې راپاڅېدم . څادري یې راښکته کړه ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

وې ويل

"په ښځو ډېر ويربږئ چې ځوك به يې درنه وخوري په څادرونوكې يې رانغاړئ" او بيا د ګاډي په لور روانه شوه.

مونږ په كونړكې ايسارنشو،جلا ل اباد ته لاړو. مازديګر مهال جلال اباد ته ورسېدو،اتينا ته مې وويل

"په ننګرهاركې مې دترورکوردی. اويو ښه ترورزی هم لرم چې دټول ښه والي سره يوه ستونزه لري، ډېرزرخپه کېږي. اوكه خبر شي چې ترننګرهاره راغلی يم نو د بوختيا دليل مې نه اوري اونه يې مني"

وې خندل

"له ونې به غونډ،مونډوي" ورته په خنداشوم ببخي لکه چې ليدلی دې وي ، وې ويل

"هسې د غونډو،مونډو صيپتونه كوې كه زما غوندې لوړ،دنګ وای كله هم نه خپه کېده" بيايې وويل

"ځه! ښه ده چې تاته د"چناروني" ښېګڼې څرګندې شي درسره وبه يې منم چې ته پاتې شه ،دخپلې ترور او ترورزوی سره خواله وكړه اوزه به كابل ته لاړه شم"

اتيناله لارې نه پېغام وركړی و،سيده هوايي ډګر ته لاړو، يوه فوځي الوتكه د الوت لپاره تياره وه، اتينا وروختله اوزه ترې بېرته راستون شوم د ترورکورته مې راغلم. خودترورزي سره مې،د نورکله په شان ترناوختته د خواله وس او سبك راپکې نه و سترړيامې بانه كړه كټ مې غولي ته راښكه او ښۀ دروند پكی مې سرته ولګوو لکه چې ترورزی راباندې پوهيدلی و كټ يې راله جوړوو او غلې غوندې يې زمزمه كوله چې"ادم خانه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرسي کټ مې راکاږه دالان ته+ ماله خوب نه راځي کټ مې راکاږه دالان ته"

سندره مې اورېده خو ځان مې غلی کړ،پوهېدم چې که په خبروکښېوتم نودفکروخت به ونه لرم. اوماډېره ضروري ګڼله چې دپلان په اړوانو پړاوونوغوروکړم. اتينا د پلان مشره وه خوددې مصرې په شان چې "غم دی دلالي په سر مسته دې تازه ګرځي"هغې خو ويل ځه يارشته دی. څه به کوي. او پدې يې هم باور درلودچې سربه ورکړم خوهغه به ورنه کړم، غم او سرخوږی ټول زما و، زه خوله خپلې ټولنې او سيمې نه ښه خبروم او پوهېدم چې ترسمه لام پورې تلل او بيا هلته پلټنه کول، اصل قاتل مالومول او بيا ترې د قتل علت او لامل پوښتل اوبيا په دوه کسه داهرڅه تر سره کول،دانويو د خندا وړاواحمقانه پلان و. هغه څوك چې شك پرې کېږي يادجرمونودلويې دنيا لوبغاړي دي او يا دهغه سياست د شطرنج مهرې دي چې لوبغاړي يې د زبر ځواکونو په وړاندې والاړدي. هغوی له ورتلل او بيا ترې د اپلټل چې وژنه موکړېده، خو ولې مو وکړه ...؟ چادرته ويلی وو که پخپله ....؟ پدې فکرونو د شپې په تياره کې ښۀ خندا راغله .له ځان سره می لږه شيبه وخندل بيا مې ځانته فکر شو. په کټ کې ستوني ستغ اوږد،اوږدپروت وم ، پکی مې سرته غربېده چې له هوانه يې شور ډېر و. پښې مې وروغوندې يوه په بله وسلوله فکر مې شو چې ما شوچيچلې دي، پورته اسمان ته مې وکتل د ستورو په موقيعتونو او خريته هم نه پوهېدم چې وخت راته څرګند شي ، دغني خان شعر رايادشو چې وايي ."
سپوږمۍ شپول وهي ګډېږې+اودستورو لاس پړقېږي+اوس ښکاره شی اوس پټېږي+دوريځوپه ګلزار+غني ناست د سيندپه غاړه+دغمونوترې تاوجاړه+څه به کړي سپوږمۍ اوواړه+څه بوډافقير څه يې سېتار"

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندېښنه هم عجب شى دى ، كاراو پـلان هـرڅـه رانـه هـېرشـول فـكـرمـې لـه سـتـورونــه د سـتـورو عـلم (نـجـوم علم) ته لاړ د يو ملگري خبره رايادە شوه. هغه پدې حديث خبرې كولې چې وايي "علم دومن وركه متاع ده چې چرته يې پيدا كړه تر لاسه دې كړي"ويل يې زمونږ نه دغه متاع په ستوروكې وركه شوه. زمونږه عالمانو دنيا پرې ايښې وه د ستوروپه علم كې يې نوې ، نوې لاس ته راوړنې كتلې او د يورپ د عالمانو فكر ځمكې ته و.پوهېدل چې ژوندپه ځمكه كېږي او كه ژوندستوروته لېږدېږي هم له ځمكې به ځي نوهغوى څه كول.. ؟ هغوى په ځمكه په بېلا،بېلو وختونو پسلونه كرل، بيايې ورته په بېلا،بېلو وختونو اوبه وركولې،د هرپټي د كر او اوبه خور نېټه يې د ځان سره ليكله د كال په پاى كې يې پرې فكركوو چې كوم،فصل ښه حاصل وركړ، اوبزگرانوته ښايي د كومې لارې سپارښتنه وشي، هغوى ددغو تجربو پر مټ له ځمكې نه ستوروته ورسېدل او مونږ له ستورونه ځمكې ته راوغورځېدو.

پدې فكرونو، فكرونو كې خداى خبركله ويده شوى ووم خو سهار راپاڅېدم ترورزي مې په خنداوويل

"هيڅ د عشق له غمه نه دي برابر غمونه كل+چې د يار فراق دې ووئ دغه دي د خداى وهل"

پسې ورغبرگه مې كړه

" په جومات كې مې ونه موند په مكه كې رانه ورك شو+ خداى مې زړه كې راپيدا شو چې مې مخ ديار كړو ښكل"

ورته ومې ويل

" كاش! چې د عشق غم خوواى. څومره ښاغلى غم او څومره خوږ درد" په خندا شو

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

" داسې خوږ درد لکه ددوه ورځوپه زاړه پر هر چې د سپين باز په سپينه بڼکه ورو،وروتاوده ملهم راکاږې چې هم دردکوي هم خوند"
پوه شوم چې دميني ددرد په هکله يې زما نظرراته تکرارکړ. دسهار چاى ته ناست وو چې د اتينا زنګ راغى وې ويل
"نن ورځ به مونږ د سبادپاره پلان جوړوو، زه به سبا سهار اووه بجې په ننګرهارکې يم .همدغلته به سره وينو خوکه تر بيګاپورې ماله خپل راتلونکي پلان څخه خبره کړې ښه به وي"
ماويل
" سمه ده! تر مازيګره به زه هڅه وکړم چې دراتلونکي پلان منځپانګه په ټليفون يا برېښناليك درولېږم.
له چاى څښلووروسته مې ترورځې ته وويل
"غونډه،مونډه ځرګندجانه! تاسو خپلوکارونو پسې ځئ په ځمکه خواره شئ اودخداى فضل (رزق) ولټوئ او زه به همدلته پدې حجره کې دفکرنيلى وزغلووم"
وې خندل
"پوهيږې چې فکر ترذکره لوړدى"

پنځم ځپركى:

دپـلان جـوړول

ماته ديوډېرګران "مشن" پلان جوړول وو.داپرېکړه شوې وه چې سمه لام ته به ځو،دانو بدلېداى نشوه ...؟اواتينابدلول هم نه غوښتل، خوزما كار پدې غوركولو و، چې كومه لاره به غوره وي. زمونږ سره درې لارې وې .يوه داچې دملي اردو عسكردځان سره ملګري كړو اود هغوى په زور په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول کلي قبضه وکړوگنډېرى،تبرگى اوانډيوالان يې ونيسواوبياترې پوښتنې گروېږنې وکړو.خوکه مونږدملي اردو ځواکونه له ځان سره بيايوبيادهغوى په مرسته له ټول کلي چاپېر بېرواوبياپه کلي کې دمجرمانو لټون کوو.نوددې لپاره پکاروه چې يوداسې کس هم د ځان سره بوځو چې گنډېرى وپېژني.داسې کس ملخى و،خو په ملخي ځومره باورکېداى شو چې گنډېرى به راښيي او بل داچې بيانوزمونږ ضرورت څه و.داتينا سره همدغه پوښتنه وه . چې ولې دملي پوليسو په زور مجرمان د شيگل ولسوالۍ راونه غوښتل اوبل داچې دپوځ او پوليسو دځواکونو تلل هلته له خطره خالي وو څه،هيڅکله نه،هره شېبه ددې شونتيا وه چې دوى په کومه ناڅاپي او نه پلان شوې جگړه کې ونښلي.اوداهم مالومه ده چې دغره ددغه پاس سرنه د مجرمانو راوستل اسان کارنه و. د شيگل دڅارنوال خبره هم سمه وه چې ويل يې مونږ نه غوښتل پدې ډول مجرمان وترهوو چې خپله سيمه پرېږدي.ځکه چې پوهېږو راوستلى يې نشو.هغه غردى . په غره کې څوساته پلى مزل دى. اوددومره مزل نه وروسته که زمونږ پوليس درورسيږي او هغوى ديوې ونې ياغنې شاته شي پيداکول يې بيا اسان نه دي. دا وړانديز زما په نظرهم د عمل وړنه و اوپه لومړي سر کې مې پرې کرښه راښکله. بله دغور لاندې لار چې اتينا وړاندې کړې وه داوه چې په يوه هلي کاپټرکې لاړ شو دوه، درې وسله وال ساتونکي د ځان سره واخلو، له کلي نه يوې گوښې ته کوز شو اوبيا کلي ته ورشو. پدې کارکې څوستونزې وې يوه داچې دايوه غرنۍ سيمه وه دهلي کاپټر کښېناستل پکې گران او يانا شوني و. دهغې داواري لار داوه چې مونږ په رسيوله هلي کاپټرنه راکوز شو. خوپه لويه کې هلي کاپټر څه ستونزې لرلې، کېداى شوه چې دسيمې خلکو مونږ ليدلي واى اوزمونږ په مشن يې د"کمانډو د عملياتو"يا"commando action"

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

گومان کړی وای او لکه د کندهار غوندې چې دامریکایانوډېرکماندو عملیات ددوی په ډېروځاني زيانونوپای ته ورسېدل او بلکې ناکام شول همدغه شان داهم زمونږ د ژوند په ختمېدو پای ته رسېدلي وای.

زمونږ سره درېمه لاردا وه چې دوه په دوه د کابليانوخبره چکرزده ، چکرزده او دلرنووروېو په ژبه په گپ،شپ روان شو په لاره سره خبرې وکړو،دیخو چينواوبه وڅښو،ټيټاقې،ممانې اوگورگورې وخورو،خوله ،خوله شو او د سرويسونو او اورگاډو د مزل نه وروسته په پلي مزل کې هم يو بل ښه مالوم کړو. خو پدې کې هم ستونزې وې لومړۍ ستونزه خو د پلي مزل وه .خو يو څه په ځانونو ډاډه هم وو،په ترکيه کې مو دوه ځله په يوه ځنگل کې مزل کړی و، څوساته په ښکار پسې گرځېدلي وو. اويوبل ته مالوم ووچې په اسانۍ تر سمه لام پورې رسېدلی شو. بله ستونزه دا وه چې هلته نو څنگه لاړشو. وايي چې څنگه غرهغسې کربوړی.ددغو غرونو خلك خوښکاره مالوم وو، هم يې ښځې هم يې نارينه ،ډېری يې په خوارځواکۍ اخته دي او که خوار ځواکي نه وي نو هسې هم د غرونو خلك ډېر مزلونه کوي،کارونه کوي څرېبړې نه اونه خېټې لري او همدالامل دی چې د لوړفشار اوزړه ناروغۍ پکې ببېخي کمې دي.

ماهنداره راواخيسته،پکول مې په سرکړ خوپوهېدم چې دابې ځايه هڅه ده دبنې بدلول دومره ساده کارنه دی. بڼه بايدداسې بدله شي چې پخپله هم درته ځان بل ډول انسان ښکاره شي. خو پکول زمابڼه سيمې ته رانژدې هم نه کړه ښه يې لرې کړم، ځان راته داسې وبرېښېد لکه په ژمي کې چې په پېښورکې دشلم گريډافسرته گورم پکول مې لرې کړ. ځان مې پرېښود، اوداتيناپه غم کې شوم چې زه خوبه د ځان سره څه وکړم خو اتينا به څنگه بدلوم. دغه سور،سپين مخ،دغه زرکينې سترگې دطلاوو په رنگ خو

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوده،کوده زلفې د چنارغوندې هسکه ونه ، سپینې متې ، نرۍ گوتې او لا اوږده نوکونه دابه نو څنگه بدل کړم .

زه لاپدې فکر کې وم چې زنگ راغی،ستیلایټ مې د کوټې له کړکۍ نه راواخیست اوبهر ووتم د منلوتنۍمې کښېکاږله چې د بریالي غږ مې واورېد. په خندایې وویل "مبارك دې وي په کونړکې گرځنده ټلېفون کار پیل کړ. ماویل چې لومړی زنگ پرې تاته ووهم" ورته خوشحاله شوم ماویل - "داخودې ډېر ښه کاروکړ. زه نه پوهېدم چې ستاسره څنگه اړیکي ټینگې کړم بیامې ورته سمه لام ته دتگ درې واړه لارې اوپه دریــو واړو کــې پــراتــه خــنــډونــه لــنــډ،لــنــډ راوســپــړل"

وې ویــل

-"نـورکـارسـتـاسـواوپـرېـکـړه هـم سـتـاسـو چـې څـنـگـه مـو خـوښـه وي. خـو زماپکې یو وړاندیزدی چې دوه تاسو دریم یې زه، که په هر ه لاره اوله هرې لارې ځئ یو به در سره زه یم"

ورته ومې ویل

- "زه ستا دوړاندیز سره جوړنه یم او په کلکه یې ردووم"

راته یې وویل

-"زه کله هم داسې وړاندیزنه کووم چې څوك یې رد کړي.ددې وړاندیز د ردولو حق نه درکوم"

- نه! دې کې سل خبرې راځي.

- په چا.....؟

- څوك چې ځي په هغو.

-اوکه زه درسره نه یم بیابه ترې تاسوبچ یئ .....؟

- نه ....خوموتږ نه غواړو د پېښوبداغېزپه تاهم وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوپه تاسو چې کېږي.
- مونږ خو پکې دغه هر څه منلي.
- ولې......؟
- خودنده موده ،غاړه موورته ايښې.
- زما هم دنده ده ،خو ستاسورسمي دنده ده او زما اخلاقي اووجداني.
- ستاداحساس نه مننه ...... د ټلېفون په اوږ دولو دې بې ځايه خرڅ مه کوه.
- سرمې مه راپړسوه همدغه وروستۍ خبره ده.
-که مړشې ښځه دې کونډېږي.
-اوستاهغه چې کونډه شي داخيردی....؟
- زماښځه کوم ده؟
- ولې داچې درسره ګرځي،ماخويوڅه ځکه کړېده،ته خو تش دسبا په اميد شپې تېروې.
- ورته په خنداشوم. "ځنګه چې دې خوښه وي"
-همدغسې مې خوښهٔ ده او ټلېفون يې بند کړ.
دبريالي له ټلېفونه وروسته مې څه شيبه فکروکړ.
پوهېدم چې دی راسره ډېره مرسته کولی شي. زه خو لومړی پاکستان او بيا ترکيې له کونړ نه بېخي بې خبره کړی ووم. يواځې دهغه چانومونه مې په زړه وو چې پلار مې په کيسو او نکلونو کې راته ياد کړي وو او يواځې هغوی مې پېژندل چې د هجرت په مهال مې په پاکستان کې ليدلي و. کونړ ته څو ځله له پاکستان او بيا له ترکيې نه درخصتۍ په مهال راغلی ووم خووايي د جولامنډه تر موګي پورې وي زما هم منډه تر بريالي پورې وه،دزړه يار مې و او دزړه خبرې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره کېدې . دهغوی کـــورتـــه راغلـــی يـــم، شپه نيمه مې کړې په جاله کې په سيند پورې وتی يانه پورې وتی، دشنې شولګرې په چکړو پولو په سهاريامازديګر لړ ګرځېدلی او يامې دبريالي سره جال اخيستی د شيګل په خوړ کې مو کبان نيولي او شپه موپخپله پاخه کړي اوخوړلي وو. نورله کونړ نه همدغسې ناخبره وم لکه اتينا. او د بريالي خوله هجرت نه وروسته دايو لسم کال و چې په شيګل کې اوسېده ، له هرې ونې غنې اوله هر غر او کر بوړي خبرو. مونږ دده له دغې پوهې نه کاراخيستلو ته اړوو. مونږ نور ځايي خلک هم پيداکولی شول خو خبره د باوروه ، هغه خلک چې انسان وژني هغوی ته ټول انسانان يو برابردي. ښه بدپکې نه ګوري که پوه شي چې يوله بل نه په مجازي ډول لوړدی، دښه حيثيت او مقام څښتن دی دهغه په مرګ لاډېرفخرکوي. نو پدغسې حالاتوکې له مونږ سره دوه لارې وې . ياداچې دبريالي نه مرسته وغواړو. او ياله هيچانه مرسته ونه غواړو.

خوماپه هيڅ ډول له بريالي نه مرسته نه غوښته اودليل يې ښکاره و مانه غوښتل د خپلې دندې او دخپلې"نازولې"ددندې دپوره کولو دپاره خپل خوږ دوست خدای مه کړه له لاسه ورکړم . زه نه پوهېدم څه وکړم .ټلېفون مې همغسې په لاس کې وو.

دبريالي خبرې مې بيا، بياپه غوږ کې انګازې کولې او پدې مې باوردرلود چې هغه به له خپلې خبرې وروسته نه شي، دهغه دوروسته تللو يوه لاروه او هغه دا چې مونږ دقضيې نوره پلټنه بنده کړو.اودابه يوه ډېره بې خونده پرېکړه وه. همدې ته زه له ترکيې راغوښتل شوی ووم او اتينا ته خونه پوهېږم ولې له خپله ژونده هم خوږه وه. بس بسم الله مې کړه اتينا ته مې زنګ ووهو. اوورته ومې ويل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بریالی غواړي له مونږ سره لاړشي.

اتینا چیغه کړه

- oh Great څومره ښه! بریالي ته مونږ ډېره اړتیالرو. بیامې ورته وویل

-"زه یې په ټللو خوشحاله نه یم"وې ویل

"ستاپه اندېښنو پوهېږم خو باورلرم چې دهغه تګ به دغه اندېښنې راکمې کړي" بیایې وویل

-"که بریالی راسره ځي نوماناداچې تادرېمه لارخوښه کړېده" ماویل

-"هو!..... درې واړه به ځو، خودتګ لپاره ورسره دضروري شیانو د برابرولو دنده د چاشوه؟"

-" زما"

-"لاس کړی (زولنې)ورسره خامخاراوړه"

-"په زولنو ځان تړې ،که څه پرې کوې"

- "زما تړلو له دې زلفې بس دي خونوربه څه به برابرکړې."

په خنداشوه

- "څه چې ستاپکاروي"

- ورته ومې خندل "بیانو ورسره د کارولوواك هم غواړم"

- وې خندل "واك یې د پخوانه ستادی. خوزړه به درله دروړم ،ته زړه نه لرې"

-زړه مې دردکوي. پرهریې خوله وازه کړې ده .

-"دسپین باز په سپینه بڼکه پرې تاوده ملهم راکاږه ".

-"دسوا پااوټکورغواړي".

-"زړه دې له کومه کړو....؟"

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "زړه نه دی ژبه ده "

-ژبه چادرکړه .....؟

- "مينې!"

دخندانه شنه شوه!

-" لکه چې حيايې درنه واخيسته ، ژبه يې درکړه او ټلېفون يې بندکړ"

شپږم څپرکی :

دبـريـالـي مـېرمــن

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قضاماسپښين د اتينا زنګ راغی وې ويل په ننګر هارکې يم ماويل د مخابراتو څلورلارې ته راشه . زه درووځم.له ترورزي مې اجازه واخيسته او ور ووتم،کتل مې اتينا په يوشخصي ليندۀ کروزر کې راغله ، ګاډی مې مخې ته ودرېد، ډرايور ترې راکوز شو، ماويل چې ښه راغلاست ته راکوزشو. هغه رخصت غوښت، بس ماويل "چې ځې په مخه دې ښه نو زه به څه ووايم" وختلم ګاډي ته کښېنا ستم، اتينا ته مې ښۀ راغلاست ووايه مخ يې رانژدې کړ،له لرې مې د شونډونه يو چړپ وويست چې د ښکلولو غوندې غږ يې وکړ او ګاډی مې روان کړ،غلي روان وو،خبرې مو نه کولې چې اتينا خاموشي ماته کړه، وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" ډېر تریو روان یې "

- ماویل" دلارې امنیت دډاډ وړندی،همدلته یې څو ورځې مخکې ستا سو یو وطنوال انجنیرتښتولی و،

رنګ یې سور شو،تندی یې تریو کړ

-" عجیبه ولس یئ کور هم درله جوړوي او وژنی یې هم بیایې وویل

- "چې هرڅه وي وي به،که خپله دې خوله نه وازېږي دغه میرات مړی ټیپ خوولګوه"

" ټیپ مې ولګوو خوخیردي خپه کېږه مه دامخامخ دڅوکی بازاردی. مولی به پکې راواخلو"

هغه نه پوهېده چې د خدای په دومره نعمتونو کې مولی ولې یادووم .

ورته ومې ویل د څوکی مولی ډېرې مشهورې دي. په څوکی کې مې مولی راواخیستې د ګاډي وروستي سیټ ته مې ور وغورځولې او بیا مې ګاډي ته پونده ورکړه،په خنداشوه

- "بس چې کوم ځای دې خوښ شي یونوم پرې کېږدې،ابشارونه یې سندریز کړې او غرونه یې شاعرانه، مخکې څومره کلي اوستاسو په ژبه "ښارونه" تېرشول خو نومونه دې هم ورله وانه خیستل" پوه شوم چې ما راګړوي،ورته ومې ویل

-"لومړی خوراته داووایه چې زمونږ ژبه یې څه مانا؟" په ټوکویې وویل

-"دوه دوکانونو ته هم ښار وایئ"

-"ښه نو! دجلال له ښاره چې په پل راپورې وتو،ورپسې بهسود ولسوالي وه، ورپسې چې دې د اوبو مست لښتي اوشنه توتان ولیدل دغه دخېوې ولسوالي وه"

وې خندل "ښه،دغه خېوه شوه،او بیا"

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بیا نورګل"

-"او بیا"

-"بیا دڅوکۍ"

-"په هغه یو خوړ کې چې دې پورته وکتل هغه کوم ځای و"

ورته په خندا شوم

-"دظالم لورې، نه مې پرېږدې،زه چې دا غلی را روان وم،رښتیاله وېرې غلې نه وم،په خپلو ادبیاتو کې مې ددې سیمې په بیا،بیا یادولو فکر کاوه داڅوکۍ چې نه غر لري،نه ابشار،د درمند غوندې اواره ځمکه ده،دسړك په دواړو خواو داڅو دوکانونه اوهوټلونه پراته دي خو دکونړ په شاعرانو ډېره ګرانه ده" هغه بیا په خندا شوه

-"ښه ده چې شاعرنه یې،په غرونو او ابشارونو پسې به ګرځېدې،ددې سیمې شینوالی پخپله دې ته دښکلایو لوړ مقام ورکوي"ماویل

-"ښه،چې څنګه یې ګڼې خو ټیپ ته غوږ شه"

په ټیپ کې نغمې ویل

-"په ننګرهار کې سړکال پاتې شو ګرمۍ ته +بیانه راځینه وړکي څوکۍ ته + دڅوکۍ هسې نوم بدنام دې+ مازدیګری دسرکاڼو مزه کوینه+بیانه راځینه وړکي څوکۍ ته" بیامې ورته وویل

"ماچې په کوم خوړ کې پورته وکتل همدغه بوډیالۍ وه،له سړك نه چې لږ پورته ورشې دبوډیالۍ کلی دی،او دبوډیالۍ توتان ډېر مشهوردي ، چې دجینکو سیل ته زړه وشي نو بیا وايي چې.

((ادکې مورې ماڼو له ځمه+دبوډیالۍ توتان ږلۍ وهلي دینه+ماڼو له ځمه))

او دجهاد په وخت کې لومړی ولایت کونړ و، چې دمجاهدو لاس ته ورغی،نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا پسې چا داجوړه کړه چې "املې نه پورته بوډيالۍ ډېره ښايسته ده+ دمجاهدومنطقه ده."

"تاخو دجګړې دوختونو دکونړ يوه بله لنډۍ هم ويله،هغه څنګه وه"

-"داسمار واله"

"هو،زه يې رايادوم" لږ فکر يې وکړ بيايې وويل

"راځئ چې دامېړونه پرېږدو+اسمارله نوي ظابطان راغلي دينه"مونږ لا دا خبرې کولې،کړپ شوټيپ کيسټ راوويست چې بل کيسټ مې ورواچاوه دسردارعلي ټکر وخوت،چې دغني خان شعر يې دزړه له تله راويسته.

که په شګوکې ژوندون وي ربه بومې ځه صحراله + که سوداکې ناز او رنګ وي مامريی ورکړه سوداله +که هلال پېغام د نور، دخندادرېانه وي+ماته غوره توره شپه ده ډېره،ډېره له هلاله+که دژوندمطلب بل نشته+بس ژړل اوسوځېدل دي+داخپل جوش په ببرته واخله+داخپل هوش په ببرته واخله+زه پتنګ ستاپه رڼايم+مين ستاپه تورو نه يم+که کافر که مسلمانيم+يمه ستادنورو نه يم......

اتينا دغني خان شعرته فکر وړې وه. وې ويل

-"عجيب حالت لرم" ماويل

-"ولې؟" ويل يې

-"دزړه کړکۍ مې د اسمان لورته خلاصې غوندې شوې"

ورته ومې ويل "تاسوفکر کوئ چې په تصوف کې ډېر وړاندې يئ"

وې ويل

- "دده اودرحمان باباڅه توپيردی...؟" ماويل

- "دلته هم هغه خبره ده چې وايي"منزل دټولو يودی خوسفر جدا،جدا"

سدده اود رحمان بابامنزل يودی لارې يې يوڅه سره جدادي.درحمان بابا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله،کله ملايي راوکټېږي، ملا شي او د مليانو غونډې نصيحتونه اووعظونه کوي. خو دغني خان ملابدراځي،بد ردورته وايي او خپل رقيب يې گڼي، خپله پدې نظر دی چې هدف دده او د ملايودی. لکه چې وايي.
نورمقصدزمونږه يودی+دژړاځای موشريك دی+يوارمان ددواړو زړه کې+کړي جدا،جدا اظهار.

خوبياځان له ملابرگڼی ځکه چې فکرکوي دده دنده له ملا اوچته ده، ملاڅه کوي؟ عام خلك دجانان په لوربيايي، په وعظونو،نصيحتونو اووېرولويې بيايي او غني خان خپله دنده دهغو سرکښو خلکو بيول گڼي چې د ملاپه خبره غوږ نه گروي.

نوځکه وايم چې دده او رحمان بابامقصداومنزل يوخو لارې يې کله سره گډې او کله سره جلاشي. رحمان باباخدای يادوی،الله يادوي او چې پدغونومونو کوم ذات اقدس ته خطاب کوي همدغه ذات ته غني د جانان خطاب کوي او چې کله بيادښايست د ځل اوڅرك خبره راځي نو له يونه په ټول کاينات کې پټېدلی نشي او بل يې د گل په پاڼو کې ويني .رحمان باباوايې: "مخ د شمعې په پانوس کله پټېږي+تاچې واغوستې د خيال جامې نری"يانې هغه ته کاينات دخيال نری جامې ښکاري او فکر کوي چې خدای انسان ته کاينات ورمخکې کړيدي او په همدغو کايناتو کې يې ترې ځان پټ کړی دی خوله ده نه پکې نشي پټېدای.

اوغني خان وايي: "ماپه گل کې وليد چې تې نه مومې کتاب کې+ اې ملاستانيم کتاب مې واورېد په رباب کې"او غني يې بيا دگل په ښکلا او درباب په سوز او ساز کې ويني، هغه څه چې دده په فکر ملايې په کتاب کې نشي موندای. مونږ پدې خبرو کې وو چې دبريالي زنگ راغي . ټلېفون اتينااوچت کړهغه پوښتنه کوله چې چرته يئ . اتينا "وويل داکم ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی؟" ورته ومې ويل" له نرنگ نه را اوښتي يو اسعداباد ته په نژدې کېدو يو" هغه ته به يې حساب معلوم ونو اتينا ته يې ويلي وو چې دماسختن دلمونځونو وخت ته به راورسېږئ . اتينا چې دوخت د ټاکنې لپاره د لمانځه دوختونو اصطلاح واورېده ،پوښتنه يې وکړه

-" ولې وختونه د لمانځه دوختونو په پيمانه ، پيمانه کوئ"

ورته ومې ويل

– "ساعتونه راله ته واخله چې په ساعتونو اود قيقو يې پيمانه کړو" وې ويل

-" ولې ماخو چې وليدل ساعتونه دلته ډېر عام دي، دهر چا په لاس وي"

ورته ومې ويل

- " خو پوهېږې چې د څه دپاره يې تړلي وي؟"

-" مالومه خبره ده چې دوخت دمالومولو دپاره "

-" ورته ومې خندل "خود کوم کاردوخت دمالومول دپاره؟"

- "دومره تحقيق چې رانه کوې خو پخپله يې راته ووايه."

-" مونږ د مياشتو د حساب په ځای د پسلونو لو،لور،کر او غوبل نېټې ورکوو. ياوايو چې په غنم لوکې ياد کر په وخت او د شولو د نال په وخت او يا داچې د جواروپسل واخيستل شي او يا جوار بمبل وباسي دغه وختونه او نېټې ورکوو او بيا چې خبره له مياشتو راواوړي او ورځو ته راشي نو بيا ورځې په پنځه لمونځونو ويشو او يا پرې ،کله کله د لمر خاته او اشراق وختونه هم ورډېرکړو.سريې وخوځوو.

- ددې مانا داده چې تاسولادوخت ارزښت ته هغومره پام نه دی اړولی څومره چې په کاردی.

ماويل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هو... دلته څوك د بچو د پيدايښت نېټې هم نه ليكي ځكه چې دغه خبره چاته ارزښت نه لري، بس ميندې ناستې وي كيسې كوي. د كلونو په ځای د خپل ځوی يالورد خاپوړو، دكنډاسې خولې (دغاښونو دوتو) او ياد شونډې د تورېدو او كه ښځې خپل منځ كې وي نو بيا د خپلې لور ياځوی دپيدايښت نه لامخكې وخت په هغه ياهغې پسې تړی او وايي په گېډه مې و،ياپه گيډه مې وه"

پدې سره اتينا په كړس، كړس وخندل خوله يې رانژدې كړه، زړه مې خوشحاله شو ماويل كه خوله راكوي خوچې شونډې يې رانژدې شوې بيايې په شونډو هم هغسې چړپ وكه لكه ما چې د هغې مخ ته په جلال ابادكې كړی و. اووې ويل

-" څومره مزل پاتی دی" ماويل

-" دادی وروگرځېدو. مخامخ د بريالي دوی كوردی"

د هغوی كورته د موټر لارنه وه . لږ لرې مود يو بل كور د حجرې مخې ته موټرودراوه او وركوزشو . اتيناو ويل

" شپه ده څادري نشم په سركولی" ماويل

"د ظالم لورې كه چاپه پتلون كې وليدې د بريالي كډه هم ورپه سر ووينه"

څادري يې په سر كړه اوورغلو، چې وموكتل بريالي لستوڼي بډوهلي دي . چاړه يې لاس كې ده او له نغري راپاڅېد. اتينا وويل

-" مااورېدلي ووچې تاسو دښځوسره په پخلنځي كې كارنه كوئ،خو دغه لكه چې سمه خبره نده"، بريالي وويل

-"لومړی خو ستړي مشئ،او پخير راغلئ ، او بيا پدې مې پوه كړه چې ددې مطلب څه دی چې مونږ په پخلنځي كې له ښځو سره كارنه كوو؟. وې خندل

-" ځانونه د كورله كارونو اوچت گڼئ" بريالي ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوس خو دې پخپله وليدم،باورخو به كولی شې چې (ماته يې اشاره وكړه) ملگری مې هم زما په څېرد پخلنځي نه ډېر بدنه وړي.

اتينا وخندل

-"كارته كوې اوباوربه دبارپدې كوږ لرگي كوم....پده خومې هيڅ باور نشته خوبياهم نصيب به مې داوې"

دبريالي مېرمن پرې غږ كړ.

-"چې دوكه نشې، دی دې نن وليد ميان (كبان) پخوي. خو پوښتنه ترې وكړه چې مځكې يې كله دپخلنځي دروازه ليدلې وه؟" اوراغله اتيناته يې سترې مشي وركړل،خپلوكې يې يوبل څووار ښكل كړل. بيادبريالي مور راغله هغې هم اتينا څو واره ښكل كړه .

اتينا ماته وكتل مسكۍ شوه. مخ يې راواړو، پټ غوندې يې وويل

-"ستاڅه په زړه خړه راغله" زه ورته مسكۍ شوم دپخلنځي تر څنگه برنډه وه كټونه پكې پراته وو. هغې ته كښېناستو اتينا د بريالي مېرمن ته وويل

-" تاسو پوهېږئ چې هم تاسو ددنيانژدې ترټولو نېكمرغه مېرمنې يئ " هغې په شيطانت وويل

-"مونږ خو خپله كومه نېكمرغي ونه ليده ، اوكه د كبانو پخول يادوې نو داپه كونږ كې دود دی كبان اكثرځوانان هلكان ياپخې ښځې پخوي"اتينا ترې پوښتنه وكړه

-"ولې....؟" هغې ورته وويل

-"داپه سړه سينه پخېږي اوځوانوښځوته د كورنورډېركارونه وي نشي كولی ډېروخت يوه پخلي ته وركړي نو يا ورته هلكان وخت وركړي او يا داسې ښځې چې وزگارې وي"اتيناورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ما چې ستاسو د کومې نېکمرغۍ خبره کوله هغه داده چې که ستاسو سړي ستاسو سره په پخلنځي کې کارنه کوي نو دليل يې داندی چې ځانونه له پخلنځي برګڼي بلکې دليل يې يو په انصاف ولاړ ويش دی. تاسو د کور کارکوۍ دوی د بهر کار او دښځې په صيپت زه پوهېږم چې ښځه څه ته ډېره اړه ده هغه مينه او د برابرۍ احساس دی عزت او احترام دی ". هغې ورته وخندل

-"دوی خو د مينې د پاره تورې وهي". اتينا وويل "همدې ته راځم" . "د نورې دنيا نارينه ځان د ښځې دپاره نه وژني،خو ستاسو نارينه ځان ، ژوند او څه چې لري ټول دښځې دپاره قربانوي"

هغې ورته په شوخۍ وويل .

-"زمونږ دپاره يې نه قربانوي،دخپل ځان دپاره يې قربانوی،دخپلومزو دپاره".

دې هم ورغبرګه کړه.

-"خودده مزې ستاهم مزې دي."

هغې ورته په خنداوويل.

-" ماته يې ځله صيپتونه کوې،خواته دې ناست دی.اوملاهم زمونږه ګاونډی دی. يوه هو وکړه".دې ورته وخندل.

-" لاڅوورځې يې شته ".

چې کتل مې بريالی بياپه پخلنځي ننوتی و او دغوړوځزا خته. پرې غږ مې کړ "لکه چې ښه تر سکونه ښوروا دې پکې وکړه"-

يوکال مې سروبي کې د کبانو ښوروا ليدلي وه. چې پخونکي يې ورته همدغه "دترسکون"اصطلاح کارولې وه . خودده مېرمن رامخکې شوه په خندايې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"وی لا لا څه کوې وګوره هغه يې پدغو ښايسته لاسو پخوي او ته لاپسې ټوکې کوې"ماويل

-" ستابدل ترې اخلم، ابله ورځ تاڅومره په ښايسته لاسو سابه پخکړي وو اوده پکې خبرې کولې".

په خنداشوه وې ويل

-"ځه! خيردی مونږ په خپلو کې پوهېږو.هغه يې هسې سابه بانه کول خبره بله وه.

ماويل

-"هغه خبره يې زما په مخ کې نشوه کولی ځکه يې په سبوکې خبرې جوړې کړې؟ وې ويل

-"هو! دغه يې عادت دی" بيامې ورته وويل

-" ماتېره ورځ فکرکوو چې بريالي ستاپه پخلي کې خبرې جوړې کړې ته به ډېره خپه شوې يې خو وروسته مې وليدل چې هيڅ خپه نه وې".

وې ويل .

"يوخوخبره بله وه سابه يې هسې بانه کول او بل که ريښتياووايم په هغه سړي لا څه چې هرڅه يې مخې ته کېږدې اووې خوري. نارينه لږ ځېږ او تېره ښه وي، چې کله غوسه کېږي او کله خاندي". بريالي غږ کړ

-" خندا اوژړاپريږدئ او لاسونه وينځئ چې تيارشول"

لاسونه مووويڅل،کوټې ته ننوتودسترخوان ته کښېناستو او کبان راغلل. اتينا چې وليدل حيرانه شوه ، دامو په څه داسې"Press"کړي دي.

بريالي ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"په تبۍ اودخوړ په تیږو،کبان دتبۍ په تقبېدلو غوړو کې وراچوو او تیږه پرې د پاسه ږدو. چې هغه اړخ یې پوخ شي په لټ یې اړوو اوبیا پري ګټه ږدو".

ښه تر بس پورې مو وخوړل. اتینا چې زما ترڅنګه ناسته وه غلي غوندې یې راته په خنداوویل

-" دومره مزه یې وکړه لکه چې د امودکبانو وروستی خوراك وي".ماورته وویل

" لکه چې سباشهیده کیږې"

راته یې وویل

-"ستاپه سترګوکې هم د شهادت ځلاوینم" .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم څپرکی:

سـمـه لام تـه تــگ

دکربوړی کلی له سړك نه لاندې پروت دی.خودسړك نه پورته هم يو كور شته دهمدغه کورشاته يوه وياله بهېږي مونږ دسهار په څړه کې دهمدغې ويالې په سرروان شو له څه مزل نه وروسته دويالې سرته ورسېدو چې دشيګل له خوړنه رابېله شوې ده. همدغلته په خوړدلرګو يو پُل پروت دی لارويان په همدغه کړکيچو پل پورې وزي مخامخ دمونږ کلی دی او پورته پسې نورډېر كلي پراته دي چې دبرياني نه مې ورله نومونه دشپې اوريدلي وو. ويل يې مونږ،ډاګ سير ،هلالزي ،خوړکلی،غني کڅ ، للم کڅ،متېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

،نارېتونه، شنګر ګل ، لچيا ،غونډۍ، وټی ،سورمل ،ډب ، لاهوسين ،شنګس، او سمه لام،کېدای شي نورلوی واړه کلي هم وي خوبريالی ترسمه لام پورې بلدو او زمونږ منزل هم سمه لام و. له دې پورته مو کارنه و. اونه دمزل دومره ډېرمېړني وو.چې دشيګل په ټوله دره دې وګرځو. او بيا سړی به دکونړ په کومه ، کومه دره ګرځي. هره دره اوناوه يې دسيل کوونکودسترګوتېږ ده ځای په ځای رڼې چينې اومست ابشارونه دي،غرونه ټول نښترو،څېړيو، ګورګورو،ممانو،ټيټاقو،ښونه،غوړاڅکو اونورو ګڼو بې مېوې او مېوه لرونکو ونو پوښلي ، چې لوېشت،لوېشت يې دښايست اوښکلا بېلګه ده چې په نړيواله کچه په يادولو ارزي . چې پُل ته ورسېدو ايله مې وروسته راروانې اتينا ته وکتل. اتينااوس داستنبول اتينا نه ښکارېده، سمه دمه کونړۍ وه، دکونړيو پېغلو غونډې چولۍ کميس ،تور زړوکی يې په ځان راګور کړی و، يوغټ چارګل په پوزه،په زنه او تندي يې يو، يوخال داسې ځلېده لکه دمارسترګه،يوه څڼه يې په يو غوږ او نيم سپين باړخو راخوره وه، اوله بلې نه يې سم کونړی چپه کاکل جوړکړی و،څوسيخکي او يو ګل پکې پروت و، دنرګسوڅوسپين،سپين ګلونه پکې دشنو پاڼوسره ښکارېدل، د لمر وړانګی يې په سپين مخ لګېدې . چې ورته ومې کتل وارخطاغونډې شوم، له ډېر پخوا نه داکمزوري لرم چې ښايست ته هيڅ دټينګې نه يم اودغه کمزوري مې اتينا ته هم ښه څرګنده وه، په زړه کې مې دشوق اوميني اوربل شو حيران،ديران ودرېدم. اتينا مسکۍ شوه "بيادرباندې څه بلاراغرکه شوه" ورته ومې ويل

-"زړه مې په ډوبېدودی" رنګ يې سور شو، حيايې ټوله سپينو اننګوته راټوله شوه سترګوته مې ورله وکتل، دهغې په بد ذاته سترګو کې دا فتنه پرته وه چې کله به دغسې حالت راغی، دابه له حيانه مسکۍ شوه، غټې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټې زړکينې سترګې به يې راتنګې غونډې شوې، اوږده مېشه يي بانه به يې لك،څك ودرېدل،دغه وخت به يې دبڼو هرحركت ماپه خپل زړه كې احساساوه، دزړه په كوم نيم،روغ پرهركې به مې ورو، وروخوځېدل يوعجيب له خوندنه ډك پاك غونډې دردبه يې كاوه.مابه په زړه لاس كېښود، او كه ولاړ به ووم ددرېدو اوكه ناست به ووم د ناستې توان به مې بايله .همدغه ټوكه رابانډې دلته هم وشوه،په زړه مې لاس كېښود،ورو،وروكښېناستم، هغې له شيطانته په ډك غږ وويل

-"لكه چې بيا در باندې خپل پښتانه پېريان كېناستل"

كله چې اتينا دپښتو ادب ژوره مطالعه وكړه، په سلګونوافسانې او ريښتونې كيسې يې ولوستلې او يا يې له مانه واورېدې، دپښتنو دمينې له زوره او دپېريانو په هكله له انګېرنو ښه خبره شوه نوبيايې نه پوهېږم له ځانه كه له دې شعرنه چې: "ښكلي چې وينم ګېرۍ مې نيسي+مينه په مابانډې پېريان واولي" دمينې په هكله دپښتنو پېريانو اصطلاح راوويسته. اوپه همدغه ډول "اضطراري"حالت كې به يې راته كاروله. دغه حالت كه له يوه اړخه درد درلودنو په درد كې تاوېټ خوند هم پكې و او بله لويه ګټه يې داوه چې اتينا مې پكې هيڅ خبره ځمكې ته نه غورزوله ، ټكى، په ټكى يې منله. زه دپښو په سر ناست ووم، يولاس مې په زړه ايښى و. تندى مې تريو او سترګې مې نيمې داسې پټې وې لكه د سخت درد په حالت كې چې پټېږي په خپل سرمې داسمان لور ته اشاره وكړه يانې مخ پورته كړه چې له لاندې دې تصوير واخلم بيامې ورته دلاس په اشاره اوپه تېزغږ وويل

شاراواړوه، مطلب مې داو چې كوځې يې ووينم،كوځې يې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکارېده خو په تور زړوکي کې يې يو تورخامارپروت و. وروستی سرکې يې
څوځونډې غونډې ښکارېده ورته ومې ويل
زړوکی دې لړ اوچت کړه، اوچت يې کړ،پييوي ته مې وکتل په
کوناټوزنګېده. ښه مې وليده. له سره تر پښو مې وڅارله بيادبريالي هغه
خبره رايادہ شوه. چې په لومړی ځل يې چرته په کومې ښځې لاس وهلی
و.ويل به يې په ښځوکې به خامخا هډوکی وي . که پکې نه وای دنښتر په
څېربه هسکې نه تلې خوهډوکي پکې پټ دي،غوښه يې دسړوغونډې کلکه
نده داسې پسته ده چې په لاس کې يې رانيسې ګوتې يوه بلې ته رسېږي .
پدغه وخت کې ترې چاپوښتنه کړې وه چې ګوتې دې يوه بلې ته رسېږي
نو بياخو به پکې هډوکي نه وي .
بريالي ورته ويلي و
چې يوڅه نري "راډونه"پکې شته .مالادغه فکرکوو چې اتينا مخ راوګرځوو،
په شوخۍ يې له لاس نه ونيولم، راپايې څولم، له ځان نه يې مخکې کړم
اودا راپسې راروانه شوه، دپل نيمې ته چې ورسېدو.لومړی مې د پله نه
لاندې وکتل،خوړډېر کوز بهېده،بيا مې ورته پُل وخوځوو. خو هغې پرې
زمانه ښه اله ډينګ شروع کړ. وپوهېدم چې نه ويرېږي غلی له پله پورې
وتم داهم راپسې راپورې وته اودخوړ تر څنګه لارموونيوله . دوه په دوه
په ټوکو ټکالواو د تېرو يادونوپه يادولو په کلار، کلار روان وو. هر بوټي،
ګټې اوونې ته مو په غور،غورکتل اوتبصره مو پرې کوله، زمونږ بل ملګری
بريالی و چې زمونږ نه مخکې دکچرو سره تللی و، په دوه کچرو مو د
خوارځواکو مېرمنو او ماشومانو دپاره بسکټ او تودې جامې بارکړې وې .
دغه هر څه اتينا له کابل نه د ځان سره راوړي و. اوويل يې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"دغه لرې پراته کلي ته ځو پکارده چې زمونږ ورتګ ورته څه ګټه هم ورسوي"
خودغه خپل کارله يواخلاقي جواز موندل وو.او دومره يو بد رنګه جواز چې هيڅ اخلاقي اډانه نه لري ،دا ما ته همداسې يو عمل ښکا رېده لکه اتحادي ځواکونو چې له يوې خوا لايزر بمونه او له بلې خوراکي توکي ورول .خو رښتيا داوو چې له دغې پرته زمونږ سره دغه کلي ته دورتګ او بيا په تېره هلته دپاتې کېدوکومه بانه هم نه وه . څه به موويل چې څه پسې راغلي يو؟ که رښتيا مو ويل خو انجام مومالوم و. مرګ او همغه تياره سمڅه،مونږ چا راوړلوهم نه . او يابه راپسې نوردېرمرګونه کېدل زه او بريالی خوافغانان و . زمونږ وينه خوهسې هم ددنياترټولو ارزانه وينه وه. چې په بريد اوپوله هم بهېږي اودچاد شونډو په ليدواو دسترګو په اشارو هم . په پيسو هم بهېږي او په واکمنۍ هم. خپل پرې ځانونه جنت ته رسوي او پردي پرې ځانونه ددنيا ګنجونو او خزانوته .خو اتينا ترکۍ وه . دسوله ساتوځواکونو(ايساف) لويه افسره وه .اود ترکيې په سوله ساتو ځواکونو کې يې لويه ونډه لرله . ترڅوورځومخکې پورې ددې ځواکونو مشري ددوی په غاړه وه . دهغې مړی بيا خپلوفوځيانو هلته نه پرېښود . اوکه هغوی پسې ورتلل نو شونې وه چې دشيګل د درې ډېرو بې وزلو اومعصوموخلکوته زيان ورسېږي. نو پرېکړه مو وکړه چې دغه بسکټ او تودې جامې به په کچرو ولېږو، بريالی به ورسره لاړ شي. ځکه چې پخپله يې ځان ښه سړی کوو او ويل يې چې
مونږ يواځې نشي لېږلی . اوهلته به دکلي خلکوته ووايي چې ډاکټران راځي او غواړي ددې کلي د ميندو او ماشومانو کتنه وکړي او خوارځواکو ميندو او ماشومانو ته بسکټ اود راروان ژمي لپاره تاوده کالي ورکړي . او مونږ

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې پوهېدو چې دابه دکلیوالو لپاره ډېر خوږ زېری وي ځکه چې مونږ هسې هم د دنیا تر ټولو لوی خیرات خور قوم یو . د پښتو او پښتنولی هغه کتابونه تېرو خپلمنځي جګړو سېزلي دي په کومو کې چې نور وته لاس نیول د دروند پښتون سر د ټیټېدلو لامل ګڼل کېده او له همدې امله پښتنو مشرانو د مسیحا له لاسه هم دمنت د دارو له خوړلو نه د عزت او سر لوړی مرګ غوره ګڼلو.

مونږ همدغسې په ټوکو،ټکالواو تبصرو روان و. دلارې نقشه راسره وه،او بریالي نقشه دومره دقیقه جوړه کړې وه چې دایې پکې هم لیکلي وچې د ورسی دچنار لاندې دمه کولی شئ . زمونږ بایکونه په کچرو وړل شوي وو . د بایك پرځای یواځې په سپین دسمال کې تړل شوې یوه غوټه راسره وه . دکونړ خلك بایکونه ډېر کم کاروي. ښځې دلاس له دسمال نه په څو برابره لویو دسمالو ګلونه جوړوي او بیا هغو دسمالونو کې خپله غاړه ، غوټه رانغاړي او له ځان سره یې وړي.

او داستنبول غوندې هم نه چې ښځې دې خپل بایك راخیستی وي او سړي دې خپل. دلته ښځه اکثر خپل ماشوم وړي غوټه په خپل ملګري که ورور یې وي که خاوند په هغه باروي . خو د غرونو دود دغه ډول نه و غوټې نارینوو نه وړې . ښځو په سر کړې وې . یو به یې ماشوم هم په څنګ کی نیولی و،او داسې به راروانې وې لکه شل کلنې اسپې . ما بیا دکونړ په اصطلاح د اوارو سیمو دخلکو په دود غوټه پخپله اخیستې وه .او اتینا راپسې لکه د زرکې خرامانه را روانه وه . مونږ ډېر مزل نه وکړی چې یو کور مو ولید . دغه کور دغره په ډډه کې جوړشوی و. او د مېوه لرونکو ونو ډېر ښه باغ ورته هم ولاړو . د اتینا دغه فکر ډېر خو ښ شو وې ویل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" دا باغ او دا کور ددې ثبوت دی چې که څوك وغواړي ښه ژوند وکړي له يوې نه يوې لارې ځان ور رسولی شي، وگوره څومره ښکلی باغ ، ښکلی کور،اوبيا لا اوچت د غره په سر"ماورته وويل"

ډېرې تبصرې مه کوه قدمونه راخله، ځان به رسوو" زما په خبره يې ځان ناګاره کړ "که ددې غرونو خلك دهمدې سړي د فکر په پل ، پل کيږدي هم به خرما وگټي هم به ثواب "

-"ډېره ښه ده خو چې په پل يې پل کيږدي "

-"نو ګنې نه يې ږدي ؟"

-"نو څه ګټه ورته لري؟"

-"خو مارکيټ ته دې ورسوي"

ورته په خندا شوم

- "په خپله اوږه به يې رسوي که په خرو اوکچرو،دوی خپلو سبوله مالګه نشي وړلای ته پرې مېوې مارکيټ ته رسوې ؟"

هغه هم مسکی شوه

- "رښتيا چې لومړی ورته سړك پکار دی" په دې دره کې سړی ايله د ستر قرآن ددې ايت په مانا په سم ډول پوه شي چې .

"وجعلنا من الماءکل شئ حي "يانې په او بو سره مو هر څه ژوندي گرځولي . وگوره دا غرونه څومره ډېرې او به لري ، او هر چرته چې اوبه دی هلته ورته کورونه دي او کورونه د انسان دژوند نښه ده . په يوټکي زه هم خوشحاله شوم په ټوله لاره چې چرته ددې شونتيا وه چې اوبو ته د برېښنا دتوليد ډينموو لګول شي . نژدې ټولو ځايونو کې لګېدلي وو. او ددغه غر کورونه چې کله په پېلوزه اوشونتيی روښانه کېدل اوس په برېښنا روښانه وو. د اتينا دغه فکر اود ښه ژوند تېرولو لپاره دغه بريالی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅه ډېره خوښه شوه . ډېره يې وستايله او د افغانستان په شان غرني هېواد لپاره يې ډېره ګټوره وبلله چې په غرونو کې دلويو برېښنايي فابريکو دبرېښنا دتارونو دغزولو پر ځای واړه بندونه او د برېښنا د توليد وړې فابريکې جوړې شي . اتينا د استنبول په ښارکې پيداشوې وه او هلته لويه شوې وه . غرونه او د غرونو ونې بوټي ورته نا اشنا و . او همدغه نا اشنا توب زمونږ مزل ډېر وروکړ.

چې د غره شنه ډډه به يې وليده.ورو به يې يو خوا بل خوا وکتل،لر ليدی (دوربين) به يې راوويست او بيا به دغره په تماشه وه . ټيټاقې اوممانې يې ښې ډېرې وخوړې او په ګورګورو يې سرې شونډې تکې تورې کړې.

عجيبه داده چې زما تورې شونډې هيڅ نه خوښېږي خو د اتينا دسور سپين مخ سره په ګور ګورو تورو شوو شونډو عجيب ډول کاوه . مونږ له دغه مزل نه ډېر خوند واخيست . او که ځای په ځای راسره دمرګ وېره نه وای دغه خوند به څومره لا پسې نور ډېرشوی و . ځکه مونږ ته مالومه وه چې که ځانونه څومره ډېر کونړي کړو خو ښکاره مالومېږو چې په دغو غرونو کې نوي او نااشنايو . او دغلته هر نااشنا کس د امريکايانو ايجنټ ګڼل کېږي . دغه ساده ګڼل نه دي چې څوك درته بد وګوري او درنه تېرشي . بلکې هغوی ددغه ډول خلکو دغې سيمې ته رسېدل دسيمې سپکاوی ګڼي او ددغه ډول خلکو مرګ خپله ديني

وجيبه او فريضه . دنقشې له مخې مونږ بايد په څلور ساعته کې د خوړکلي نه پورته پراته پل ته رسېدلي وای . خو چې مونږ دغه ديوه بش پل ته ورسېدو او ساعت ته مو وکتل شپږ ساعته تېرو. نورې مو پښې ګړندۍ کړې . غم راسره دا وو چې که نور ډېر تم کېږو بريالي ته اندېښنه ورلوېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

. له دغه ځای څخه نژدې یو سات وروسته سمه لام ته ورسېدو . او
څرنګه چې مو ګڼله همدغسې شوې وه .
بریالی دومره وارخطا شوی و . چې ببېرته لارې ته راوتلی و او لاس ترزنې
ناست و .

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم څپرکی:

دسـمـه لام شـپه

سمه لام چې دکونړ خلك يې "سملام" ليكي دغره په لمنه كې دپنځه ويشت دېرشوكورونو وړوكی غوندې كلی دی . مونږ دكلي برسر ته لاړو. اتينا په يوه كمر ودرېده او خواوشايې وكتل چيغه يې كړه .

- "جنت ته راغلې يم جنت ته" ورته ومې ويل

- "ډېرې چيغې مه وهه چې رښتيا دې جنت ته ونه لېږي . وې ويل

-گوره! شاته شين غر. مخامخ شين غر، ښي او چپ ته شنه غرونه ، او پاس په سر شين اسمان . هاغه چينه وگوره چې د اوښكې غوندې رڼې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

به ترې ځومره په مستۍ رارواني دي . او پوهېږې چې په باران کې به دا وچ خوړ ځومره له سندريز شوره ډك وي" ورته په خنداشوم.

- "چې ځومره ډېر شور وکړې، ستا د بنګړو شور ته نه رسي" له لاسه مې ونيوله او له کمره مې راکوزه کړه وې ويل

-"اوس ته وخېژه،چې ټول شيګل ترې داسې ښکاري لکه په ورغوي کې چې دې پروت وي" بريالي غږ کړ

-" دا هر څه به ووينې خو راځې يو ځل خپل ځای ته ځان ورسوو" اتينا ورته وويل

-" خپل ځای مو چرته دی"

-"دلته په يوه کورکې، له کچرو نه مې ټول سامان هملته کوز کړی او ورته ويلي مې دي چې ډاکټران راروان دي"

-"زر مې ترې پوښتنه وکړه ډاکټره که ډاکټران....؟"

-"په خندا شو.ډاکټران ! ته مې هم ډاکټر کړی يې....؟"

-"نو زه خو ډاکټر نه يم"

- مسکی شو

-" وريندار مې ډاکټره ده څه....؟ اودغه دنرسنګ کورس خو تاهم کړی دی"ورته ومې ويل

- "خوزه دچا کتنې نه کووم ځکه چې اتينا څه وخت عملي کار کړی دی او ما ندی کړی. کوم مالومات چې مې لرل هغه مې هم هېر شوي او نه غواړم چاته زيان ورسوم."نيم طبيب خطره جان" له ځانه نشم جوړولی" برياالي وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"سمه ده!کتنې مه کوه نوم خوبه دربانديې پروت وي. که دخلکو پام شي چې ښځه دې ډاکټره ده او ته ورسره هسې "باډي ګارډ"يې نو بيا درته په ښه سترګه نه ګوري" اتينا وخندل
-"مطلب سړي دې تل په ښځې بر وي"له خولې مې وختل
-"سړي خو هسې هم په ښځو بر وي"مخ يې له حيانه سور شو شرميندوکې مسکاپې وکړه بريالی رانه روان شو او دې راته غلي غوندې وويل "بې شرمه!دتيارو او تورتمونو برېدل رښتوني برېدل نه وي" بيا مې بريالي ته وويل
- " بريالی جانه لکه چې په پسات دې اړولی يم. څنګه دښځې او مېړه خبرې کوي.؟"
-"نو دې کلي ته دې ډاکټره ښځه راځي او هغه هم بې مېړه، بې پلاره،بې وروره دپردي نارينه سره "
-"برياليه!داديردي ټکی راباندې ښه نه لګېږي ددې نه لږ ځان ساته "
- اتينا وويل "پردی نه يې نو د تره ځوی مې يې څه ...؟ دپردي ټکی دربانديې ښه نه لګېږي او...."
بريالي يې خبره ونيوله اوپه خندايې وويل
– "او...دخپلولونه يې نوڅه کوې.؟ خپه کېږه مه ورته ويلي مې دي چې ډاکټران راروان دي، يو نر يوه ښځه دواړه سره خپلوکې ښځه اومېړه دي، او تر هغو پورې به دلته پاتې وي ترڅو چې ددې کلي نه ناروغۍ وشړي"ماورته وخندل
-"زه پکې څه اندېښنه نه لرم" بريالی په برېتو کې مسکی شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"نوڅوك به يې پكې ولري؟"اتينا دگورگورې واړه غوندې بوټي ته لاس ورغزولی و اوپه بې پرواېئ يې وويل

-"زه پكې هم څه اندېښنه نه لرم" ماويل

-"چې اندېښنه نه لرې نوراځه چې ځو.دماشومانو خويونه مه كوه چې هر بوټي ته ودرېږې "مخ يې راواړو.

-"څه فكر كوې چې دې كلي ته به سمه لام ولې وايي؟"

-" زه ترې څه خبريم چرته له كوم سپين ږيري به پوښتنه وكړو"

-"ما چرته ليدلي وو چې په پښتوكې لام لښكر ته وايي، كېدای شي د كومې معركې لپاره له دې كلي نه ګڼ خلك راوتلي وي او يا به د چاګڼ بچي وو چابه ويلي وي چې" سم لام" دی مانا سم لښكردی"

- خو دادومره غټ كلی نه دی. اوس چې دومره لږ كورونه دي نو پخوا خوبه ډېر كم وو.نو سم لښكر ترې څنګ راووت .

بريالي وويل

"يواځې داكلی نه دی چې دلام كليمه پكې راغلې په كونړ،نورستان او لغمان كې چې درې واړه ولايتونه سره څنګ په څنګ پراته دي ډېر داسې كلي شته چې دلام كليمه پكې راځي لكه په لغمان كې مهترلام،افغان لام،شترلام، نورلام ،نينگه لام چې يو په كونړ كې دی او بل په لغمان كې ، همدغسې سمه لام، لېچه لام او لوټه لام په كونړ كې د كلو نومونه دي خو په نورستان كې بيا دغه كليمه په يوه بله بڼه راغلې لكه.لاما، واما"ماورته وويل

-"كېدای شی لام دلاما اوښتې بڼه وي او لاما يې دبودايانو مذهبی پېشواگانو ته ويل داكوم نومونه چې تايادكړل ودې شي چې دغه ټول ددغو سيمودبودايانو دمذهبي لارښودانو اوپيشواگانو نومونه وي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ پدغه بحث کې دومره ډوب تللي وو چې دګټونه دجوړ يوه کورمخې ته ودرېدوبريالي ووېل

"همدازمونږ دکوربه کوردی" چې دشالخوانه غږ شو

"مېلمنو په خير راغلئ،ناوخته موکړلکه چې دغرونو د مزل عادت نه ياستئ "ورته ومې ويل

"رښتيا هم چې نه يو عادت"

دازمونږ کوربه و،چې دمنځني قدهډور سړی و. يو خړ دخورو ژيو پکول يې په سر پروت و چې تر وروځو راکوز شوی واو رسا په منځ پکې دغټې ګوتې په اندازه يو سوری له ورايه ښکارېده،لويه اوږده ږيره يې تر سينې راغزېدلې وه.ډېرپه مينه يې روغبړ وکړ. له لومړيو خبرويې څرګندېده چې سړی يواځې په سمه لام کې نه دی پاتې شوی، ډېر ګرځېدلی او ډېرڅه يې ليدلي دی دبريالي سره په لاره ملګری شوی و. له کچرونه يې مواد دده په کور کې کوز کړي وو او ده ورسره مننلې وه چې يوه خونه به د ښځو او ماشومانو د کتنې لپاره ورکړي. له روغبړ وروسته يې مونږ ته د حجرې ورپرانيست او اتينا ته يې ووېل

-"خورې! ته دننه لاړه شه،ډاډه ورځه ،ښځمنې مې ستاله راتګه خبرکړي دي"

اتينا دننه لاړه او مونږ په حجره کې کښېناستو. کوربه هم لاړ لږه شېبه وروسته يو ماشوم لاس وينځونکی راوړ او ورپسې ډوډۍ راغله دډوډوۍ او چای نه وروسته د څه ساعت لپاره د سمه لام په تاريخ او تاريخي کيسووغږېدو.کوربه د پنځو سو کلونو شاالوخواکې و.نوم يې اسلم خان و. ډېرې کيسې يې زده وې خو بدمرغي داوه چې نسوار به يې کپه کړل او دژبې لاندې به يې ورواړول بيايې ازادې خبرې نشوای کولای. ويل يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه لام ډېرې کيسې ليدلي او دظلم ډېر داستانونه پکې پټ پراته دي. دلته دلښکر په نامه يو سړی و. وروريې د کلي ملك و. په ملکۍ دخپل وروسره وران شو. په کوريې ورغی او دخپل ورور په ګډون يې دهغوی د کور ټول غړي په تبر ګي ووهل او مړه يې کړل. خو دورور يو ننګور ترې د شپې په تياره کې ورکه شوه. ويل کېږي چې ورکه شوې ښځه پېښورته لاړه. هلته يې څه خپلوان اوسېدل او دهغوی کورته يې ځان ورساوه. ددغې ښځې په ګېډه ماشوم و.څه وخت وروسته هغه پيداشو او چې لوی شو چاورته پېغور ورکړ چې "پلار دې نه دی مالوم" هغه له مور نه پوښتنه وکړه، مور يې ورته کيسه تېره کړه اودی هم د سمه لام په لور را روان شو لښکر اوس لښکر ملك و لښکر ملك تل دځان سره ټوپك ګرځاوه دغه هلك ورسره دلېټۍ په کنډو مخامخ شو په لاره ور سره ملګری شو دلښکر نه يې پوښتنه وکړه چې نوم دې څه دی اوولې ټوپك ګرځوې؟ هغه ورته خپل نوم وښود او کيسه يې هم ورته تېره کړه چې د ژوندۍ خلاصې شوې ښځې په ګېډه ماشوم وو او اورېدلي مې دي چې هغه اوس زلمی دی دهغه له وېرې ټوپك ګرځوم دوی په لاره ملګري و چې لښکر ملك د حاجت لپاره ستون شو، ټوپك يې ده له ورکړ ده هم وويشت او د هغه غاړه غوټه او ټوپك يې راواخيست او سمه لام ته راغی د لښکر ملك کورکې يې وويل چې ملك په لاره کې کوم کلي ته ستون شو زه يې مېلمه يم او خپله غاړه غوټه يې ماله راکړه او وې ويل چې سهار له به راځي هغوی يې هم ښه قدر، مدار وکړ، دشپې پسې راپاڅېد او د لښکر ملك دکور ټول غړي يې په تبرګې ووهل، وې وژل اودی ترې لاړ سبا خلکو ويل چې دملك په کور لښکر راغلی خولښکر نه ؤ همدغه يو زلمی و. د اسلم خان کاکا په کيسو کې مازديګر شو، ووتو دغرونو ننداره مو وکړه د ماښام لمونځونه مود چينې په غاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړل چې راغلو دوه‌ی تیاره وه ښه دوه‌ی یې برابره کړې وه غوښې ډېره مزه راکړه پوښتنه مې ترې وکړه

-"کاکا! دامو څنګه پخه کړېده ...؟"

والله ډاګټره! ستاسو غوندې سیخان میخان خومونږ نه لرو چې غوښې پکې وپیو او بیا یې په انګار ونیسو خو بس د مال روغ ورون راخلو اود څېړیو د لرګو په سکروټو یې ږدو یوڅه مالګه او داوړې اومرچ اوبه پرې هم ورشیندو.نوره یې خدای پخپل قدرت پخپله پخوي "دوه‌ی اولمانځه نه چې وزګار شو اسلم کاکا وویل

-"ډاکټر صیب! مونږ ټوله ورځ په غرونو کې ګرځو، بزې ساتو، ستړي یو، نو دشپې ډېر وختي ویده کېږو" ماویل

-کاکا! "مونږ هم ډېر وخت وروسته په غره کې مزل کړی دی، ښه ستړي یو،چې څومره مووختي ویده کړې، نوخوښېږو" وې ویل

-"نو بر یالی وراره به همدلته دحجرې مخې ته ویده شي او تاسوته مود بلی په سریوکټ جوړکړی "په حیرانتیا مې پوښتنه وکړه

-"د بلی په سر؟"

-"هو! دبلی په سر دلته ډېر خلك دبلو په سرونو ویده کېږي او پوهېږم چې مېرمن دې درباندې ډېره ګرانه ده ماویل چې بېلتون مومنځ کې نشم راوستلی" غلي غوندې مې بریالي ته وکتل هغه هم وویل

-"ځه! ډاکټر صیب شپه مو په خیر، زه هم ډېر ستړی یم، خوب راځي، سهار به دخیره سره وینو"

- د حجرې یو دېوال کورته لګېدلی و همدغه دېوال ته دکور له خوانه د لرګو پوړی لګېدلې وه کورته یې واړولم او وې ویل بس په همدې پوړی ورخېژه ماهم شاته ونه کتل سپك وروختلم کټ ته ودرېدم، سپوږمۍ چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغره په سر ولاړه وه رڼا يې د کټ پر بسترې پرېوته په غور مې بسترې ته وکتل، ښه وه، دويده کېدو وه، خونه پوهېدم څه وکړم؟ څنګه پداسې کټ کې پرېوزم چې لږه شېبه وروسته به مې نکاح کړې ښځه نه، يوه ترکۍ ملګرې، يوه دوسته، يوه په زړه کې پاللې دوسته، يوه مينه، دزړه په وينو ساتلې مينه به هم راځي او جوخته به راسره پرېوزي دمور نصيحتونه راياد شول،چې ترکيې ته يې رخصتولم ترمې، ترمې اوښکې يې غبرګې، غبرګې په مخ رواني وې، په تګ مې ډېره خپه وه خود کور نه دوتو په وخت راته کومې بلې شيطانې غوندې ميلمنې په خندا وويل

-"ټکوره! ترکيې کې به مزې وکړې، ترکۍ جينکۍ به دې وخوري" مور مې پدغه خپګان کې هم په غوسه وروکتل

-" ولې زما شيدې به دومره بې مالګې وي، اخرپښتنه يم اودمور په خپلو پښتنو شيدو همدغه باور لس کاله پښتون زلمی وساتلم، پښتون زلمی، چې په پردۍ ښځه يې سترګې لګېږي ان بانه يې له حيا نه ځمکې ته کاږه شي.

نو په اخر سر چې له ترکيې نه مې هم پښې راسپکې کړې، دکونړ ديو پښتون پتمن غره په هسکه څوکه څنګه خپل پښتون فطرت پرېږدم له کټ نه تاو راتاو شوم، سرته يې ودرېدم، ستورو او سپوږمۍ ته مې کتل، ټولو راته حيران، حيران کتل، لکه غېر، غماز چې د ننګ په کوم ميدان د کوم پښتانه زلمي ننداره کوي بس بله چاره نه وه واسکټ مې وويست، کات مې کړ، دبالښت لاندې مې کېښود، په کټ پرته کمبله مې يوې خواته ټوله کړه، دکټ ښي اړخ ته اوږد وغزېدم، خپل څادر مې په پښو راخور کړ عجيب احساس راسره و.نه پوهېدم چې خپه يم که خوشحاله .پدې هم نه پوهېدم چې خپه شم که خوشحاله.يو خواډانګ و بل خواپړانګ.يو خوادټول ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزښتونه وو. دپښتانه زلمي او پښتنې پېغلې دحيا او پاکوالی فکرونه او بل خوا دزړه سره اورونه او په رگونو کې د سرو سکروټو او سرو بڅرو خوځېدل وو.هيڅ نه پوهېدم خو ناڅاپه مې داتينا غږ واورېد "مننه تروري! وختلم، تاسو اوس ځئ" بس چې کتل مې اتينا کټ ته رارسېدلې وه غلي غوندې يې وويل

-"سلام"

بيايې کمبله اوچته کړه، وې ويل

-" ما په ځمکه غوښتې، خدای په اسمان راکړې"

مانا دبلې په سريې راکړې ماورته هيڅ غږ ونه کړ کټ کې کښېناسته، زړوکی يې لرې کړ، له کوڅۍ نه يې پييوی را خلاص کړ دکټ په پښه يې ورواچوو کوڅۍ يې راوسپړلې، اوږده خرمايي ويښته يې په کوتو گمنځ کړل بيا يې ورو، ورو خورول چې په غوږ والۍ کې يې ونښتل يو څه هڅه يې وکړه چې ويښته له مندرۍ نه را خلاص کړي خو هغه پکې سم تاو شوي وو ماته يې وويل دا والۍ راله د ويښتونه راخلاصه کړه.ماورته وويل "زه يې نشم خلاصولی"

-" ولې؟...ويرېږه مه خير دی خورم خودې نه...؟"

-" خورې مې نه خو،دغه کارونه ښځې پخپله کوی دبل چانه پکې مرسته نه غواړي".

-" داډېره جاخه شوې ده،غوږ مې خوږېږي".

-" هيڅ پرې نه کېږي را خلاصوه يې".

-" والله خوږېږي ،ټوکه نه کوم"

-"ولاحول مې کړه،ښه! رانژدې يې گړه"

-" پسې راپاڅېږه ځينې کارونه، په پرتونه کېږي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" چې په پرتونه کېږي زه يې هم نه کوم، بس ته پوهه شه او ويښته اووالې دی پوهه شه".

لکه څوك چې ماشوم کلاروي همدغسې يې راته په خوله دوه درې چړپه وکړه بيايې وويل

-"گل مې دی گل، مه خپه کېږه، دادی په پرتويې وکړه، زه به غوږ در وړاندې کړم"

ددې سره يې خپل چپ لاس زمانه واړوو د کټ په بازو يې کېښود او داسې راباندې راپرېوتو چې ښۍ سينه يې زما په سينه جوښته پرېوته اوچپه سينه يې زوړنده پاتې شوه چې ايله يې څوکه زماتر سينې رسېده غوږ يې راله سترگوته مخامخ کړ

-"اوس يې له نژدېووينه" بس بله لاره،چاره هم نه وه،څه به مې کولای؟ دشيگل په پاس سرکې دغره په څوکه ديوې بلې په سر په يوه پراته کټ کې کومې نيازبينې ته دغه ډول ستونزه پيداشي نو ځان خو تر ې نشې خلاصولی،زما په انکارې امکان درلود هغه غوسه شوې وای،ويښتو ته يې زورکړی وای،او دويښتو زور والې له او دوالې زور غوږ له تللی وای،اوغوږ ته زيان رسېدلي وای.نو بيا به څه وو،هغې له به څه بند تړلی ،اوپړه به يې دچا په غاړه وه؟،زما وړوکی انکار، اودومره ښايسته غوږ ته زيان رسېدل چې سوری پکې هم زما په وينا شوی و. بيابه مې څه کول فکرمې وکړ خو رښتيا هم بله لارنه وه راپاتي. بس له غوږوالې نه دويښتو په راخلاصولو مې پيل وکړ ددې سره مې دغني خان دې شعر په مغزو کې انگازې جوړې کړې"چې دې وس د بدونه وي+ څه به ته څه به دې ښه وی+ توبه هله د شرابو+ چې شراب درته پراته وي+چې بوډا شې خوله کړشپه + بياتوبه، توبه د څه کړې+ هغه ښه له بدو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدوي+ دناکامه چې ته ښه کړې+ دا چې باغ دګلو ډك وي+ مستانه غوندې ماښام وي+ داچې تاته رنې سترګې+ غلی ووايي سلام+ په مکېز دې زړه کې بل کړي +دمستۍ دوزخ تمام+ او وی راشه راشه زما یاره +وخت دی لږ خبري ډېرې+ بیادې وروشان له اوږونه+ پستې لېچې کړي چاپېرې + خوله دې خولې ته کړي در پورته+ شونډې سرې تودې بې هوشه+ لکه بله ډیوه رپې+دځوانۍ مستۍ دجوشه+ ته چې دغه وخت اوچت شې+ او را شروع شې په ژړا+ نولیونی وايي قسم دی+ یا خوغوث یې یا اجړا.

له ویښتو نه مې ورله والۍ راخلاصه کړه، بیا یې وویل

-"دویښتو نه خودې راخلاصه کړه ،اوس یې راله دغوږنه هم را لرې کړه ،دشپې ماتېږي"

-ښه وه لاس مې ورته برابرو زرمې ورله کونډه له خپل چنګك نه خلاصه کړه په یو لاس مې ورله دسپین نري واړه غوږ پوڅکۍ ونیوله اوپه بل لاس مې والۍ پورته راښکله ترې راومې ویسته خود بل غوږ نه دوالۍ رالرې کولو دپاره هغه مجبوره شوه چې اوږده راباندې پرمخې داسې پرېوزي چې سینه یې زما په سینه جوخته ولګېږي پوزه په پوزه راشی او خوله په خوله ښخه شي دغسې دهغې چپه والۍ زما ښي لاس ته برابره شوه خو د دوه لاسونو کار په یوه لاس چرته په اسانه کېږي ځو ځل مې ورله کونډه پرانیسته خوهیڅ پونشوم چې بیا پکې ولې نښتې وه؟ کېدای شي لامل یې داو چې غندل به مې ورله له کونډې نه سمه نه وه راویستلې، په هغې چې ښکته ښه زور ونه کړې اودکونډې ترسر پورې یې زور کړې راتاو نه کړې چرته له کونډې راووځي اوچې کونډه خلاصه نشي نو که ځوك هڅه کوي چې غوږوالۍ دچاله غوږه راوباسي نو مانا یې داده چې بل لورى له غوږ نه خلاصوي دغه چې زه ورته پوڅکۍ وایم اوکېدای شي ځوك یې دغوږ نرمۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

گڼي همدغه شی چې دغوږ نه ښکته را زانګي او نجونې یې سوری کوي اووالۍ پکې اچوي دا خو ډېر نرم دی او بیا لا داتینا دغوږ پوڅکۍ دا خو دسپین نري کاغذ غوندې نرۍ وه داخو په اسانه را شلېدلی شوه.له همدې وېرې مې په کلاره څو ځله هڅه وکړه چې والۍ ترې راوباسم خودوالۍ خوښه نه وه هرځل به اتینا د درد یو وخ،ویش کوو او مابه والۍ پرېښوده چې ونشو اخر مې ورته وویل غوږ دې خولې ته رانژدې کړه د غوږ دپوڅکۍ وروستۍ برخه مې ورله په خپلو غاښونوکې ونیوله اوپه لاس مې ترې والۍ راوویسته دکټ نه لاندې مې وغورځوله او ورته ومې ویل سهار یې بیا را اخله خواوس زمانه پاڅه چې ساه دې راله بنده کړېده

په خندا شوه

-" ساه دې بنده شوې؟"

-" هو! ساه مې بنده شوي ده، کوزېږه"

تڼۍ یې راله پرانیستې ، په سینه یې کلك، کلك وچیچلم او رانه کوزه شوه ستا که ساه بندېږي، زما خو نه بندېږي راخېژه.

-" د در ختلونه یم."

-" ولې؟"

-" په اخر کې راباندې دمور نصیحت مه ماتوه".

-" هغې درته ترکیه ښودلې وه کونړیې درته نه وښودلی".

-" حیلې ورته مه ګوره بس دوه درې ورځې صبر وکړه ستا به دین په ځای وي زما به پښتو".

-" ځه هم درنه نورڅه نه غواړم یواځې په غیږکې خومې ویده کېدای شې."

-" نه افسوس کوم چې دغسې هم نشي کېدای".

-" حیرانه شوه نو څه کوې."

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" زه خپل ڤادر په ځان خورووم ته خپل زړوکی خورکړه. دومره يخني نشته".

-" اوکمبله؟ پدې به څه کوو؟"

-" دا به ددواړو ترمينځ پوله شي ته به زما سره نه لگېږې، زه به ستاسره په خپگان يې وويل "خبره نو دپولو شوه؟"

-"هو! خو ډېرې ورځې به نه وي"

ددې سره مې کمبله په منځ کې راځای کړه او مخ مې ترې واړوو له څه شيبې وروسته يې راله په ويښتو کې گوتې وهل شروع کړل خو زه هم ستړی ووم خوب راته همدغسې مې پرېښوده اوترې ويده شوم سهار چې راپاڅېدم سرمې دهغې په مړوند پروت و اوښی پښه مې سمه پرې ور اړولې وه.

نهم څپرکی

عجيبه بوډۍ

نن مازديگر په سمه لام کې زمونږ دربمه ورځ پوره کېده،پدې دريو ورځو کې اتينا درې کاريزې ورځې لرلې اودرې واړه يې دکلي دښځو او ماشومانو په کتنو اودقتلونو په باب په مالو ماتو راټولولو تېرې کړې. مونږ هم دسمه لام دتاريخ اولويوکيسو په پوښتنو کې ورو،ورو پوښتنه کوله او دغو گډو هڅو تردې بريده رسولي وو چې اوس را ته د قاتلانو په پېژندو کې هيڅ شك نه و. ښکاره خبره وه قتل تبرگي دهغه زامنو او زوم کړی و.دامالومات دشيگل دڅارنوال دمالوماتو سره بېخي سم وو. خو دهغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزه داوه چې له سمه لام نه يې قاتلان نشو بیولی او زمونږ ستونزه داوه چې له قاتلانو مو پوښتنه نشوه کولی.

اود ارښتیا خبره هم ده ، پدغه شان ځای کې چې دګټو، خټو له څوکورونو پرته چې ټول سره په خپلو کې دوينې اوهډوکورشتې لري او سره پيېل شوي دی. نور څوك وو. په روغ کلي کې به درې کسه څنګه څوك رانیسي چې تا قتل کړی دی ولې دې کوو. د پیسو دپاره که د چا د سیاست دپاره؟ دادرې واړه ورځې زمونږ سره همدایوه تلوسه وه چې يو ځل خو دواقعې محل وګورو. مونږ پټه ،پټه پوښتنه کړې وه او دهغوپوښتنو نه مو دومره مالومات تر لاسه کړي وو. چې مونږ پرې ځان رسولی شو. نن چې اتينا د ښځو او ماشومانو له کتنې وزګاره شوه. راته يې وويل

-"ددې سیمې دلیدو په بهانه به ورو غوندې وخوځو او د پېښې ځای ته به لاړشو"

که څه هم داله خطره ډك کار و خو ورسره ومومنله . خپل کوربه ته مو وويل

-"مونږ به چکرولګوو"،هغه ډېر ټینګ شو چې دې به هم راسره لاړشي چې سیمه راوښيي، خومونږ ورته وويل

-"مونږ يواځې ځو ، او د سیمې سره مو ډېر کارهم نشته يواځې غواړو ددې غره ننداره وکړو"

هغه هم بې ځوابه شو.اومونږ په همغې لار روان شو په کومې چې راغلي وو دشل پنځه ويشت ملټه مزل نه وروسته د خوړ کلي نه پاس په خوړ پراته دیوه بش پل ته ورسېدو همدغه ځای ته دبنګېرې کمر وايي. دپل نه چپې ډډې ته د غره په لمنه کې څو واړه ،واړه پټي وو چې د جواروموندان لاپکې ولاړوو. د پټيو په لیدو وپوهېدو چې راورسېدو خو چې په هرلوري موکتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼ بوټي اووني وې د سمڅې کومه نښه نه ښکارېده . د پټيو په پاس سر کې څو تورې، ببرې ، ببرې بزې څرېدې . د پټيو قبلې لورته پاس د غره په لمنه کې د کومې غنې خور او ګورشين بوټی و. د بوټي پاس څنګ ته وړه سپينه چينه وه. اود بوټي دسيوري راښکته دوه سرې ټوټې ښکارېدې ، مونږ هم د چينې په لور ورغلو،چې ورنژدې شو. سرې ټوټې سرې جنډې دي چې په دوه وړو،وړوقبرونو رېبړي ديوې لويشتې په اندازه واړه ښايسته،ښايسته قبرونه دي. په سپينو،شنو تورو او سرو کاڼو پرې ګلونه کښل شوي دي اوجنډې يې هم دلاس د څپك هومره سرې پاکې ټوټې دي چې ديوې لويشتې كدر داوږدو ښايسته سپينو ډکو په سرکې سيلۍ ته ورو،ورو څنې رپوي.

دقبرونو په ليدو حيران شو.نژدې ورغلو کاڼي پرې دپاسه نه وو ايښودل شوي بلکې داسې ښکارېده لکه په ختې ياسيمټو کې چې کلك شوې وي. د قبرونو ښايست ته فکر يوړو،کاڼي يې په ښه ظرافت برابر ايښودل شوی وو. او له ايښودلو مخکې په نوروګټود سولولو او ياله بلې لارې ښه اوارشوي او تراش شوي وو. ددوه ګوتو په اندازه دوه،دوه شناختې پرې هسکې ولاړې وې . خواته يې دانار په جسامت دنارغوندې تك سور منګوټی د رڼو او بو ډك پروت و. د قبرونو خوااوشا ښه پاکه پرته وه. د اوبو داغونه پرې پراته و. داسې ښکارېده چې څو شېبې وړاندې پرې او به شيندل شوې وي. اتينا غوښتل د کاڼو دکلکوالي په راز پوی شي، لاس يې وروړ. چې له پاسه غږ شو

-" نه! لورې نه ! "کړه مې ننداره خوګوټې مه راوړه+خواته مې کښېنه خو ګوټې مه راوړه." او ورپسې کټ،کټ په خندا شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ چې پورته د توت ونې ته وکتل ، يوه خوارکۍ بوډۍ ناسته ده. تورزږوکی يې له سره خويېدلی دی. ويښته يې ډير سپين دی او کم تور، کوت مخ اوکړشپه خوله، دونې په دوه ښاخونويې لرګي ايښي بر وزه (مرغکۍ)يې پرې اچولې اوپرې ناسته ده . څنګ ته يې دوه نور ښاخونه دي. په هغويې هم لرګي اچولي اويوه غبږ بروزه پرې پرته ده . په لاس کې يې د بروزې نوی او بدل شوی پړی دی. ورو،وروېې پړی ټول کړ. د بروزې ترڅنګ يې کېښود. راپاڅېده. لاندې په يوه خنډيې پښه کېښوده او راوې دانګل. اتينا يې وپېژنده. ډاکټرې لورې سترې مشې . اتينا لاس ورکړ. قبرونوته يې اشاره وکړه لاڅه يې نه وو ويلي چې بوډۍ ورته وويل.

-"که اوبه څښې منګوټی واخلئ ډك پروت دی،سهارمې پرې څوکليمې چوف کړې دي. او ګورې ددې چينې اوبه دي،دشيګل په ټوله دره کې داسې خوږه چينه نشته " ورغله منګوټی يې راواخيست. بيايې اتيناته وويل،

-"لورې دانور مې هم بچي دی . خوته رابانډې ګرانه يې تاچې دارو راکړي اوس مې نه په سر دردوي نه مې ځان خوږېږي ټوله شپه خوږ خوب کوم"

بيايې وخندل ، ما او برياالي ته يې وکتل.

-"بچوتاسوخپه نشئ دادشهيدانو اوبه به دې له ورکړم" اتينا تری منګوټی واخيست، شونډوته يې نژدې که بوډۍ پرې بياورغږکړ.

-"نه لورې نه! د شهيدانو اوبه دي، دې ګټې ته کښېنه په ناسته يې وڅښه .چې دارودې شي"

اتيناوې ګټې ته اوزه بلې ته کښېنا ستم اوبه يې په سرواړولې.

بوډۍمخامخ وکتل دوه سيرلي يې خپلو کې په جنګ و. وې ويل

-"دې ميرات مړوځانونه مړه کړه زه به دوی خلاص کړم بېرته راځم"

اتيناچې اوبه وڅښلې پاڅېده،منګوټی يې له چينې نه راډك کړ،برياالي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې وخندل کښېنه چې هغه اوبه وڅښلې بل يې ماله راډك کړ.ماترې
واخيست ورته ومې ويل
-" زه خو ناست يم. وې خندل "هوښياريې د خبرې ځای نه پرېږدې"
چې اوبه مې وڅښلې اتينامنگوټی بياراډك کړاودقبرونو تر څنگ يې د
پخواپه څېر کېښود،بوډۍ ترور راستنه شوه. اتينا ته يې وويل.
"شاباس لورې! دايې يواځې يادگارونه دي،دلته چاظالمانو څه وخت مخکې
دوه سرې وژلي و، ماچې سهاربزې راوستې، بزې پدغه مخامخ ځای راټولې
شوې،چې ومې کتل، وينې پرتې وې،پکول اويو توربوټ پروت و،پوه شوم
چې دلته چاڅوك وژلی دی"
کينې لاس يې د جواروپټيوته ونيوپه مخ يې مړې،مړې اوښکې را ماتې
شوې وې ويل
-"يو ترې دې پټوته منده اخيستې وه، هغه يې په ټوپك له دې ځای نه
ويشتلی و. بيايې مړي وړي و.پاس دغره په ډډه کې سمڅه ده،هغې ته يې
خېژولي و.شگې يې پرې راړولې وې"
-اوښکې يې په پلوپاکولې اووې ويل
-"خوشهيدان چرته څوك پټولی شي، هغوی خدای په خپلوقدرتونوراښکاره
کړه" اتيناترې وپوښتل
-"نو تاورله څنگه دلته دومره واړه قبرونه جوړکړي؟"
-"ماچې له کومې ورځې دغه وينې وليدې اوبيالاړم دکلي خلك مې خبرکړل
اوهغو له سمڅې شهيدان راوويستل اوددوی ځوانۍ مې وليدې اوددوی له
درجو خبره شوم چې څومره ښايسته پراته وو" دواړه لاسونه يې خپلوکې
سولول او سر يې ورسره ورو، ورو خوځاوه." وۍ لورې که دې ليدلي وای
لکه په خواږه خوب چې ويده وي،تندو يې داسې سپين برېښ کوو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکي،مسکي وو لکه دچاسره چې ټوکې کوي چې هغوی خلکو وې ورل بیامې څو شپې سر په سر په خوب لیدل، چې په شنوباغونو کې به درنیوچینوپه غاړه په تختونو ناست وو، یوه شپه مې ورته وویل بچوماهم درسره بوزئ. راته یې وویل "هر سهارچې بزې دغلته بوځې یو ځل الحمدالله اودرې ځله قل هوالله وایه او مونږ ته یې رابخښه نوبیابه دې راولو"بس زه هم راغلم. په وینو سره کانې مې ورله راټول کړل داقبرونه مې ترې جوړکړل او هر سهارورته الحمدو اوقل هووایم او نورې چې هم راته څه کلیمې زده دي هغه هم وایم او هغوی ته یې ثواب وربخښم"اتینا ترې پوښتنه وکړه." نه پوهیږې چې داظلم به چاکړی وي"

اوښکې یې په خپل خیرن زړوکي پاکولې اووې ویل.

- "نه زه څه پوهیږم خوکه هر چاکړی وي خدای دې ورته خپله سزاورکړي."

-"داسې څوك خوله دغې پیښې وروسته دلته ځي راځي نه چې پخوانه راتلل"

-"دغه تبرگی راځي، دلته وگرځي راوگرځي او بیرته لاړشي. نه پوهیږم څه پسې راځي"

-" تبرکی پخواهم دلته راته.....؟"

-"نه مخکی مې کله نه ولیدلی....؟"

اتینا ماته وکتل پوهېده چې دډېرومجرمانویوخوی دادی چې په کوم ځای کې جرم ترسره کړي لږترلږه یوځل خامخا دهغه ځای ننداره کوي اوکه څه وېره ورته نه وي نو بیا کېدای شي ډېر هلته تگ راتگ وکړي.

اتینا ترې بیاوپوښتل " تروري ونه پوهېدې چې کله یې شهیدان له کلي وړل څوك پسې راغلي وو"

-ډېرخلك وو. همدغه تبرگی هم پکې و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"زه وایم چې هغه دلته راځي هم زما په څېر به یې دوی نه هېرېږي ځکه راځي.هغه یې زخمونه ډیرپه غور کتل"اتینا بیاماته سترګې راواړولې ماناداچې هغوی د خپلو ګذارونو زورکوت .بیایي هغې ته وویل

-" تروري هغه سمڅه چرته ده....؟"وې ویل

-"دغلته نژدې ده راځئ چې ورله بوموځم." ورسره روان شو. څلورپنځه دقیقې چې په ناوکې پورته لاړو یو کمر مخې له راغی . د کمردپاسه سمڅه وه. وروختو. دوه ګزه به سره وره وه اونژدې درې ګزه به اوږده وه . سرې په ټیټه ملاورننوتلای شو. مونږ یې خولې ته ودریدو. اتینا له بوډۍ نه بیاپوښتنه وکړه

-" څومره وخت کیږي چې باران نه دی شوی"...؟

-"شپږورځې مخکې شوی و"

-"نودلته دامنډونه وینې...؟"

دسمڅې مخې ته په پرتوشګوکې یې منډونوته اشاره وکړه "نوددې مانا داده چې څوك په بیا،بیا دلته راځي.... تاخوڅوك نه دی لیدلی"

-"نا! ماخوڅوك ندی لیدلی چې دلته راغلي وي خو که تېرګی څه وخت راغلی وي اومانه وي لیدلی نوغاړه نشم بندولی. خوبل څوك دلته نه راځي. مونږ لا ولاړ وو چې له پورته نه دنیم کیلوپه وزن یوکاڼی را وغورځېد. نژدې ووچې داتینا په سرولګیږي مونږ حیران شو. هغوی ته مې وویل تاسوسمڅې ته ننوزئ. اتینا وویل

-" مخامخ مه ښکاره کیږه،داسې په څنګ لاړشه اوله هغه ځای نه وګوره"

له بډې نه تمانچه راوویسته مرمۍ مې تېره کړې وه خوکولنګ مې پرې ورښکته کړی و، په غټه ګوته مې ورله کولنګ راواړوو. له سمڅې ښه لرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړم . وروغونديې مې سر او چت کړ، خنداراغله،په کړس،کړس مې وخندل غږ مې کړ

-"راووځئ د ترورېزه ده"

بريالى چې راووت ، بزې ته يې وکتل وې خندل

-"دترورېزې هم له شکيو نه ډېرې ببرې دي"، ترورخپله بزه پسې روانه شوه او مونږ ترې ښکته راروان شو. اتينا وروغونديې وويل --

"دسترگوکونج کې کينۍ اړخ ته وگورئ"

مونږ غلي وکتل، دتورپکول اوخړوجاموسړى ولاړو، مخ يې واړو،کلاشنکوف يې له ځان سره جوخت ونيوچې په اوږه پروت څادر کې يې پټ شي . اتينا وويل

-" څوك دى؟"

بريالي ځواب ورکړ

-"د تبرگى کشرى ځوى!"

اتيناوويل

-"زه فکر کوم چې وژنه جنايي ده."ماترې پوښتنه وکړه

-" له څه نه پوى شوې؟"

-"وگوره وژنه چرته شوې او سمڅه چرته ده،په خپلو پښو راتلل خو تر سمڅې پورې اسان دي خو د مړو راوړل او بيا هغه هم قاتلانو ته داډېره گرانه ده قاتل ته وژنه دومره گرانه نه ده لکه دا وروستى پټونه اوځاى ته رسونه يې. مونږ وليدل چې دسمڅې خولې ته په يوه شپه کې څومره گټى راوړل شوې دي. ددې دپاره چې مړي ښکاره نه شي.بيا ددلاور د ورور خبره چې په کومو گټووينې توى شوې وې هغه يې په ډېرشواخون دلاسي څراغ په مټ پيداکړي دخوړ په اوبو يې پاکې وينځلې وې،دوى داټولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅې ددې دپاره کولې چې وژنې پټې کړي او چې دپېښې ښکاره کېدو نه يې دومره وېره لرله لامل يې همدادی چې دوی دبل چاپه وینا وژنه نه وه تر سره کړې بلکې دپیسو دتر لاسه کولو دپاره يې کړېده" ماورته وویل

-"همدغه فکرزه هم کوم اوددې ترورخبرومې داگومان لاپسې پوخ کړ خو ثبوت څه دی...؟ قضا خوستا فکرونه نه مني ثبوت غواړي"

-"په ثبوتونو پسې يې نه گرځو بس همدغسې يو رپورټ لیکم همدا دلیلونه پکې راوړم زه پرې هم لاسلیك کوم او ته به يې پرې هم وکړې نوره پکې څه خبره نشته . درپورټ يو نقل د شیگل ځارنوال ته هم ورکوم. هغه لاپه شك کې دی . اصلي قاتلان لانه پېژني د هغه به دغه به شك لرې شي اوزمونږ به دسیاست"

-"لکه څنگه چې مې مخکې درته وویل رښتیا دادي چې که خپل فکرپکې ملگری نه کړونومونږ تر اوسه یواځې ددې څه تتې نښې لیدلي، سم روغ ثبوت موندی موندلی چې پېښه جنايي ده . کېدای شي دیو جنايي قاتل غوندې سیاسي قاتل هم د جرم د ځای بیابیاکتنه وکړي" هغې وویل

- "دوی خپله سیاسي خلك نه دی که وژنه سیاسي وای نو دبل په ویناکېده. او هغه به خامخادوی ته دین رامخکې کاوه. او که وژنې دیني اړخ لرلای بیابه دوی دومره ډېر د ضمیر سره په جگړه نه وو اخته. بس خبره به وه تېره به وه اودوی به هم هېره کړې وه"

بریالي وویل

-"کېدای شي دوی د جرمونو ډېر اوږد تاریخ ونه لري.اتیناعصباني شوه خپل سر يې په دواړو لاسونو ونیو وې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"تاسو خبره اوږدوئ،داخلك ډېر خطرناك دي،مونږ په یو ډېراحمقانه پلان کارکوو، زمونږ ژوند په خطر کې دی، باید له فکرنه کار واخلو،په سترګوکې یې اوښکې راښکاره شوې.

-"خدای مه کړه که په تا یابریالي څه وشي زه به څه کووم،ټول ژوند به ځان مجرمه ګڼم"په سر مې ورله لاس راښکه

-"دزړه سره خپه کېږه مه،چې زه درسره یم هیڅ غم مه کوه، خدای به هر څه اسان کړي، حوصله کوه"

اوښکې یې پاکې کړې.ماته یې مخ راواړوو " ته خو ورسره تېره ورځ میلمستیاکې ګډناست وې څه فکرکوې....؟" ماویل "ښه پوخ مجرم دی. د کسین سلطان ټولې نښې پکې شته. هیڅ ته په ارزښت نه ګوري"

اتینا پداسې حال کې په خنداشوه چې په سترګوکې یې لا اوښکې ځلېدې. "چندان اهمیت یې درنه که "ماویل "په یوه کاسه راسره ناست و ،غوښه یې رانه ټوله وخوړه ،ماورته څوخبرې پیل کړې خو ډېرې په لنډه یې ختمې کړې"

-" تاورسره څه خبرې کولې"

-"ماورته خبره لومړی له ډوډۍ راونیوله،غوښه یې هسې په اوبوکې سپینه ځوښولې وه. زمانه یې پوښتنه هم ونه کړه په کاسه کې یې دډوډۍ په ماتولوپیل وکړ، ماورته وویل پکې ماتوویې...؟" وې ویل "زه خوبه یې پکې ماته کړم"اتینا وخندل "مانا یې داچې زه یې پکې ماتوم او ستاخپله خوښه"ماویل "هو.... اوچې څوځوځی مو وخوړې ماورته وویل"ستاسو د ځای خواړه مې ډېرخوښ شو" وې ویل "کورکې یې هم همداسې پخوه" بیامې ورته وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ډېره ښکلې سيمه ده ډېره مې خوښه شوه" وې ويل "چې خوښه دې شوه پکې واوسېږه".اتيناوويل

-"که خوښه مووي شپه به دهمدې اسلم خان کاکاسره وکړو او سهار به لاړشو".بريالي وخندل

- "که تبرګی مو روغ پرېږدي"

-اتيناوويل "زه هم همدغه فکر کوم. خوڅه به وکړي لار به راته ونيسي؟"

ماورته وويل " لاربه راته هله نيسي که له نن شپې مونږ اوهغوی دواړه ژوندي ووتو،اوکه يوه ډله له منځه لاړه نو هغه خبره شوه چې "خس کم او جهان پاك"

ماښام نژدې و چې بېرته کلي ته راورسېدو . اسلم کاکا په لار کې ولاړو. فکر مند غوندې و. پخير راغلی يې ووايه او دکور په لور راسره روان شو.زما سره ځنګ په ځنګ روان و، خو چې حواسو ته مې ورله کتل پوهېدم چې څه اندېښنه لري. پوښتنه مې ترې وکړه.

-" کاکا!ولې اندېښمن غوندې يې؟"

- " تاسو چرته تللي وئ؟"

- " ښکته دخوړکلي په لور!"

-"دڅه دپاره؟"

-" چې غرونه اوسيمه ووينو".

- "دغه لار خو تاسو ليدلې وه. پرې راغلي وئ ، او دسيل ځايونه خو د سمه لام نه پورته دي. د خوړ کلي په لور څه دي؟"

-" کېدای شي ډېر دسيل ځايونه وي خو مونږ نور ځايونه، نه وو ليدلي."

-" دکوم ځای پورې تلي وئ؟"

-" دبنګېرې دکمر پورې،چرته چې پُل پروت دی".

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" سمڅه مووليده؟"

-" کومه سمڅه ؟"

-" څه وخت مخکې چې پکې مړي موندل شوي وو."

-" هو!"

-" نورڅه خو مو ونه ليدل؟"

-" لکه څه ؟"

-" داسې څه چې اندېښنه يې دراچولې وي."

-" دتبرګی ځوی مو وليده".

- "سمه ده،تاسو کورته ځئ اوزه د تبرګي دوی کورته ورځم."

اسلم کاکا لاړ خو مونږ وګڼله چې څه پېښېدونکي دي. غلي روان وو. اتيناخاموشي ماته کړه

-" تمانچو ته مو مرمۍ تېرې کړئ. او ځانونه مود هر راز حالت دپاره په ذهني ډول تيار کړئ"

په تمانچو مو بيا کولنګونه راواړول لړه شېبه وروسته د اسلم خان کاکا کورته ورسېدو. زه او بريالی پاتې شو او اتينا دننه کورته لاړه.

دماښام د لمانځه وخت و. بريالي ته مې وويل

-"وخت دمانځه دی خو په وار سره به مونځونه کوو"

زه په لمانځه ودرېدم او هغه کړکۍ ته مخا مخ کښېناست، ماچې لمونځ خلاص کړ هغه ودرېد او زه کړکۍ ته کښېنا ستم.له کړکۍ نه د کور لويه دروازه ښکارېده. لږه شېبه وروسته خلاصه شوه. اسلم خان کاکا رانښوت.ماورته کتل چې د حجرې په خوا راروان شو. زه دروازې ته ورغلم. خو هغه غلی حجرې ته راغی. وې ويل

-"ډاکټره! راغلي ياستئ زه به کورته ورشم"

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لاړ خو زه پوهېدم چې حواس یې لا اوس هم په ځای نه دي.

اسلم کاکا دړودړې سره راووت. په ړودړې کې مې هڅه وکړه چې زه او بریالی یوې کاسې ته رانه شو. همدغسې مو وکړل زه داسلم کاکا اوبریالی یې دځوی سره یوې کاسې ته کښېناست. دړودړې له خوړلو وروسته اسلم کاکا خپل پنځلس کلن ځوی کورته ولیږه او پخپله یې د چای پیالې ډکې کړې او وې ویل

"ډاکټره! مازدیګر مې دتبرګي ځوی ولیده چې ستاسو نه مخکې راروان و،زه په دویمه ورځ په تاسو شکي شوم. خو زه پښتون یم او تاسو مې په کورکې مېلمانه وئ، داراته ډېره ګرانه وه چې له خپلو مېلمنونه پوښتنه وکړم. ستامېرمن دتبرګي دوی د کور له کومې ښځې نه څه پوښتنې کړې وې او دغو پوښتنو هغوی هم په شك کې غورځولي وو. اوس یې ماشکونه یوڅه لرې کړل. خو تاسو راته رښتیا ووایئ چې څه پسې راغلي یئ. کوم کسان چې پدغې سمڅه کې مړه موندل شوي وو دهغوی خپلوان خو هم نه یاستئ،ځکه چې که هغوی راتللای نو د ښځې راوستلو ته یې څه اړتیاوه. بس راغلي به وو،مړي به یې کړي وو اوتلل به."

ورته ومې ویل"کاکا!ته زما نه څه پوښتې؟"

-" ستاسو دراتلو مسخد".

-" رښتیا ځواب غواړې.؟"

-" وو- رښتیا".

-" په ځان کې د رښتیا د اورېدلو وس وینې؟"

-" ډېر ګرځېدلی یم،څو ملکه مې خوړلي دي او دا مې زده کړي چې په سړه سینه ځنګه خبره واورم او ځنګه په سړه سینه ځواب ورکړم. که زما په وژلو پسې هم راغلي یاستئ، ښکاره یې ووایئ،داژمنه نه کوم چې ځان به تړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

درسپارم،ژوند خوږ دی،ځان مرگ له نه درکوم خو دا ژبه درسره کوم چې تاسو هم مرگ له نه ورکوم".

-" مونږ دامالومول غواړو چې تبرگي دوی کومې وژنې کړي دي دڅه دپاره یې کړي،دپیسو دپاره که دچاد سیاست دپاره؟"

-" بس دهمدې مالومولو دپاره راغلي يئ؟"

-" وو، بس دهمدې لپاره".

-" كه درته مالومه شي نو بيا؟"

-" نو که دپیسو دپاره وي هم زمونږ ورسره کارنشته او که دسیاست دپاره وي هم".

-" په خندا شو ټکورجانه! نو بيا يې مالوموئ څله؟"

-" کاکا ځینې خلك داسې گڼي چې داوژنې سیاسي اړخ لري او كه دغه رښتيا وي نو بيا امريكايان غواړي د هغوی په وينا دلته چڼ او دپاکولو عملیات تر سره کړي او تاسو ته مالومه ده چې دهغوی د پاکولو عملیات د گنده کولو او لاپسې خیرنولو عملیات دي،او دچڼ عملیات يې د ښو او بدو د گډولو او په يو صف ددرولوعملیات دي. زماپلارهم دکونړ دی او د يو کونړي په صیپت نه غواړم زما داسیمه بې ستره شي. که خدای مه کړه د تالاشئ په وخت د کوم غیر ملکي فوځي شنې سترگې د کومې افغانې خور په سپين مخ ولگيږي نو همدغه د ټولو افغانانو د سر ټيټئ دپاره بس دی. مونږ ښه پوهيږو چې جرم دپیسو دپاره شوی. خو زمونږ خبره بې ثبوته څوك نه مني، زه د يو افغان په توگه له تانه هم غواړم چې زمونږ سره مر سته وکړه او داخپله سیمه بدرنگۍ ته مه پرېږده.

په اوږه يې راله غلی غوندې لاس کېښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"پیاله دې واخله،سړېږي او بې غمه اوسه زه ستاسو سره یم، هر ډول مرستې ته تیار یم، دا سیمه مونږ له وروسیانونه ساتلې ده هغوی ورته نه دي راغلي، له دوی نه به یې هم ساتو"

د چای له څښلو وروسته څه شېبه ناست وو، بیا یې وویل

-"ډاکټره! ویده کېږو،خو نن به کټونه بدلوو ته به زما په کټ کې ویده کېږې او زه به ستا"

-" ولې ....؟"

-" بس پوښتنه مه کوه خو دکور دبلې په سرکټ پروت دی ورخېژه او مېرمن دې هم ورخېژوه زما هغه به اوس دحجرې بلې ته راغلې وي".

زه ټکنی غوندې شوم وې ویل

-" زما او ستا پرده سره شریکه شوې پوهېږې چې مېرمن دې زما مېرمن ته خواښې ویلې ده.

په هغه پسې دکور په لور ور روان شوم په لومړي ځل یې راته مېرمن د بچې په خطاب ستړي مشي راکړه. ما ځان کټ ته ورساوه لږه شېبه وروسته اتینا راغله.ځان یې کټ ته راوغورځوو وې ویل

-" د خوب ځای مو څنګه بدل شو" " کېدای شي دامنیتي دلیلونو له مخې، خو تا څنګه خواښې پیداکړه"

مخ یې راله په مخ کېښود

-" لوی ارمان مې دی چې افغانه خواښې ولرم، ماویل که ستا مور ته ژوندي ونه رسېږو نو یوې افغانې مورته خو به مې خواښې ویلې وي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم څپرکی

دمـجرم پـه څـرك پسـې

دسهار له لمانځه وروسته مې لاسونه ددعا لپاره لپه کړي وو. چې اسلم خان کاکا له جومات نه راغی،حجرې ته راننوت، زه هم راپاڅېدم وې ویل

-" ډاکټره! تبرګی دوی تللي دي"

-" چرته تللي؟"

-" باندې ته،زمونږ خلك په پاس غرونوکې ورشوګانې او مال چرونه لري،په اوړي کې مالونه هلته بیایي، همدې ته مونږ بانده یا باندې ته تلل وایو".

-" ستاسو د کلي باندې چرته دي..؟"

-" زمونږ باندې نژدې دي خو تبرګی دوی دخپلو دوستانو باندې ته تللي، دوستان یې په لنډي ناو کې دي...."

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" او ددوستانو باندې يې؟"

-" باندې به يې هم همدغلته چرته وي".

اسلم كاكا دغه خبرې وكړې اوكورته واوښت، زه څه شېبه بېخي بې حسه غوندې وم،هيڅ فكر او پرېكړه مې نشوه كولاى. نه پوهېدم څه وكړم،له بېگاه نه مو چې د وژونكو په پېژندو باور يو څه پوخ شوى و،خپل هدف او موخه مو بدله كړې وه. اوس مو هدف يوازې دداسې ثبوتونو لاسته راوړل وو چې وښيي پېښه جنايي ده كه سيا سي. خو شپه موپه خواره خوب تېره كړې وه. هيڅ بيلگه او ثبوت مونه لاسته راوړى و او نه مو پسې هڅه كړې وه. ناڅاپه مې څه ذهن ته ټكان راكړ، يوه شېبه په فكر كې لاړم .

گورم چې امريكايانو لوى، لوى وزنونه په شا پسې تړلي ټوپكې يې مخامخ نيولى په ماشو يې گوتې ايښي، ستمېږي او دشيگل له پل نه پورته د درې په لور راروان دي.لومړي كلي ته راورسېدل ، يوپوځي بل ته د گوتې په اشاره يو كور وروښود. پخپله د څو نورو شين سترگو سره د كور مخې ته ماشه په لاس ودرېد، او نوروته يې كورته د ورننوتو نغوته (اشاره)وكړه، هغوى دروازه ووهله، خلاصه نشوه دټوپك په كونداغ يې دړه ماته كړه،ورننوتل، له دننه د ښځو او ماشومانو شور ماشور راووت،زما په مغزو راننوت سر مې څنډواهه، ځان ته مې وكتل چاراته په غوږ كې وويل "كه په هر ډول كېږي پكارده چې دې سيمې ته د بهرنيو فوځيانو دراتلو مخه ونيول شي"له دې سره اتينا راياده شوه چې زه يې په څومره هيلو له ځان سره ملگرى كړى وم. مينه مې وه،دهغې داحساساتو درناوى مې خپله پښتو گڼله،او پوهېدم چې ښځه كه هر څو مره پيا وړې،ځواكمنه او بر لاسې شي خو سترگې يې تل د نارينه په مټو نښلي. او بيا هرې خورته خپل ورور اوهرې مينې ته خپل مين په ټو لو بر لاسى اتل او دفكرونو شهزاده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاري.اوزه خو د کومې بلې سيمې مين هم نه ووم، پښتون وم . او پښتو داده چې که ښه پوهيږې چې مرې، ژوند دې ختميږي. هيلې او ارمانونه دې په وينو کې بهيږي خو د ښځو په مخکې ځنګه وايې چې دې ځای ته نشم يا نشو تللی، د مرګ وېره پکې ده. دايوه بانه کېدای شوه چې اتينا ته مې ويلي وای، مونږ پښتانه يو. که مونږ مړه شو څه خبره نده.پښتانه هسې هم فکر کوي چې د غيرت دمرګ لپاره پېدادي. خو دپښتنو مړي هم دانشي زغملای چې ښځه دې يې د بل چا لاس ته ورشي. او همدا وجه ده چې ډېرې پښتنې ښځې له کونډتوب وروسته د خپل مړ مېړه غيرت ته ګوري او نور ودونه ،نه کوي.

خو زه پوهېدم چې داهم تشه يوه بانه ده او داسې بانه چې اتينا خو به پرې وغولوم خو چې بېرته روان يم سر به مې ټيټ وي، سترګې به مې ټيټې وي او پښتنو خو ددنيا لويو،لويو زبر ځواکونو سره ډغرې د همدې سر د هسك ساتلو لپاره وهلې دي.

او ددې سر دهسك ساتلو يو اځې يوه لاره ده چې "داسې څه مه کوه چې داسر پرې ټيټيږي، او دداسې څه له کولو ډډه مه کوه چې په نه کولو يې ټيټ شي" زه پدې فکر کې ووم چې بهر مې د پښو ښکالو تر غوږ شو چې ومې کتل اسلم کاکا و. سپك راپاڅېدم. ورته ومې ويل

-"کاکا!مونږ ورپسې ځو"

-" چرته ؟"

-" چرته چې هغوی تللي."

-" پوهيږې چې دا ډېره خطر ناکه پريکړه ده".

-" که هر څه وي، خو مونږ به ځو."

لږ فکر يې وکړ. بيايې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ماورته پرون ویلي وو چې دوی ځي کوم بل کلي کې د خلکو درملنه کوي، خو کلی مې ورته نه و ښو دلی."

-" نو بیا مونږ ددغې خبرې نه گټه اخیستلی شو. هلته چې مو ووینې فکر به وکړي چې زمونږ له راتگ نه مخکې یې دا پلان درلود".

-" یوڅه دغه دلیل هم د ځان خلاصولو لپاره کارورکولی شئ".

-" نو بیا مونږ ځو."

-" که وروستی پرېکړه همداوي نو بیا چای وڅکئ او روانېږئ".

-" بیخي سمه ده."

دی کور ته واوښت، بریالی هم چې بهرته وتلی و راغی. هغه مې هم خبرکړ.ځوی یې چای راووړ. چای مو وڅښه. او چې کتل مو دی خپله مخکې مېرمن یې او اتینا ورپسې راووتل. مونږ هم راپاڅېدو. مېرمن یې یو ځل بیاد ځوی په خطاب رخصت کړم. چې له دروازې بهر راووتو سامانونه په کچره باروو او دوه کسه ورسره ولاړوو. یو یې د کچرې سره رخصت کړ او بل یې زمونږ دلارښود په ډول له مونږ سره پرېښود.اسلم کاکا غاړه راکړه،وې ویل

-"نه پوهېږم ډاکټر درته ووایم که ټکور" بریالي ورته وویل

-"دواړه یې کړه چې ډاکټر ټکورشي" وې خندل

-"داټکور د حکیم سره ښه لگېږي د ډاکټر سره ښه نه برېښي"بیا یې غلي غوندې وویل

-"ډاکټر ټکوره! پدې بوخڅکۍ کې دپېچ دغره یو څو کانې دی. یو څو نه بلکې ځلور قلمونه دي.دوه دې دمېرمنې دی یو ستادی اویودې د ملگري".

بوخڅکۍ مې ترې واخیسته

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"کاکا! دپېچ غرونه خو بېروچ لري او که په دومره وزن کې بېروچ مونږ ته راکړې نو داخو ښه خبره نده"

-"په ښو بدو پسې يې مه گرځه،دا په يو ډز راغورځېدلي دي نور مې خرڅ کړل او پدې کې به ستاسو نصيب و"

بس ترې وامې خيستل اتينا هم راووته چې يو ځل بيا يې تور زړوکې په سر و او روان شو.مونږ نېغ دغره څوکې ته وختو. د غره څوکه دهوايي ډگر په اندازه پراخه او داسې اواره وه چې د هوايي ډگر دجوړولو لپاره يې د زغل ليکې له پخو ولو پرته بل کوم ځای اوارول نه غوښتل زمونږ لارښود،محمدين گل چې دپنځه څلوېښت کلونو په شا او خواکې ښکارېده. او د اسلم خان کاکا په څېر لويه ږيره يې تر سينې راخوره وه وويل

-"دې ته باغونه وايي نااشنا خلك ټول فكر کوي چې ددې غرونو څوکې به تېرې څوکې وي خو وگورئ ډېر دلرې پورې دا ټول غرونه اواردي. د غره دغه لمنې چې د شنگس لورته پرتې دي هم همدغسې اوار ميدانونه لري ،داټول ډاگونه همدومره دنگونښترو پوښلي دي نو ځکه يې سړی په اوار والي نه پوهېږي. خو چې پکې وگرځې د لاس دتلي غوندې اوار دي"

لږ چې مخکې لاړو وچ نښتر مو وليدل چې دشپول په ډول يو د بل څنگ ته ولاړ وو. چې نژدې ورغلو دايو لوی ډنډ و،دومره ډنډ چې د سيل دوړوکيښتيو دچلولو لپاره ډېر وړ ډنډ و.شنو اوبو يې سترگې نيولې، عجيبه لاداوه چې د شنو اوبو په منځ کې کبان ښکارېدل له محمدين گل نه مې پوښتنه وکړه داخو د باران اوبه دي نو کبان له اسمانه را وورېدل که له کومې راغلل؟ .وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ډېر کلونه پخوا ورته دسيمې خلکو په وار سره اشرونه وکړل په خوړ کې يې کبان ونيول او په اوبو کې يې دلته راورسول اوس هغه ډېر شوي دي او غټ شوي هم دي"

خو مونږ لا اوس هم پدې نه پوهېدو چې د نښترو دلرگو داشپول يې ورته ولې وهلی ؟ محمدين گل وويل

-"د مالونو دپاره، مخکې به مالونه اوبو ته راتلل ورغورځېدل به داشپول ورته ولس تاوکړ چې مالونه ور ونه غورځېږي"

مونږ د باغونو چې رښتيا هم اوار ډاگونه وو په مينځ ووتو او شنگس ته ورسېدو. شنگس کې مو د اسلم کاکا ديو دوست په کور کې د غرمې ډوډۍ وخوړه. د شنگس کوربه مو شېرگل و. چې د دېرش دوه دېرشو کلونو په عمر لوستی ځوان و. او همدغلته په کوم ښوونځي کې ښوونکی و. ويل يې د شعر او شاعرۍ سره هم مينه لري. ورته ومې ويل"قدرت چې کومه ښکلا ستاسو سيمې له ورکړې پکارده چې پدې غرونو کې د نړۍ تر ټولو شهکار ادب وپنځول شي"

له غرمې وروسته د شېرگل نه رخصت شو او بيا مخ پورته روان شو. دا ډېر گران مزل و. دغه غرنۍ سيمه ده محمدين گل ويل "دغربه په ببخ ځې ياپه سر"مونږيې رساپه سر روان شو، په يوه څوکه ختو او په بله کوزېدو چې قضامازديگر دلنډي ناو کورونو ته ورسېدو. مونږ چې د چاکورته راغلي وو هغه هم بانډې ته تللی و. خو بانډه يې محمدين گل په دوه پوښتنو مالومه کړه او نېغ يې ور وستو.ده ته نو محمدين گل ټوله خبره په درې ټکوکې رالنډه کړه.

"دا دا سلم خان کاکا مېلمانه دي. دادهغې ډاکټرې مېره دی چې اوس ستاسو کورته ننوته. او دابل ددې دواړو ملگری دی.که کچرو سامان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړی وي نو په هغې کې،دارو او نور بلا،بتر دي دوی يې خلکوته ورکوي او کاکا اول سلام کوو او بيايې ويل چې ښه به يې وساتې" بس دمحمدين گل خبره نوره ختمه وه .د کوربه سترگې وړې تنگې تنگې خوتکې شنې وې، خړ پکول او مۍ وريجې ږيره،شونډې يې پېړې نه وې خو ډېري په بې خونده ډول بهر ته راوتلې غونډې وې او نوم يې هم ځواکمن و، ماچې ورته په غور وکتل، زړه مې وانه خيست.د چاچې شونډې او په ځانگړي ډول لاندينۍ شونډه بهرته راپاسترغونډي وې او يايې لاندينۍ شونډه له پاسنۍ هغې جوت پېړوالی ولري، چې دشونډې دغه ډول هم بهر لوري ته يوڅه ځوړند غونډې ښکاري دغه ډول خلک ياخو بېخي رازنشي ساتلی او يادخولې ډېر لوی خارښ لري. په هغه څه کې گوتې وهي چې کاريې ورسره نه وي،او زمونږ نوی کوربه همدغسې و. زه پوهېدم چې سبابه راباندې ډېرې بانډې خبرکړي.

خو بله لارهم نه وه او کله،کله داسې هم وي چې روغ سړی به دې هسې په نظر کې ښه رانشي. اودچاپه نظر بد راتلل ددې دپاره دليل نشي کېدای چې دغه سړی به خامخا بد وي.هغه يو څه په شکمنه کتل خو په مسکايې وويل

-"دامو خپل کوردی هر څومره وخت چې تاسو غواړئ دلته داسې واوسئ لکه په خپل کورکې چې اوسېږئ، اورښتيادکچړې واله ستاسو سامانونه رارسولي دي.دننه مې خوندي ايښي"

ددوی بانډه دغره په لمنه کې وه.دغره لمنه هم ورته نشوه ويل کېدای رسا دغره په نيمه کې وه، خو غر دومره لوړ نه و. د دوی سره يواځې دوه کټونه وو.دخپلې کېږدۍ ډولې کوټې نه څوقدمه لرې يې واچول . دماسختن ډوډۍ مو په همدغو کټونو کې وخوړه. چای موپسې وڅښه . بيا يې يو کټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخیست. د غره په لمنه کې پورته روان شو.دسپوږمۍ په تته رڼا کې مې ولیدل چې ښځې یې بستره اخیستې،پسې روانه وه.

کټ یې برابر کړ. ښځه یې کېږدۍ ته اودی زمونږ خواته راغی.راته یې وویل "ډاکټر صیب!تاسو له مې کټ جوړکړی. ښه ډاډه پکې ویده شئ. او ملګری به دې همدلته ویده شي زه او محمدین ګل به هم ورسره پرېوزو" بریالي ته مې سترګوکې ور وکتل ،موسکې شو په سر یې اشاره وکړه چې ورځه شپه موپه خېر.

بس روان شوم.چې کټ ته ورسېدم اتینا لا پخوا رسېدلې وه. کټ کې ناسته وه.په خندایې وویل

-"لکه چې پښتو دې کچه کېږي، دلته به د کټ مینځ کې پوله د څه نه جوړوې کمبله هم نشته" ورته ومې ویل

-"پاڅه"

پاڅېده،توشك مې په اوږدو رساپه منځ راغبرګ کړ. په کټ کې مې اوږد وغزاوه.په خندامې ورته وویل

-"پښتو مې وساتله"وې خندل

-"ما اورېدلي وو چې پښتانه ښځوته شا نه واړوي"

ددې سره مې په مغزو کې کوم چینجی وخوځېد،توشك مې ونیو، ښکته مې وغورځاوه

-"بس راځه چې نن یې مالومه کړو، دپښتو یوه لار به پرېږدم په بله به روان شم"

هغه له خنداشنه وه.بېرته یې توشك راواخیست.خو ما بیا وغورځاوه. له لاسه مې ونیوله . کټ کې مې راڅملوله. زرېې وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" دمور نصيحتونو ته دې وگوره،دېرې لړې ورځې پاتې دې پدې کې دې خپل ښاغلی ځلميتوب او زما پاك پېغلتوب دگناه په سيند مه لاهو کوه" په سترگو کې يې اوښکې راغلې

-"ماخو ستانه سپيڅلتيااو پاکي زده کړه،ټوکه مې درسره کوله.خدای دې ټول ځلميان همدغسې سپيڅلي او پاك زړي کړي "

پاڅېده توشك يې هماغه شان په کټ کې وغزاوه ماته يې وويل" وخېژه!اوربدلي مې دې چې افغانی مېرمنې د مړونو کټ له ورځي ،مړونه يې دهغوی کټ ته نه ځي"ماويل

-"خدايه خېر بيا په بله لاړه نه شي"وې ويل

-"نوولې داسې کوي؟"

-"ځکه چې دښځو سره اکثربچي وېده کېږي اوکه مېړه يې دهغې کټ ته ورشي نو کېدای شي دوی په ځان پوه نه شي او ماشومانو ته زيان ورسېږي"زريې وويل

-"اوکه زيان ورونه رسېږي نو راويښ خو به شي" بيايې وخندل

-"پښتو هم عجيبه ده، د همدغې پښتو دپاره دې دا څوشپې په ځان څومره سخته تېره کړه. زه در باندې پوهېدم چې په زړه دې څه تېرېږي،او هغه يوه شپه خو نيمه شپه راپاڅېدې،د سپوږمی رڼا ته دې راله مخ ته په ځير،ځير کتل،ما په زړه کې ويل لکه چې پښتو او د مور نصيحتونو ته همدلته شاکوي، خو بيادې يو سوړ اسويلی وويست او سر دې کېښود خو اوس دې دغه هر څه په اوبو وړل"ورته ومې ويل

-"په استنبول کې دې داپه فکر کې تېرېدل چې کله به دداسې اوچت غره په نيمه کې کټ اچوې او ويده کېږې به ؟"وې ويل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"نه ، او بيا دافکر مې کله کولی شو چې په هغه کټ کې به راسره ته هم نژدې گاونډی يې،زه به درته خبره کوم او ته به يې په بله اړوې"
غبرگ مو ښه په کټ،کټ وخندل بيا مې خوله سپين اننگي ته ورنژدې کړه هسې مې ترې يو چړپ وويست او ورته ومې ويل
"گرانې ويده شه داسې دپاټکونو شپې ډېرې نه دي پاتې"

يولسم ځپرکی:

دشــنو گـټو قــاضــي

ځواکمن دوی په بانډه کې اوسېدل، کلی نه و چې گڼ کورونه سره يو ځای پراته وای.که څه هم دغه غرونه ټول د خلکو بانډې وې. خو يوه بانډه له بلې دومره لرې وه چې خبرول يې او بيا د کتنې لپاره د هغوی راتلل اسان نه و.او ددوی دبانډې تر څنگ نورې درې څلور بانډې وې،چې په گرانه به پکې پنځلس ،شل کسه اوسېدل هغوی ته يې خبر ولېږه، راغلل،چې يوکورپکې دتبرگي هم و. تر غرمې پورې اتينا وکتل وروسته وزگاروو. مونږ غوښتل دغه سيمه ووينو او محمدين گل ته ددغو غرونو لوښشت،لوېښت مالومه وه. هغه مو له ځان سره واخيست او په غره کې مخ پورته روان شو.دغره څوکې ته چې ورسېدو.هغه راته په گوته د غرونو سرونه راوښودل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"هاغه مخامخ غر ته چیل گټې وایي چې له سمه لام نه مخامخ پورته راشې همدغې ځوکې ته رارسیږي.مونږ ته مخامخ دې ځوکې ته پنډسر وایي"پوښتنه مې ترې وکړه
"چیل گټې ورته ولې وایي؟"
"دغلته گټې یوه دبلې په سرچیل پرتې دي کیدای شي له دې امله"
بیا یې وویل "د چیل گټو او پنډسرترمنځ چې کومه کږپه ده پدې چې وخېژې همدغلته دشنوگټوقاضي دی"اتینا ترې پوښتنه وکړه
-"دغلته خو مونږ دشنو ونونه پرته نور څه نه وینو ولې کومه ابادي هم شته چې دغه قاضي پکې اوسیږي؟"
-"نه!دغه په غره کې ښکته یوه لویه کنده ده،کنده هم نه ده یو سوری دی.اودغه قدرتي دی،دومره ژور دی چې کاڼی وروغورځوې تر ځودقیقو پورې یې کړنگا اورې خو تر اوسه یې لا چا ښکته دلگیدو غږ نه دی اوریدلی،خلك وایي چې داځومیله ژور دی" پوښتنه مې ترې وکړه -"نو قاضي ورته څنگه وایي؟"
-"داد پخوا زمانو نه په قاضي مشهور دی،دټولې سیمې خلك چې دشپې مرگونه کوي، خلك همدې ته غورځوي"مونږ ورته وویل
- "ولې یې وینو نه؟"
-"راځئ چې ورشو" اتینا ترې پوښتنه وکړه
-"ددې قاضي سینې ته به څومره ارمانونه ورغورځیدلي وي؟"
محمدین گل وخندل
"په سلگونو خو یواځې دجهاد په وخت کې ورغورځول شوي دي"
"تاهم ورته ځوك ورغورځولي؟"وې خندل
- "رښتیابه درته ووایم، یو ملا مې ورغوځولی دی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "ملا دې ولې ورغوځوو؟"
- هغه دوروسیانو ملاو.
- "د وروسیانو ملا؟"
-"وو.... وروسیانو له یې مونځ ورکوو" بریالي ورته وخندل
-"تاته چا وویل چې دوروسیانو ملادی؟"
-" قوموندان صیب راته وویل چې دا د وروسیانو ملا دی،دشنوگټیو قاضي له یې بوځئ چې څه پرېکړه پرې کوي ، بس مونږ هم راووست"
اتینا ترې وپوښتل
-"ښځې به هم چاورغورځولې وي؟"
-" دلته دښځو ورکېدل پخپله یو شرم دی، پېغور دی، بیا خلک وایي د فلانکي لور یاښځه تښتېدلې ده نو ځکه ورته ښځې ډېرې کمې ورغورځول شوي دي، خو دښځو د انډیوالانو ځای همدغه دی.انډیوال یې دې ته ورغورځوي او ښځه بیاله غره نه ورغړوي. خو یوه سړي خپله لور چې له باندې نه یې بزې څرولوله بیولې وې او انډیوال یې پسې هم راغلی و،دواړو سره څه نوکې لګولې وې،ده لیدلي وو،دواړه یې وروغورځول"
مونږ لا داخبرې کولې چې محمدین ګل وخندل
-"ملا صیب چې مودې ځای ته راورسوو،په ځان پوی شو، وې ویل
-"پدې ګټه به یو دوه رکعته لمونځ وکړم"
زما ملګری ورته وویل
-"وروسیان نشته دی چې درپسې ودرېږي، دهغو سره دې ګډ ډېر مونځونه کړیدي، هغه دې بس دی،رامو ووست د ډډم پدې بوټې مو ودروو او ښکته مو ټېله کړ"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشنو ګټو قاضي دیوې څاه په ډول ددوه مربع مترو په کچه پراخه او تر نامالوم ژور والي پورې ژوره کنده وه. په غاړه یې یو د ډډم بوټی ولاړ وچې څنې یې قاضي ته ورښکته شوې وې او قاضي یې نژدې په خپلو څنګو کې پټ کړی و. محمدین ګل ویل چې دی کله وړوکی و هم دا ډډم د قاضي په څنډو همدغسې راخور و. له قاضي نه څومتره لرې د نښتر یوه لویه ونه ولاړه وه. محمدین ګل ویل چې" له ده نه ورته دوه بزې هم ورغورځېدلې دي او خلکو یو وخت کوم لېوه هم ورغورځولی و"

بریالي ورته وویل

-"نو دقاضي سینه نده دپاکستاني اچار بوتل دی، چې امونه او ټېپر پکې یو ځای پراته وي"

مونږ درې واړو په وار سره سرونه ورښکاره کړه چې ښکته توره یو کنده وه نور څه نه ښکارېدل،خو دغه ټولې سیمې یو وحشت غوندې لاره،د انسانانو یو په بل باور ختمېده،تردې پورې چې کېدای شي د اتینا به په ماباور نه و،لومړی یې محمدین ګل ته وویل

-"ته لرې شه،"

چې هغه څوقدمه لرې لاړ،بیایې زه له لاسه ونیولم او سر یې ډېر په وېره ورښکته کړ.مونږ وروغوندې له قاضي نه راستانه شو خو پداسې حال کې چې تر ډېره پورې یو هم خبرې نشوې کولای او یایې زړه نه غوښتې. ماښام نژدې وچې د ځواکمن باندې ته راورسېدو. هغه له خپلو خونو څو قدمه لرې ولاړو،روغبړ یې وکړ،راسره ستون شو. راته وې ویل

-"ډانګترصېب مانه پرېښودی خودګنډېري پلار خپله راغلی و. ډېرټینګ شو ویل یې چې دوی به بېګاته زما مېلمانه وي". زړه مې وښوید چې په بلا واوښتو. اتینا ماته وکتل ماورته وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"زمونږ سامانونه چرته دي" وې ویل
-"هغه یې هم یوړل"
دلته چې مې ورته وکتل سترګې یې دمارغوندې تیرې، تیرې راته ښکاره شوې. غلي،غلي یې راته ویل چې "زه هم ورسره شریک یم" زما رنګ والوت، زه پوهېدم چې هغوی زمونږ بایکونه دڅه دپاره وړل. دهمدې لپاره چې وې ګوري . اوخپل شك په یقین بدل کړي. اوهغوبایکونودوی شك په باوربدلولی شو،په هغو کې سټیلایټ ټلیفون، تمانچې،بې هوښه کوونکې سپرې ګانې،برچې (چړې) اودقضیې په هکله د اتینا څه نوټونه وو. اوداهریوڅانله زمونږدمرګ لپاره پوره و. اتینا ماته وکتل چې زه یې عصباني ولیدم وې وېل
-"خېردی کاکا یاستاسره شپه یادهغوی سره شپه. ټوله یوه سیمه ده،او تاسو ټول یوورونه یئ" هغه ووېل "راځئ چې زه درسره ملګری شم چې ومورسووم" بریالي ورته وویل
-"دغه مخامخ بانډه ده ستاتللو ته اړتیانشته، پخپله به ورشو" محمدین ګل وویل"زه دتبرګي مېلمستیا نه خورم، همدلته دځواکمن سره پاتې کیږم او سهار چربانګ مال(مهال) ځم."لاس یې راکړ اودهغه مارسترګي سره روان شو.مونږ هم ترې را وګرځېدو.اتینا ته مې وویل
- " تمانچې دې بایك کې دي......؟"
وې ویل "یوه مې په بډه ده او بله په بایك کې"
- اوچاړه . .؟
- "هغه مې هم په پنډۍ پورې په خپل ځای تړلې..."
- "اوکارتوس....؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "درې جاغوره زما سره دي، درې په بايك كې او نور زياتيګړي كارتوس هم په بايك كې دي، خو ستاسو څنګه چل دی دواړه تمانچې درسره دي.؟"
- "نه زمونږ سره هم، يوه، يوه درې، درې جاغوره او يوه چاړه راسره ده اويوه، يوه تمانچه او نور كارتوس مو په بايك كې دي"
- "بيانومونږ هغوی ته بې وسلې ښكارو"
- "هو... چې سپری ګانې ونه پېژني"
- اتينا په فكرمندۍ وويل "وبه يې نه پېژني"
- "په څه ډاډه يې.؟"
- "پدې چې دهغوی دكور يوې ښځې ته چې په خوارځواكۍ اخته وه، او ماله راغلې وه دبسكټو او تودو كاليو سره مې دماشو يوه سپری هم وركړه. كېدای شي هغوی پرې د هغې ګومان وكړي. خوكه وه يې پېژني نوڅه فكركوئ چې لومړی به څه كوي...؟"
- "لومړی به تابې هوښه كوي"
- بريالي وخندل "او بيا به مونږ پسې راځي"
- اتينا وويل "څه فكر كوئ چې ددوی د كورښځې به هم ددوی له جرمونو خبرې وي"
- بريالي ورته وويل "هو! خبرې نه چې پكې شريكې دي"
- ماورته وويل "مالومه خبره ده چې له جرمونو يې خبرېږي اوكه دهغوی ورسره هم لاره نه وای نوخامخايې هڅه كوله چې له دغې لارې يې راوګرځوي اود كوم كور ښځې چې وغواړي كور په سمه لارروان كړي روانولی يې شي. داهسې خبره ده چې د افغانستان ټولنه نرپاله ياسړی پاله ټولنه ده ، له حضرت ادمه تردې دمه نړۍ د ښځې په فكرونو پسې ځغلي"
- "اتينا وويل دانوبيا يوه بله لويه خطرناكه خبره ده"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ورته ومې ويل

-" خطرقدم په قدم شته خومونږ بايد پوه شو چې که ځان خلاصوو د خوشحال خټک په شعربه عمل کووچې (که فلك دې د زمري په خوله کې ورکا + دزمري په خوله کې مه پرېږده همت)"

-اتينا وويل

- "سمه ده! زه به دننه ددوی په کورکې يم ځکه چې په نورو کورونو کې هم زه له تاسوجلاوم،دوی به ماته ديوکمزوري بنيادم په سترګه ګوري، لومړی به له تاسونه ځان خلاصوي او بيابه زما واروي . زه به دننه حالات څارم، که پوه شوم چې په تاسودحملې وخت رارسېدلی زه به په هرډول چې وي تاسوته ځان در رسوم،خو تاسو به لږ ترلږه شل دقيقې ځانونه مرګ ته نه ورکوئ "

-ماورته وويل

-"کېدای شي دحملی وخت دوی دشپې دلسوبجونه وروسته وټاکي"

-اتينا وويل

- "هو...ځکه چې يود کلي خلك ويده شي. مادلته وليدل چې داخلك ډېر وختي ويده کېږي...."

-"...او بل يې د کور ماشومان ويده شي"بيايې لږ فکر وکړ وې ويل "اوچې ببخي ورنشو نو څه" برياالي وويل چرته به لاړشو.

"بس همداسې به دشنګس په لار بېرته وخوځو"

ماورته وويل

"دوی زمونږ سامانونه وړي دي،هغه به يې کتلي وي . که مونږ اوس ځو هم، دوی مو روغ نه پرېږدي" اوکېدای شي لا دغسې نورو ته زمونږ دسامانونو په بنودلو هغوی هم له ځان سره ملګري کړي .اوبله داچې غر دی مونږ پکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناآشنا يو او دوی ته سم مالوم دی .کېدای شي ډېر له لرې مو وولي .
دومره له لرې چې زمونږ دتمانچو مرمۍ ورونه رسېږي . دتېښتې لارنشته
خو ځانونه تکړه کړئ .
مونږ لادغه خبرې کولې چې وموکتل دتبرگي دوی کورته رسېدلي و.اولنډ،
پنډتبرگی مو لکه يږ(مېلو) مخې ته ولاړو. په شيطان وزمه خندا کې يې
پټ،پټ دا احساس راکوو چې" تبرگی مې درته تېره کړی"
- وې خندل
- "ډانگټرصيب ډېر ورو،ورو په خوند،خوند راروان يئ، له ډېروختي نه
ستاسو ننداري ته ولاړووم"
- ورته ومې ويل
-"خوراغلي دې له يو چې ستاسودسيمې دهوا اوښکلانه خوند واخلو"
-وې ويل
-"زمونږ سيمه ډېره ښکلې ده، خو په ځينوخلکوښه ونه لگېږي"
-"هغه خلك له مونږ سره توپيرلري،مونږپوهېدوچې ښه راباندې لگېږي ځکه
خوراغلي يو"
بيا يې په ترخه خندا وويل
-"ښه! پخير راغلئ" اتيناته يې نغوته وکړه "خورې ! کورخونه لرو، بانډه
ده، خوته د خونې مخې ته لاړه شه"بيايې د ټوکې په دود خوله چوله کړه
-"نه پوهېږو په ښځودې څه جادوکړی له سهاره يې همدا ويل چې ډانگټره
مېلمنه کړئ"
دتبرگي دوی بانډه دځواکمن له بانډې نه ښه وه. يوه ښېگڼه يې داوه چې
دادغره دډډې پرځای ديوې لويې غونډۍ په سر جوړه وه چې هر اړخ ته يې
خلاصه مخه لرله شاته يې وچ خوړی و او په وچ خوړي پسې غر، چې دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوايې هم غره ته دومره نژدې نه وه چې سړی تنګ کړي او نورې درې خواوې خويې پراخې درې ته خلاصې وې .بله داچې پدې کې ديوې کوټې پرڅای څنګ په څنګ له ګټوجوړې دوه خونې وې ددواړو په سرونو واښه اودونو څانګې اچول شوې وې .دخونو شا د غره لورته وه مخې ته يې لوی ميدان و،دخونو کيڼ لورته دبزودپاره شپول جوړ شوی و. اوښي اړخ ته يې اواره دېوسه(صفه)وه دخونې دېوال ته مخامخ څوګزه لرې يو لرګی درول شوی و،دلرګي په سر بل لرګی داسې ټينګ شوی و چې يو سر يې په ولاړ لرګي او بل سر يې دخونې په دېوال پروت و. څوخيرنې،خيرنې ټوټې پرې دپردې په موخه اچول شوې وې،چې کور او "مېلمستون"سره جلا کړي. په دېوسه باندې يو ټغر اوپه ټغر دپاسه څلور لېمڅي يو بل ته مخامخ پراته و . مونږ په همدغو لېمڅو کښېناستو،بالښتونه موشاته راغلل تبرګی هم کښېناست.بيا سپك پاڅېد وې ويل

-"ډانګټر صيب!کېنۍ ستړي يئ،زه به درته چای رادم کړم"چې وموکتل دماښام تياره په خورېدو وه ورته وموويل

- "دچای وخت نه دی،لمونځونه به كوو"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم څپرکی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرگی اومـیلمـستـیایـې

اسمان ځای،ځای وریځ و . دڅوارلسمې سپوږمۍ ورو، ورو راروانه وه زمونږ تر سرونو چې راورسېده ودرېده دغلته دسپوږمۍ دمخ پټولو لپاره وريځې هم نه وې ، چې رانه پټه يې کړي او دسپوږمۍ دپټېدو سره ددوی بدرنگه سترگې هم راته سپينې،سپينې ونه بريښي شپه داسې روښانه وه چې دلالټين رڼا ته راتلونکی يو،يو پتنگ مې په هوا ليده،دهمدې پتنگانو له امله به وو چې څراغ زمونږ مخې ته نه وپروت، زمونږ تر څنگه دخونې دگټو،خټو جوړ دېوال کې يوه ښخ شوي موگي ته ځړېده . برگوټ ته زه ناست وم خوهغه برگوټ ته نه چې شامې د خونې دېوال ته راشي پاس سرته پراته لمځي ته گنډېرې ناست و.زما کيڼ لاس ته بريالی په هغه پسې د گنډېري پلار تبرگی ،ماته مخامخ دتبرگي زوم شادل او ورپسې دگنډېري کشری ورور سرکښ ناست و.گنډېری دپښتنو په حساب له ټولو نه په معتبر ځای کی ناست و.ځکه چې شایې دخونې دېوال ته وه.
اودسږي پرې شك راته چې گوندې له پلاره مشردی . مونږ سره نږدې ناست وو . خو ډېرې کمې خبرې کېدې .اودکمو خبروډېرې يې هم گنډېري او شادل کولې تبرگی غلی و، دگنډېری له څو خبرو اودتبرگي له بې نيازې خاموشۍ نه پوه شوم چې زمونږ اټکل او فکر سم نه و.مونږ فکرکوو چې گنډېری دجرمونو جرړه ده.خو گنډېری يو اځې مغرور بداخلاقه او د پلار نافرمانه و. داسې نافرمانه ،نه چې دپلارسره دې په جرمونوکې ورگډنشي بلکې يو ډول بې ځايه مغرور و . جرمونه يې پلار کول اوده گڼله چې که دی ورسره نه وي پلار يې هيڅ نشي کولای.خو حقيقت دغسې نه و. ددوی سرکار او سرلاری دده پلار تبرگی و. خو ښايي دپلار يې دده سره مينه وه .دايې نه خپه کاوه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

.او یاځینې پلاران دخپلې ډیرې مینې له امله بچو ته دهغوی دروغجن حیثیت ورکوي،اودغه دروغجن حیثیت اواحساس دهغوی دژوند دبربادۍ لامل گرځي، هغوی غرور او له خپل حیثیت نه لوړ فکر کوي،او دگنډیري سره هم لکه چې همدغه کانه شوې وه.د مجرمانو بچي هسې هم د مشرانو ډیر درناوی نه کوي. ځکه چې مجرم داخلاقونه لرې وي او دمشرانو درناوی د اخلاقو برخه ده. څوك چې اخلاق نه مني اونه یې پیژني د اخلاقو یوه برخه به څنگه په ځان ومني.ددې بد اخلاقۍ اروايي دلیل داوي چې مجرم ځان له ولس او ټولنې نه برگنې او فکر کوي چې بچي یې هم له هر چابر اوبر لاسي دي او نه غواړي دغه بر اوبر لاسي بچي یې د چا درناوی، عزت او احترام وکړي.

هغوی زمونږ خبرې ډیرې په غور اوریدې اومونږ ته بیا دهغوی هره خبره یوشیفرښکاریده،شادل سپوږمۍ ته وکتل وې ویل

-"نن داسپوږمۍ ډیره روښانه ده"

-گنډیري ورته وویل

-"ځینې،ځینې شپه داسې وي، چې کله "ښه" مېلمانه ولروسپوږمۍ هم ورته لکه چې خوشحاله وي ډیره ښه رڼا کوي"

شادل ماته وویل

-"ډاگټرصیب څومیاشتې مخکې موهم ستاسوغوندې درانه مېلمانه لرل، هغه هم دهمدې غوندې روښانه شپه وه،اوهغوی هم ستاغوندې سپوږمۍ ته مخامخ ناست وو.اوس چې مې ستاتندي ته وکتل هغه مېلمانه رایادشول، همدغسې یې د سپوږمۍرڼاپه پراخ تندي لگیده. له تندي مې وپیژنده چې سړی بختور دی اورښتیا هم دهغه له راتگه وروسته موږه کوربرکتونه وریدلي"ماورته وخندل "زه به خدای خبر که تاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بختورشم،چارانه کله داسې ډېرخيرنه دی وړی، خوچې ستاپه څټ د سپوږمۍ رڼااحساسوم فکر کوم چې ستادتېرو مېلمنو په څېر به زه تاله نه،ته ماله بختورشې" وې خندل "له مونږ نه هم خيروړل دکونږ له سينده دمږي گټل دي"

بريالي ترې پوښتنه وکړه "بياهغه مېلمانه څه شول، سرکښ ځواب ورکړ،"بس لاړل،تاسو چې چرته ځئ هغوی هم هلته لړل"

بريالي وويل "مونږ خو لاچرته نه ځو،ناست يو"

هغه په خنداوويل "هغوی هم همدغسې ناست وو بيا لاړل"

پلارېې خبره سمه کړه"هو، مېلمه څه کوي خوخپل نصيب وړي اوځي"

ددې خبرو له اورېدونه زه پوه شوم چې دوی ته له پروگرام نه مخکې زمونږ خبرېدل اونه خبريدل څه ارزښت نه لري، که دادجرمونو پاخه لوبغاړي نه وای اوعام خلك وای پکاروه چې دهغوی سره ددې وېره وای چې که مونږ خبرشو بيا به ورسره چرته لاړنشواويادالاماسختن دی په گرانه به نهه بجې وې،د خوا اوشاله رڼاگانو مالومېده چې ډېرې بانډې شته او بياد ځواکمن بانډه خو دومره لرې نه وه . او که مونږ پدغه وخت خبرېدای نو پکاروه دهغوی سره داوېره وای چې هسې نه، مونږله خبرېدوسره شور جوړکړو، په شور گاونډۍ بانډې خبرې شي اودهغوی پلان به شنډ شي.

دهغوی سره داوېره نه وه، ښايي دليل يې داو چې هغوی څلورکسه وو،اومونږدوه کسه ،هغوی دغرونوخلك وو،اودغرونوخلك په لويه کې ځان دښارله اوسېدونکوقوی اوتکړه گڼي او بله خبره داهم وه چې هغوی به خامخا زمونږ بايکونه کتلي وو او په هغوکې دتمانچوشتون به دوی ډاډه کړي ووچې مونږ بې وسلې يو،اوکه وسله راسره هم وي نومونږ سره ډېرخوله په خوله ناست وو،هغوی ښايي فکرکوو چې که دوی شورجوړول

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي هم نومونړ کولی شوډېر په اسانۍ يې ښکته وچ خوړي ته وغورځوو، چې څوګزه ژور ګړنګ دی اوله دې چې وغورزيږي روغ نشي پاتې کېدای.زما سره يو بل خپګان هم ملګری و.اسلم خان کاکا راته ويلي وو چې مونږ دځواکمن باندې ته لېږي او تبرګی دوی دده باندې ته ځېرمه دبل چاباندې ته تللي،دځواکمن سره هم پېژني خو دومره ډېرسره جوړ نه دي،خو ريښتيا دغسې نه وو. دوی دځواکمن باندې ته راغلي وو.اوهغه يې دومره درناوی کړی و چې ښه بانډه يې دوی ته پريښې وه او خپله په وړه او تنګه کې اوسېده.ما ته دا وېره هم رالوېدلې وه چې کېدای شي داسلم خان هم ورسره خبره يوه وي او محمدين ګل يې دهمدې دپاره زمونږ سره رالېږلی وي چې دلته دوی ته زمونږ دپلان او ارادو په هکله ملومات ورکړي اوزمونږ په "خوندي کولو"کې ورسره مرسته وکړي.دا شك مې دمحمدين ګل نه راتګ او په چربانګ مهال دتګ خبرې لاپسې پخاوه.ماله دې فکروروسته په دوی څلورواړونظرتېرکړ،او پوهېدم چې په يواځې ځان ددوی چاره کولی شم،زه اواتينا دواړه دمارشل ارټ کلبونو ته تللي وو،څلورملاوستوني (کمربندونه) مواخيستي و،اواوس ددې وړ وو چې په څوتانيوکې ددوی ديو،يوورمېږونه ورمات کړو، زماسره غم دبريالي و، ځکه چې دوی زمادمارشل ارټ نه نه ووخبر،زمونږ دوژلوستراتيژي به دوی خامخاپه مساوي ډول جوړه کړې وه يانې دوه به زمادپاره ټاکل شوي وو اودوه دبريالي دپاره،زماوېره دتبرګي هغه دلنډې لاستي تك سپين تبرګی و چې دبزې دښکرو غوندې ښکرونه يې لرل مونږ ته په سمه لام کې ويل شوي وو چې تبرګي له وړوکوالي نه دځان سره تبرګی ګرځوو.نورو خلکو بزې په چاړه حلالولې خوتبرګي راځملولې او خپل تېره تبرګی يې پرې راښکه،او بزه يې حلالوله.بيايې يوه ورځ دخپل ملګري بزې ته په ځه غوسه راغله،دتبرګي ګوزار يې پرې وکړ،تبرګی د بزې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ورمېږ داسې ولګېد چې سريې ترې لرې وغورځاوه. دی ورته له لرې په خنداشو او الله اکبر يې پرې ووايه .

له ملګري نه يې پلار پوښتنه وکړه چې بزه چامړه کړه هغه ورته وويل "تبرګي"بس له دغې ورځې په تبرګي مشهورشو.

تبرګی ورو،وروځولاسه مخکې لاړ او چې کله به يې کومه بزه حلالوله نو مخکې به يې ځو ځايه په تبرګي ووهله او بيابه يې ورله په ورمېږ دتبرګي ګوزار وکړ. ده به ويل

-"لومړی يې لږه کمزورې کوم ځوك يې دومره پښې ترې،بس ښه دغه ده چې له حلالولو مخکې يې له پاځېدو او زور وهلو وباسې" تبرګي د انسانانو د وژنې پيل له خپل پلار نه وکړ،پلار يې دويم واده کړی و،دی دپلار دواده په ورځ کورته راغی، مور يې په ژړا وليده، خپل کشری ورور يې له ځان سره ملګری کړ، پلاريې د خلکو له ګڼې، ګوښې رابېل کړ اوپه ور مېږ يې په تبرګي وواهه، له دې وروسته تبرګی يو لوی قاتل جوړشو،ورور به يې هم ورسره و. او چې هر ځوك به يې واژه، ده به ورته تبرګی اوچت کړ، بيا به يې کشري ورور ته وکتل هغه به ورته وويل

- " لالا وهه يې، له دادا نه به ښه نه وي" دغسې دوی د جرمونو پاخه لوبغاړي شول خو څه وخت مخکې يې ورور کوم دښمن وواژه او ده خپل زامن او زوم د ځان سره ملګري کړل .دی لنډ،پنډسړی و،غټې،غټې شونډې يې بهر ته دومره را ځوړندې وې چې په زنه پرتې ښکارېدې .اوډپچو غونډې سترګې يې رڼې، رڼې اړولې، دډيرې ويښته يې پېړ، پېړ اوشخ، شخ ولاړوو.ما چې هرځل ليده د کابل دژوبڼ تور يږ يې راياداو ه.

اوس يې هم تبرګی تر ځنګ پروت و، ماغوښتل بريالی پدې وپوهوم چې له تبرګي ځان وساتي، که د تبرګي لومړی ګوزار زمادپاره ټاکل شوی وي خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیاډېره ښه خبره وه ځکه چې ماپه اسانۍ کولی شوددويم او دريم کس له گوزاره ځان وساتم خوکه لومړی گوزار دبريالي دپاره و،نوهغه مارشل ارټ نه وکړی او ورته گرانه وه چې ځان ترې وساتي. ماغوښتل بريالي ته ووايم چې دتبرگي له گوزاره ځان ساته او هڅه وکړه چې زما لخوانه دې لرې نه کړي. نو تبرگی چې دتبرگي ښي لاس ته پروت و، وروغوندې مې ورته وکتل او په موسکامې وويل

- "کاکا! ډېر خطرناك تبرگی دې پيداکړی دی"

هغه تبرگي ته وکتل وې ويل

-"خطرناك نه دی خوزمونږ دژوند ضرورت دی" مابريالي ته مخ واړوو، ورته ومې ويل

- "بريالیه! له دې تبرگو ځان ساته"

هغه وخندل وې ويل

-"خدای مودې ترې وساتي، زه به ترې څنگه ځان وساتم، ددې تبرگی گوزارخومخامخ نه کيږي" ماورته وخندل

-"بريالیه! چې زما سره څنگ کې يې هيڅ غم مه کوه" هغه وويل

-"زه به نه ځم خو چې څوك مې ستاله خوانه جلانه کړي"ماورته وويل

-"مونږ خو په ښارکې اوسېدلي یو ته خو اوس په غره کې پروت يې ، پرې کړې پرېکړه کوه، چې څوك دې له ملگري جلاکوي همغلته يې ختمه کړه"هغه په مطلب ورسېد وې ويل

-"دکاکا تبرگی زمونږ د ساتنې لپاره بس دی"هغه په خنداوويل

-"دادی هم ستاسو دپاره"اوله دې وروسته يې خپل کشري ځوی ته مخ واړو وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

- " ته ورشه هلکه ډوډۍ څنګه شوه، داخلك به وړي وي" هغه کورته ننووت دغره له ډډې نه څه کړپا راتله ، دوی ورته ټول غوږ شول ، بيا زر ،تبرګی پاڅېد ، شکته يې وکتل ، ګنډېري ترې پوښتنه وکړه .

-"څوك دې"

-"نه پوهېږم"

دوی هم ورپاڅېدل مابرياالي ته اشاره وکړه چې دايې وخت دی . مونږ چټك راپاڅېدو. خو دوی له نظر لاندې ساتلو ګنډېري او شادل په تېزۍ مخونه راواړول او تبرګي وويل

کريم خان دی ، بيايې ورغږ کړ . راځه .پخير راغلې.هغه راغی وې ويل

-"اورېدلي مې دي دلته ډاکټران راغلي. زما يو ماشوم ناروغ دی" ماورته وويل

"مونږ خو سهار ځو" وې ويل

" سهاربه يې وختي راوړم. له مانځه نه مخکې خوبه نه ځئ " تبرګې ورته وويل

"دوی به ځانونه رسوي نوخامخا دمانځه نه مخکې به روانېږي " هغه مړاوی غوندی بېرته روان شو . دوی ورته د چای،ډوډۍ ست هم ونه کړ. پوهېدم چې نه غواړي خپل پلان خراب کړي. خو دمانځه نه مخکې د تلو خبرې يې ټکان راکړ. ددې وينا مطلب يې دا وچې له شپې به روغ نه ووځي.چې هغه لاړ.سرکښ هم د يولوی دسترخوان سره راووت ، هغه يې کېښود، لوټه يې راواخيسته وې ويل

-"راځئ لاسونه ووينځئ" شادل ورته وويل

-"دلاسونو اوبه به زه واچووم ته کاسې، ماسې راوړه"

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاريې هم پسې ورغی،څه شيبه وروسته چې مې کتل په دوه کاسو کې لږه،لږه غونډې سپينه ښوروا وه او دوه غوري(مجمې)له غوښوڼکې وې.
پوه شوم چې له سيرلي يې سر پرې کړی دی. گنډېري ته مې وويل
-"ډېر تاوان موکړی دی"وې خندل
-"غم مه کوه گټه په تاوان کېږي"
له دې سره شادل هم چې زما او گنډېري سره يوې کاسې ته ناست و، وخندل،گنډېري هغه په ښکاره ټوکه کوله خوشادل ته يې اوروله چې زه رښتياوايم ، ما اوريدلي وو چې مجرمان له دغه ډول خبرونه خوند اخلي، بياد جرم له تر سره کولو وروسته هم دغه خبرې خپلو کې په بيا،بيا رايادوي، او ډېر وختونه د کوم وژل شوي کس خبره دومره ډېره يادوي چې "تکيه کلام" يې وگرځي، په بيا، بيا يې رايادوي اوخوند ترې اخلي.
کوم مجرم چې دغه ډول خوی ولري، هغوی بيا له جرم کولو پرته ارام خوب نه کوي، او هغه وخت ارام کوي چې جرم تر سره کړي،که دوی په وژنو روږدي وي نوددې لپاره چې له خپل جرم نه په ښه ډول خوندواخلي د ساه وتلو په وخت د وژل شوي کس خراراو يانور حرکتونه ډېر په ځير څاري.
لکه څنگه چې د کابل دجنگونو په مهال دملېشو غړو د "رقص مرده او رقص بسمل"اصطلاحگانې راوويستې،دبل توکم خلك به يې په لارو،کوڅوکې ونيول، لغړ به يې کړه بيابه يې ورته چوکۍ اچولې وې د يو کنسرټ په ډول به دننداري په هيله ناست وو خلك به يې مخې ته ودرول شول، بيابه ترې په يو وار سرونه په توره ووهل شو، هغوی به د څو ثانيو دپاره له سرونو پرته تاوېدل، راتاوېدل ،خپلو پرې شوو مريو ته به يې لاسونه اچول، بيا به په ځمکه وغورځېدل او ترهغه وخته به تاوېدل چې ساه به ترې ووته .
اودوی به دهغو له دغو حرکتونو نه خوند اخيستK.G.B.خپل غړي همدغه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول روزل چې د نورو له مرګونو خوند واخلي،دپخواني شوروي اتحاد د Close party په نامه روزنيز مرکز کې دروزلو لارداوه چې لومړی به يې پرې دوړو، مرغيو ورمېږونه ماتول هغوی به يې ترهغه بريده ورسول چې د مرغيودورمېږونو د ماتولو نه خوند واخلي. له هغې وروسته به يې بيا پرې د لړو غټو څناورو لکه پيشو او سپي ورمېږونه تاوول اوماتول او په دغه ډول به د سياسي بنديانو ورمېږونوته ورسېدل او داسې به روږدي شول چې بيابه يې د انسانانو له مرګ او ورمېږ ماتولونه خوند اخيسته،اوس،اوس د استراليايو تلوېزون دکندهار په يوه کلي کې امريکايي سرتېري پداسې حال کې ښکاره کړيدي چې دهغوی په وينا ددوه طالبانو مړي سوزوي. اوعلت يې داښيي چې له مړو نه په سيمه کې ناروغۍ خورې نشي.همدغسې ځينې دملي اردو تنکي ځوانان وژني ،که په سپينو جامو کې يې څوك وليد دموسيسې دکارکوونکي تر نامه لاندې تري خرپ وباسي.

داټول کارونه دهمدغه ډول لېونو مجرمانو دي که په سمه لام کې وي که د" KGB"غړی وي او که دپرمختللې امريکې د فوځي ځواکونو سر تېری وي او که زمونږ خپل ورور يا برېڅی وي، ټول يو ډول مجرمان دي،يو ډول لېوني دي او بايد له يو ډول برخليك سره مخامخ شي.ماددوی دمجرم کېدو په ډول غور کوو او پدې فکر کې هم وم چې زمونږ اوددوی د لاس لګولو ښه ځای به کوم وي، چې ګنډېري راته په خنداوويل

-"ډاکټر صيب ځان ښه موړ که ، دنيا هسې هم پاتې ده"

زه دکوم ځواب ورکولو په حالت کې نه وم ورته ومې ويل

-"مننه لګيا يم"بيا يې شادل ته وويل

-"ته خو ځان ښه موړکړه ،چې بيا راته د شپې وږی نشې"

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې نه مې داسې وانګېرله چې دوی مونږ کوم لرې ځای ته بيول غواړي. زما له نژدې نه لرې تلل خوښ وو ځکه چې مافکر کوو اتينا ته به له کورنه دځان راخلاصولو دپاره مناسب وخت په لاس ورشي خو ستونزه راته دابرېښېده چې اتينا به څنګه هغه ځای مالوم کړي، بيا مې له ځان سره پرېکړه وکړه چې که دوی مونږ هر ځای ته بيول غواړي ورسره ځوخوهله چې ځای ترې مالوم کړو او بيا ترې اتينا هم خبره کړو، او که دوی راوښوديوځای اوبل ځای ته يې بيولونوهڅه به کوو چې ټاکلي ځای ته د اتيناللپاره ځان ورسوو. څه کم لس بجې به وې چې مونږ دډوډۍ دسترخوان ټول کړی ،چای موپسې څښلی وو ، اوزه په ذهني ډول دوه کارونو ته تياروووم، لومړی تګ ته ، هر چرته چې دوی غواړي، دهمغه ځای تګ ته، خو پدې شرط چې ځای راته مالوم شي اوزه يې اتينا ته هم ووايم. په تګ کې مې بيا له ځان سره دا پتيلې وه چې بريالی به له مامخکې وي ځکه چې زه له تبرګي ډېرويرېدم، او ماغوښتل چې بريالی که په هر ډول وي داسې لاړشي چې دتبرګوزارپرې لرترلره څوثانيې وخت ونيسي، ځکه چې په څو ثانيو کې د چټك غبرګون په ښودلو سره ماکولی شول چې هغه د تبرله ګوزاره بچ کړم اوتبرله تبرګي نه واخلم. خوکه زما دغه شرطونه نه پوره کېدل نو بيا مې له ځان سره پرېکړه کړې وه چې له لسو دقيقو نه اوږدمزل به نه کوم اوپه لسودقيقوکې دننه به مونږ حمله کوو. ځکه چې که مونږ دغسی نه وای کړي ماباوردرلودچې اتينا دمارشل ارټ نه په کاراخستلوکولی شي ځان له دغه کوره په هرډول چې وي ځان راوباسي خو چې زمونږ دلارې مالومات ورته نه وي لاربه ترې ورکه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکه داسې حالت راځي چې مونږ له منځه ځونو اتينا هم ځان نشي ساتلاى ځکه چې هغه به په همدې تمه وي چې مونږ لابهر ناست يو. زه لاپدې فکر کې ووم چې تبرگي ووېل
-" ډانگتر صيب دشنوگټودقاضي نوم دې اورېدلى "ماورته ووېل
-"يره! دانوم يې رابانديې اشنا غوندې لگېږي" وې وېل
-"لکه چې ته يې پېژنې ماورته ووېل "نه! نه يې پيژنم"
وې خندل
-"څه فکرکوې چې څنگه سړى به وي"ماورته په خنداووېل
-"له دې نوم يې داسې انگېرم چې دزاړه عمربه وي، دبريليانوغوندې شنې جامې او شنه پکړى به يې په سروي، او دخلکو دمرگونو پرېکړې به کوي"وې وېل
-"دمرگونو څنگه؟"
ماوېل"خوقاضي دى کنه"وې خندل
-"ډېرهوښيارسړى يې رښتياهم همدغسى دى،خوڅه وکړو زما د سپينې سينې يارده اوخوارته اوس يو تکليف پېداشوى، پښې يې بېخي شلې شوي له ځاى نه خوځېداى نشي، اوستاسو په شان پوه ډانگتران خوهله دلته راپېښيږي چې زمونږ قسمت ښه سم راويښ شي، نو که لږورشو او تاسو يې ووينئ اولږ دارو،درمل مورته وليکل نودخداى سره ښه دي"ماورته ووېل
-"خوزه دشلو،شوټو په دارو سم نه پوهېږم،مېرمن مې ښه پوهېږي ، هغه به هم د ځان سره بوځو"وې وېل
-"ډانگترگله! ملك دپښتودى دشپې ښځې دځان سره نشو گرځولى" ماورته ووېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"پدې کې دپښتوڅه خبره ده، زه یې مېړه یم زه ورسره یم او بیا د ثواب کاردی"وې ویل

-"که په ښه کېدوکې یې نصیب وي ستالاس به ورته داروشي اوکه نصیب یې نه وي نو(په خنداشو)بلامې توره ورپسې"

-ماویل

-" سمه ده کاکا! خو دامېرمن مې لږه راوغواړه چې زه ورته ووایم چې مونږ چرته ځو،زربېرته راځو"وې ویل

- "بېخي مې خوښه ده، ننووت،ددروازې ترڅنګ یې دکورڅوك ولیدل ورته وې ویل

-"دډانګترصیب ښځې ته ووایه چې دروازې ته راشه ډانګترصیب درسره څوخبرې لري"

اوبېرته راووت. زه له خپل ځای نه راپاڅېدم، لږه شېبه ددروازې مخې ته تم شوم چې اتینا ور پرانیست. دوی غوږونه لك،څك کړل چې څه وايي، هسې هم دوی راته دومره نژدې وو چې دېره په وروخبره یې هم په اسانۍاورېدای شوه،اتیناته مې وویل .

-"مونږ ورځو د شنو ګټوقاضي ته"

-"دشنوګټوقاضي څوك دی....؟"

-"دلته نژدې کوم ځای دی".

تبرګي غږکړ

-"ځای نه دی سړی دی،اوپه پښوشل دی، ماویل که ډانګترصیب یې لږماینه کړي"

اتیناوویل

- "داخوډېره ښه خبره ده"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماويل

- "قيدشوې خوبه نه يې....؟"

-" نه ډيره خوشحاله يم، ډېرې خوږې مېرمنې دي(وې خندل)يوې خودخوروالی لاس راکړ"

ماويل

" ڤومره ښه،ځه چې ته خوشحاله يې مونږ هم خوشحاله يو".

-" لږ،لږ ماشي دي، خودماشو سپری گانې راسره دی،په ټولوکوټوکې به يې وشيندو، تاسوبې غمه لاړشئ ."

دروازه يې بنده کړه.هغه ستنه شوه اوتبرگی،گنډېری،سرکښ،شادل او بريالی يوځای راپاڅېدل.

ديارلسم څپرکی:

دمــرگ ســيوری

رحمان باباويلي:زه عاشق يم سروکارمې دی له عشقه +نه خليل نه داودزی يم نه مومند. داځکه چې رحمان باباپه ټولنه کې دخپل شخصيت په ستروالي اوپه ځای اومقام پوهېده اوپدې هم پوهېده چې سترخلك له قومي محدودونه پراخ او لوړوي.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومجرم خدای وهلی له قوم، نژاد،مذهب،کلتور او اخلاقونه تېيتې دی، دی دژوندبله هيڅ لاره اوارزښت نه لري،بس دخپل هدف سره يې کار دی، چې څنگه به خپل جرم تر سره کړي. زه پوهېدم چې که تبرگی له مونږ نه مخکی کېږي نو بياتبرگی ولې په لاس کې نيسي، تبردلرگودپاره جوړدی، يالرگي پراته وي چې پرې وهل کېږي او ياپرې د ونو"پښې پرې کېږي. او ياترې ورو،وروڅانگونه (څانگې) راکمېږي، خو تبرگی کله هم دتېندې دپاره نه دی جوړ، نه دانسان اونه دونې، کوم مجرم چې تبرگی گرځوي مانايې داده چې دی بې غېرته له شانه دگوزارکولو دووس خوی لري. مونږ چې روان شو،ما غوښتل زه تبرگی مالوم کړم چې دپښتنو رواجونواولارو ته په کوم نظر گوري، نو ورته ومې ويل

-"کاکا!تاسومخکې شئ"وې ويل

-"نه! ډانگټرصيب ! تاسو پوه خلك ياستئ، له تاسو کله مخکې کېدای شم" ورته ومې ويل

-"خبره دپوهې نه ده دمشري ده او ته مشريې، ږيره دې سپينه ده"

-وې ويل "مشري مې خپل کشري ځوی له ورکړه، هغه به مخکې ځي لاربه راښيي" ماويل "کاکا،ملك دپښتودی، پښتانه يو، زه له تانه کله مخکی تللی شم" په کلکه يې ووېل "ډانگتره ځه! په سمه لام کې پښتومه غواړه ،او په لگړی کې سېنما"

کشری ځوی يې مخکې شو،شادل بريالي ته وويل

-"وروره ځه"بله لاره نه وه ماهم بريالي ته وويل

-"بريالی جانه ! ورځه پسې"بريالی ورپسې شو، بياپسې په خپل سرشادل روان شوپه شادل پسې گندېری او ورپسې زه شوم او تبرگی په څټ راپسې روان شو.زه پوهېدم چې ددوی دفکرپه هکله زما اندازه غلطه وه،

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماويل دوی به فکر کوي چې بريالی بايد لومړی شي خو دغسې نه وه، تبرګي ځان،ماته راوهلی و، اوهمدې خبرې ماله ډاډ راکاوه، ځکه چې که تبرګی په بريالي پسې روان وای مانشو کولی په شپه کې يې په نيت هم پوه شم او بيا دڅومترو له واټن دومره تېز عمل وکړم چې بريالی له ګوزارنه وساتم. ځکه چې دتبرګي ګوزار په دوه ثانيو کې هم کېدای شي .خو اوس يې دپلان په هکله داسې انګېرله چې تبرګی به لومړی په مادتبرګي ګوزارکوي. دوارسره به يوچيغه کوي، پدې به ګنډېری چې زمانه مخکې روان و راګرځي له ده سره به مرسته کوي، شادل به په بريالي بريد کوي او سرکښ به ورسره مرسته کوي.

مونږ چې نژدې لس ملټه (منټه) په غره کې مخ پورته مزل وکړ،يوه اندېښنه راولېده چې دشنو ګټو قاضي ته چې مونږ په کومه لاره ورغلي وو. له هغې لارې يې چپه کړه. همدغه لار وه چې اتينا ته معلومه وه.خو بيامې فکر شو چې هغه لاره ديوې باندې له څنګه تېرېده او دوی اوس اوږده،خو پاکه لار غوره کړه. نوره وېره راسره نه وه، پوهېدم چې دوی زمونږ مړي نشي پټولی، اومونږ به يادشنوګټوقاضي ته بيايي او يابه مولږ ترلږه له يوه ساعت نه په اوږده مزل له باندو نه لرې باسي. خو بيامې هم له احتياطه کاراخيست اوهڅه مې کوله چې له تبرګي نه لږ،ترلږه درې ګزه فاصله ولرم. ځکه چې درې ګزه فاصله هغه په منډه هم په ګرانه په دوه ثانيو کې وهلی شوه او هغه چې له دوه ثانيو وروسته ماته رارسېدلی نوماکولی شوچې هغه له ګوزارکولونه مخکې يې سينه او يامخ په لته ووهم او داسې ځای ته يې ګوزارکړم چې ترڅواوچتېږي اوبيا ځان ترمارارسوي يوخوترې تبرګی ورك وي او بل به يې ماته دومره وخت راکړی وي چې مابه دګنډېري او شادل چاره هم کړې وي. دده داليونتوب مابېخي په خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

گټه گانه چې دی که مري هم خو لومړی گوزار په تبرگي کوي.دگنډېري او شادل په هکله مې له اوله دا پرېکړه کړې وه چې زه به هڅه کوم چې دتبرگي له وهلو وروسته گنډېری پرېږدم او په شادل پسې ورشم. ځکه چې شادل هسې هم زمانه دلسوگزوپه اوږدو لرې و، اوکه ځان يې تر بريالي رسولای وای نو بيا دغه واټن لاپسې زياتېده او که هغه لېدلی وای چې ما تبرگی اوگنډېری دواړه وهلي دی نو هغه به خامخا ډزکاوه، مرمۍ يې چلولې،تمانچه زما سره هم وه اود بريالي سره هم خو ددې هيڅ مالومات نه کېږي چې ماشې ته لومړی گوته دچا ور رسي. نو ماغوښتل دهغه مخه ونيسم ، زه پوهېدم چې دتبرگي له وهلو وروسته به گنډېری نژدې ديوې ثانيې پورې خپل پلارته گوري چې چرته غورزېږي او څنگه وغورزېد، بيا به يې وېره اخلي، ديوې ثانيې پورې به نه پوهېږي څه وکړي، ځکه چې هغوی ددې تصورنه کوي چې زمونږ غوندې ښاري خلك دې هم هغوی ووهي او بل هغوی مجرمان دي، دمجرم دوزخي زړه دچاپه ژر وژلو نه يخېږي، هغوی به خامخاداپلان جوړکړی وي چې مابه تبرگی دشالخوانه په سر دتبرگي په څټۍ وهي، زه به گنگس کېږم، تاوېږم راتاوېږم به بريالی به يې هم وهلی يانيولی وي . دوی به راته کنځل اوبدې خبرې کوي اومابه په دواړولاسوسرنيولی وي دوی له دغه حالت نه خونداخلي او بيا به رابانديې بل گوزارکوي .

زه پوهېدم چې ترټولوکمزوری پلان هغه وي چې دمقابل لوري دزور او ځواك داندازې کره اټکل پکې نه وي شوی. اوددوی په پلان کې همدغسې شوي وو، ځکه چې که دوی زمونږ له ځواك اوجنگي مهارت نه خبروای، ديو بل منځ کې به يې ددرې گزو واټن نه ساته. بلکې له لسو گزوبه زيات و. ترڅوهغوی ته زما له وررسېدو دمخه ماپه مرمۍ وولي ،هغوی دغسې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووکړي. او زه خوشحاله وم چې همدغه ناسم اټکل به ددوی دناکامۍ لامل وي. هغوی فکرکاوه چې له مونږ سره يوه تمانچه ده ، خو پدې هم ډاډه نه وو ځکه چې هغوی په بايکونو کې دوه تمانچې ليدلې وې اوکېدای شي فکر يې داو چې دغه دواړه زمونږ دي. او مونږ ددوی سره بې وسلې روان يوو. زه لاپه همدغو فکرونو کې وم چې دکلاشينکوف لټ ووهل شو او شادل په لوړ غږ وويل تمانچه راکړه.

دوی ناڅاپه له مونږ يوې او بلې خواشول، تبرگي، تبرپه لاس کې برابرکړ اوگنډېري ماته زماتمانچه ونيوله چې زمونږ له بايك نه يې راخيستې وه. بله تمانچه دشادل سره وه. دسرکښ سره کلاشينکوف وچې مونږ ته ښکاره و او داسې يې راښوده چې د ده کلاشنکوف زمونږ د ساتنې لپاره دی.تبرگي غږکړ"دچاسره تمانچه ده "شادل بريالي ته اشاره وکړه "دده سره ده اوس يې ورله کولنگ راواړوو"ماغوښتل هغوی له احساس ورکړم چې مونږ لا اوس هم په تاسو باورلرو نوبريالي ته مې وويل "برياليه! دادده سيمه ده؟، مونږددوی مېلمانه يوو؟،زمونږ ساتنه ددوی دنده ده ، نو ته تمانچه څه کوې ور يې کړه" دهغوی له باوره مو دوه گټې کولې يوه داچې خپله تمانچه مې دځان سره ساتله او بل داچې ډېری مجرمان پداسې وختونو کې چې ځوك يې مرگ ته روان کړی وي او پوه شي چې دی هم پوهېږي چې وژنوېې اوڅه يې دلاسه نه دي پوره نو ډېرې بدې خبرې ورته کوي .کنځې يې،رټي يې، وهي يې، اومالږ ترلږه دبريالي په حق کې دغه شيان نشو زغملی. ماويل داسې نه چې پد غسې حرکتونو زماد صبرکاسه راډکه شي اوله وخت نه مخکې لاس واچوو.ټاکلي ځای ته دنه رسېدوله امله به يا اتينا ورکه شي او يا به پداسې وخت کې چې دوی زمونږ عکس العمل ته ځير وي. زمونږ حمله به خپله مونږ ته زيان ورسوي. خوبريالي چې تمانچه ورکړه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرگی زما په لور راروان شو وې ویل"ډانگټرگله زه به ستاهم تالاشي واخلم"ماویل "دڅه دپاره؟"

-که ته هم کومه تمانچه گوټې لرې نو په تاسو خلکو باورنه دی پکار له انگریزانو سره مو په یوه کاسه ډوډۍ خوړلې ده. مابریالي ته وکتل هغه تمانچه ورکړې وه او دیوې تمانچې او یوه کلاشینکوف شپیلۍ هغه ته مخامخ وې.ددوه تمانچو شپېلۍ ماته .گوتې په ماشو پرتې وې.دواړو خواوو ته مې وکتل بله لارمې نه لرله . ورته ومې خندل"واخله تمانچه، تاسو چې راسره یئ ،مونږ په تمانچوڅه کوو؟"

وې ویل "همدغسې هوښیاره،پلاردې درنه ځارشي"مافکر کاوه داخبرې ددوی دسپکواوبدو خبرو پیلامه ده. خودوی پدې هڅه کې وو چې مونږ تر منزل پورې ورسوي ځکه چې نژدې باندې او ان تر کلي پورې خلك خبروو چې مونږ نن شپه ددوی مېلمانه یوو اوکه سبا مو مړي موندل کېدل نوخبره پدوی وراوښته . اوددلاور دوی له قضیې نه وروسته دوی ته احساس شوی و. چې اوس په افغانستان کې یوڅه دانسانانو پوښتنې دود موندلی دی. چپه خوله روان وو. هماغسې یو مخکې بریالی ورپسې دوه ورپسې بیا زه او وروسته مې تبرگی ښکرور تبر په لاس راروان و.ځان ته مې فکر شو وجود مې نرۍ غوندې لړزه کوله،رڼ راباندې لگېدلی و،که دځنگل خپل شور او شړار نوای کېدای شي چې دخپلو ژامو وروغوندې گړز،گړز مې هم اورېدلی وای.پښو مې هم یوڅه سستي کوله .خو چې په ځان پوه شوم خپله مې خپل ځانته ددرواغو ډاډ ورکاوه چې گوندې،یخني ده بیامې هڅه وکړه چې خپل ځان ورو،ورو عادي حالت ته راستون کړم،ځکه چې په وېره کې جگړه نه کېږي او ویرېدونکی تل جنگونه بایلي.له ځان سره مې دجگړې ځای له قاضي نه راښکته دغره ډډه وټا کله.پدې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې دوه هدفونه وو.يو داچې له دغه ځای نه غړ او شور هم تر قاضي پورې رسېږي او هم قاضي ته تر راغلې بلې لارې پورې چې دغره په سرده .اوکه اتينا ځان پدغې لنډه لاره چې مونږ ليدلې وه قاضي ته رارسولی وي او يا لا په لاره راروانه وي نو زمونږ په شور کولی شي ياځان راورسوي او که پوه شي چې مونږ له منځه تللي يو نو ځان به ډډې ته کړي. وبه ساتل شي. بله مې داوه چې مونږ ددوی له اروايي غير چمتو حالت نه گټه وکړو. دوی به قاضي ته درارسېدو په فکر کې وي،له ځان سره به کرل،رېبل کوي او مونږ به پرې ناڅاپه حمله وکړو. مونږ دغره څوکوته ونه ختو اونه دغره لمنه کې لاړو، دغره ډډه کې په يوه غونډۍ ختو اوپه بله کوزېدو دغزني والو خبره بس په" ځوږ او تيره"روان وو. نه پوهېږم څوساعته مزل به موکړی و. ساعت ته مې وکتل هغه هم نه ښکارېده ډېر پسې ماهم سرخوږ نه که، په روانه کې چې لابيا مزل هم په غره کې وي اوهره شېبه دغورځېدو وېره هم وي ښکرورتبرگی هم درپسې وي او تکه توره شپه هم وي سړی کله ساعت کتلی شي. او بل داوخت او دادساعتونو ورځو اوکلونو حساب دژوند لپاره دی څوك چې د مرگ سيوری په خپل سروينې دهغه يې په ساعتونو او دقيقو څه...؟

شپه په پخېدو وه چې نورپه "تيره"وربرابر شو، مخ پورته ختو، چې غلي،غلي مې اخوادېخوا وکتل بيامې کيڼ اړخ ته لوی غرته وکتل پوه شوم چې ټاکلي ځای ته په رارسېدو يو.گام پرگام دمرگ لوبې ته ورنژدې کېږو، دقاضي توره خوله لکه دافريقا کومه تور پوستې چې لا پسې دکونړگور گورې وخورې. اودمحمدين گل کيسه مې رايادېده چې ويل يې ""ددوه رکعته لمانځه وخت يې غوښت،مونږ ورته وويل بس دی لمونځونه دې ډېرکړي،گناه يې څه وه.....؟ دروسيانو ملاو. دروسيانو امامت يې کاوه. ښه بې ننگه قومندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صيب خودرته دغه خبره کوله. له سرنه خلاص شې نو تافکرنه کاوه چې روسيان هم لمونځ کوي چې ده يې امامت وکړ؟ "

بس دقوماندان صيب حکم و نو....مونږ به څه ويلي واي" ښه نو مونږ به ترکومې لکه ړانده چرګان دبل په "تيتې،تيتې" پسې رواسن يوو. عالمان او پوهان به دپوهې په جرم ، انجينران به دودانولو په جرم،ماليم خوارکی به يې پدې وژنو چې جغرافيه يې لوستې ده، کله به خپله فکر کول زده کړو. دغه ټولې خبرې مې لکه دفلم پرده زر، زر په ذهن کې اوښتې ، راوښتې، سرکښ،بريالي،شادل،اوګنډېري ته مې وکتل څه سورتونه اوکليمې چې مې زده وې هغه مې په لاره په ځان چوف کړې وې. دسورت واقعې څو ايتونه مې هم تکرار کړه، ځکه چې دادژوند او مرګ لوبه وه. او پدې لوبوکې کله ډېر ډاډ هم سړی وړي،زه هم انسان وم، يوه مرمۍ مې داروه. اوراته مالومه وه چې دسورت واقعې په تلاوت سره په ځنکدن کې دخولې خوندښه کېږي. نوره مې فيصله وکړه چې دډېرفکر اوخبرو وخت نشته ، دخوشحال خټك دزمري په خوله کې دهمت دنه پرېښودلو توصيه رايادہ شوه نورمې پښوله لږغوندې اوار ځای کوت، بيا مې بره وکتل ، که کومه ونه وي چې لاس ورواچوم، لومړی تبرګی په لته ووهم اوورپسې په ګنډېري ور ودانګم او ځان شادل ته ورسوم . زړه مې وښوېد، يوه ښه موکه مې له لاسه وتلې وه.دونې يو ښاخ مې له سره تېر شو خو لاس مې وروانه چوو، لا روان وم. بس نور نو وخت و. چې لومړی پورته شم او بيا له لتې کارواخلم . چې ناڅاپه غږ شو"يه سړيه وژني مو"دغږ سره ګنډېري ورمنډه کړه، يه جينۍ ته دلته څه کوې؟ددې سره نورپوه نشوم خودغوږونو سره مې يو ښه په زوره درز وشوادد‌رزسره تبرګي يوه لويه کريکه (کريغه)وکړه ،چې شاته مې وکتل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرگی څو گزه وړاندي ولوېدچې په ناو کې ښکته کوولې شواوکړنگايې کوله، نه پوهېدم دااسماني مرسته له کومه راغله چې
ومې کتل چاله ونې نه راودانگل تور پتلون، تور کميس ، وېښته يې راټول کړي او شاته يې کلك تړلي وو. پوه شوم چې ښځه ده .تبرگي ته يې وکتل . چې زرد را پا څېدونه وو، په گنډېري پسې يې ورمنډې کړې. شادل ته مې وکتل وارخطا شوی و. تمانچه يې لاس کې وه، هغه چې ماته نيوله ماپه لته وواهه، وغورځېد، تمانچه هم ترې وغورځېده، او ښايسته لرې ترې وښويده، بډې ته يې لاس کړ بله تمانچه يې راوويسته، چې درزشو، گنډېری پرې دپاسه وروغورځېده، بريالي ته مې فکر شو، خو هغه ښه په دمه لگياو،دتبرگي کشرى ځوى يې په سجده کړی و او په څنگل يې ورو،ورويو، يوگوزار ورکاوه.دهغه خوله به له تيږو سره لگېده،اوچيغې يې وهلې، مادگنډېري دجگېدوانتظارکاوه.چې اتينا غږ کړ. "پروت، ولې دې"ماپروت وکړ،ځان مې ورغړاو، چې ډزشو، ومې کتل ډز راباندې تبرگي کړی و. خو اتينا ورته راورسېده، تر سينې پورې يې او چته شوه او په غبرگو لتويې وواهه، زه هم راپاڅېدم ،گنډېری اوشادل هم راپاڅېدل،ددوه کيلو په اندازه په يوه کاڼي يې راباندې گوزاروکړماورته خپل بوټ ورمخامخ کړ.تيږه مې وتنبوله اوپسې ورغلم. دوه ضربه لتې مې ورکړې،ډېرښکته ورغړېد،او گنډېری مې راونيو، بريالی هماغسې سوکه،سوکه لگياو. اوملگري يې همغسې چيغې وهلې. گنډېری مې ښه وواهه بيااتينا زولنه راوړه،لاسونه يې ورله شاته واړول اووروايې چوله. بيادبريالي خواته ورغله دسرکښ لاسونو ته يې هم زولنه واچوله، بيا ترې هغوی دواړه دشادل په لور روان شو، اوزه هغه ځای ته ورغلم له کومه چې لومړی ځل غږ راغلی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

گورم چې یوه ښځه په ونه پورې کلکه تړل شوې ده. پوښتنه مې ترې وکړه"ته څوک یې؟

دګندېري ښځه یم!

ماویل نودلته څه بلاغوارې ؟

"ډاکترې راوستلم"

- نوولې ورسره راتلې؟

-په زوره یې راوستلم! یه وروره دخدای دپاره ماخلاصه کړه.

- چې ته یې په زوره راوستلې نو نور کورڅه کول....؟

- هغوی یې دماشو په دارو بې هوشه کړل.

- څنگه....؟

- زما ایندرورته یې دارو ورکړل ورته وې ویل ددې سره به ماشي مړه شي،هغې په کوټه دارو وشیندل زه یې بهر دځان سره ایساره کړم . هغوی ټول بې هوشه شول. دوه درانه بایکونه یې هم تردې ځای پورې راباندې راوړل. زه خو تورسرې یم زما څه گناه ده.

-څه وخت چې ستامېړه، ستاورور لیور او خسر بې گناه خلك وژل ته ترې خبره وې؟.

- خبره ووم خو ماڅه کولی شول؟

- څنگه دې نشو کولی. ته ددغه کور مېرمن وې تالږترلږه دخپل ماشوم بچي په خوله مېلمانه خبرولی شول چې وژني موځان ساتئ.

هغې لاځواب نه وراکړی چې اتینا غږکړ"داله هغوی لویه مجرمه ده ، دټولو مرگونو او شوکو، ډاکو مالومات ورسره دي"اووایي چې سوداگر یې یواځې دپیسو دپاره وژلي، وسلې ورسره نه وې، هوایې پرې خرڅه کړه،رایې وستل او بیا یې دشپې پدې بانه چې دلته نژدې په بل کورکې ستېنگرتوغندي دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوتلل او په لاره يې ووژل. داترې ښه خبره وه خو همداوايي چې"تورسرې يم ماڅه کولی شول"

تورسرې ولې څه نشي کولی. اوس له دې پلان نه هم ښه خبر وه. اوکه کومه شخړه راتله زما دوژلو دنده يې دې ته سپارلې وه. ماچې داتينا له دې خبرو سره هغې ته مخ راواړووو، شاته يې ځلور واړه قاتلان ولاړوو، چې ومې کتل دېولو لاسونه شاته تړل شوي وو، بيا يو له بل څخه ديوه گز په واټن په پړي سره خپلو کې سم او بدل شوي وو، دهريو په تخرك کې پړي وراچول شوي وويواړخ يې له يوه سره او بل اړخ يې له بل سره تړل شوی و. اوس ښه په کرښه کې منظم ولاړو. نه له يوبل نه لرې تللی شو نه يې دخوربدو او ورکيدو وېره وه اتينا راغله ، ښځه يې له ونې نه پرانيسته ، غوښتل يې هغه هم له دوی سره وتړي ماورته وويل" دزړه سره! ستا ترڅنگه دوه پښتانه ولاړدي او پښتانه له ښځو بدل نه اخلي" پښتانه ښځې نه تړي او په ښځو ډز نه کوي ، غلې غوندې مسکۍ شوه وې ويل"ښا! تاسو خو بيا ښځو ته ډېر په درنه گورئ"

ماورته وويل "پدې کې خو شك مه کوه"

- "کاش زه هم پښتنه وای ماورته وخندل" که پښتنه نه يې دپښتون خوشه"

وې ويل"

په دواړو سترگو خو اوس دې له دې پښتنې خور سره څه کوې؟" ماويل "خوشې يې کړه چې خپل کورته لاړه شي" وې ويل"

چې لاړه شي او خلك خبرکړي او راپسې راوې لېږي" ماويل " خلك به يې نور کور هسې هم خبروي.دا چې کورته رسېږي سهار به وی،او سهار به هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ستا له خوبه را پا څېږي،اوبل، پښتو کې خو پُښتې ماتېږي" هغه بيا هم زږه، نازږه وه، وې ويل

"که په مونږ پسې چيغه هم راووځي،په غره کې به چرته گرځي "اوکه دامو پرېښوده،مانا خپل ځای مو ور وښود.

-"خو پوهېږې که يې پرې نږدې بيابه څه کېږي؟"

-" خلك به راپسې وگرځي خو ځای مالومول به ورته گران وي"

-نه ! هغسې به ورسره دوست،دښمن ټول يو ځای شي،ښځه دلته ناموس دی،ننگ پرې دټول ولس گډه اخلاقي دنده ده . دپښتنو دغيرت دراپارولو نه ډډه کوه."

فکر منده وه خو، ورو،وروېې پرانيسته اوورته وې ويل" په ليدلې لاره ځه چې شاته ونه گورې".

گنډېري دوی ورته ټولو يونظر وکتل او هغه وروغونډې روانه شوه څوقدمه يې واخيستل بيا ودرېده وې ويل:" پدې خلکو تاسو څه کوئ؟"

اتينا ورته وويل" قاضي له يې بيايوو،خودشنوگټو او تورو لارو قاضي له نه، د تورو ټکواو سپينو لاروقاضي له " مږژواندې غونډې روانه وه،اوزما سره داغم و چې پدې توره شپه کې به پدې گڼ او گورځنگل کې څنگه لاره مالوموي،زمونږ ښي اړخ ته دغره يوه لوړه څوکه وه مونږدهغې په لور ورروان شوو، خو څوکې ته ونه ختو، په ډډه کې مو نږدې نيم ساعت مزل وکړ، يو څه اوارغونډې ځای راغی. اتينا وويل" خوب راځي او ډېره ستړې يم.کاش شپه مو همدلته کړې وای."

ماويل پدې کې دارمان څه خبره ده، همدلته به شپه وکړو، چې ودرېدو،مخامخ مو شړارغونډې واورېد،پوه شو چې اوبه له پورته نه ښکته رالوېږي ورغلو، ښه مست ابشار و، د څوگزو په اندازه سرور ډنډيې جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی و.په ډنډ کې مو مخ،لاس ووينځل،بياديوخوندي ځای په لټه کې شو.برياليٰ لږ غونډې وړاندې لاړ. چې بېرته راغی وې ويل دغلته ديو پانې بيخ ته يوه سمڅه غونډې ده .ورغلو سمڅه مو په لاسي څراغ وکتله په لوګي توري ګټې،سکاره،اوهډوکي پکې پراته وو.هغه مو ترې بهر راوغورځول،يو څه مو پاکه کړه.سمڅه نه وه،سم غار و،پنځه شپږ ګزه اوږد غار چې سړی پکې په ټيټه ازاد تللی،راتللی شو. مجرمان مو ور ننويستل،اتينا وويل

-"زه به پرې دسپری يو پرش وکړم خو تاسو بهر ووځئ چې تاسو بې هوښه نه کړي" برياليٰ ورته وويل

-" لکه چې ستاسره دوستي لري، تانه بې هوښه کوې".په خنداشوه

-"ماګولۍ خوړلي په ما اغېز نه کوي"

بايکونه چې تر اوسه مو په هغوی بارکړي وو،ترې راوامو خيستل،دسمڅې سرله مو راواړل زه او برياليٰ دسمڅې په خوله کې ودرېدو بهر مو دغره دنښترو ننداره کوله،دځنګل شړار مو غوږونه نيولي وو چې اتينا رامنډه کړه، مونږ زر مخونه ورواړول،وې ويل

-"څو شېبې بهر ته وګورئ،چې تاسو راته راپرې نه وزئ"

لږه شېبه هغه هم دځنګل هيبت ناک غږ ته غوږ وه، بيا يې وويل

-"راځئ چې ورځو"

چې ورغلو هغوی ريښتيا هم نور بې هوښه وو.له بايکونو نه مو دسيلانيانو وړه خېمه موراووېسته،چې ټول وزن به يې ايله درې کيلوګرامه و،خوچې وبه درېده،دوه کسان پکې ازاد ځاېدل.

خېمه مو دسمڅې په سر کې ودروله اواتينا ته مې وويل "ورننوزه!"

ورننوته،زه او برياليٰ دخېمې او تبرګي دوی په منځ کې کښېناستو.څه شېبه غلي ناست وو،بيايې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ولې يو ويده کېږو نه" ماويل

-"بس همدې گټې ته سر کېږده،ويده شه" هغه له هم لکه چې خوب ورغلی و،دگټې په ځای يې بايك ته سر کېښود اووې ويل

-"يوساعت وروسته به مې راپاڅوې"

هغه ويده شو،زه ناست وم،له ترکيې نه ترکونږه په ټولو پېښو مې يوځل بيا فکر وکړ.په پهره او څوکۍ کې بدبختي داده چې څوکيدار تر لرې،لرې پورې دفکر نيلی وزغلوي، ډېر اوږده او گران پلانونه جوړ کړي،جرگې راولي،مرکې وکړي،څوك وخندوي،څوك له لاسه ونيسي په گلونو کې چکرې ورکړي، اننگي ته يې وگوري بيا گل ته وگوري په دواړو کې هيڅ توپير ونه ويني او چې ساعت ته وگوري په پخواني او اوسني وخت کې توپير نه وي.لکه وخت چې ولاړ وي.ايله څلور،پنځه دقيقې تېرې وي.

بس همدغسې په فکرونو کې ډوب ناست وم. په شواخون مې نژدې دوه ساته تېرکړل. چې بريالی سپك راپاڅېد.لومړی يې لاس په کلاشينکوف کېښود چې له سرکښ نه يې اخيسی و. بيايې يو خوابل خوا وکتل،سترگې يې وسولولې،ماته يې وويل

-"اوس ته ويده شه".

ما همدغه وخت له خدايه غوښته،بايك ته مې سر کېښود،سترِيا او بې خوبي سره يو ځای شوې وه. دټکه ويده شوی وم نه پوهېږم خپله راپاڅېدم که بريالي راپاڅولم خو چې سترگې مې وغړولې وې ويل

"لمونځ قضا کېږي" دی خپله تازه و،پوه شوم چې لمونځ يې کړی دی.

قيديانو ته مې وکتل،يو په بل کې داسې پييلي پراته وو لکه داخون موسی بټي کوټي دمارانو کټ، خېمې ته مې وکتل، برياڵی موسکی شو وې ويل

-"ورځه ورندار هم اوداسه ته تللې ده"

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ورغلم دې دچينې په غاړه يوزړوکی دوه بوټوته د يواوبل ګوټ نه دپردې په شان تړلی دی. دبل زړوکي يو پلو يې هم په بوټي پورې غوټه کړی و، خو بل پلوته يې کوم بوټی نه و. حيرانه وه چې څه وکړي. زه ورغلم ماويل"څه کوې؟" "پرده کوم" په شيطانت مې ورته وويل "په پرده څه کوې.؟"

پوزه يې راکوت کړه،

-" ستادلاسه،آبله شپه دې ويل سر دې خيرن شوی. ته د کونړ په غره کې هم د استنبول مزي غواړې."

-"خيردی دزړه سره مه خپه کيږه دابه درته زه ونيسم" زريې پرېښود،

-"هه! ونيسه"

ورغله کميس يې وويست،ښه و نری غوندې سپين بنين يې اغوستی و بيا يې فکر شوکميس يې خپلې مخې ته په ځان پورې ونيو چې خېټه او سينه يې پټه شي اووې ويل

-" مخ ايسته واړه وه چې دېخوا ونه ګورې"

ورته په خنداشوم

-"ښه! درته نه ګورم"لپه يې په سر اوبه راچولې،خو چې لپه به يې سرته جګوله ټولې اوبه،به ترې توی شوې،څه شېبه په دغې بې پايلې لوبه کې نښتې وه خو ايله يې خپل وربل لوند کړ.مايې په خندا،نندارہ کوله،اخر مې ورغږ کړ.

-"خو ايسته ټوله ولامبه اوبه خو به درله بدې نه وي"

-" ټوله به څنګه ولامبم "

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"په ډنډ کې غوپه شه،هم به دې سر پاك شي هم ځان" هغه يې هم لکه چې قيد کړې وه ناراسته يې ونه کړه،زړيې بنين هم پسې وويست،بيايې فکر شو

-"بې شرمه ايسته گوره!" بيايې بنين مخې ته ونيو، خو لمر په دوه گوتو چرته پټېږي،هغه هم پوهېده چې ناکامه هڅه ده،خو بنين يې ترهغه نيولى و چې ما ترې مخ واړاوه. ځنگل ته حيران وم. دنښترو دومره لويې ونې وې چې ددوه کسوغېږ ترې نه تاوېده او دومره لوړې چې پاس سريې نه ليدل کېده، مخامخ مې وکتل چې دځنگل سور او اوږده مالوم کړم. خو د شل دېرش مترو نه لرې څه نه مالومېدل. دخداى شکر مې وه ويست چې ځه دکونړنورځنگلونه که وهل شوي داخو لاپاتې دى. بيا مې پدې دليلونو غور کاوه چې دغه ځنگل ته سړك نه دى تللى.ځکه لاروغ ولاړ دى. خو دا کره او پوره دليل نه و. ځکه چې دځنگلونو دښمنانوته داډېره گرانه نه وه چې دومره لوى ځنگل ته سړك ووهي خو کېداى شي دنه وهلو دليل به يې دشيگل دخلکو نښتر دوستي وه او يا به بې اتفاقي وه پرې نه به جوړېدل.ذهن ته داخبره هم راغله چې ځينې خلك وايي چې داځنگل يواځې دشيگل دخلکو نه دى اخواد(دېوز،کټار،گمبير اوپه لويه کې دټول پېچ) خلك هم پکې ورگډدي.لاپه همدې فکرونو کې وم چې دسلگيوغږ مې واورېد.بې اختياره مې مخ شاته ستون شو. گورم چې اتينا په اوبو کې نيمه پټه ناسته ده ،په لپه په ځان اوبه اچوي. چې د هرې لپې په اچولو به له خپله ځايه يو څه پورته شوه ، وبه رېږدېده اوپه سلگيو به شوه. چې ماته يې وکتل په خندا يې وويل

-"يخې دي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم په نا پامۍ کې د قدرت دغې پديدې ته کتل چې ددې خپل لوڅ تن ته فکر شو، وې ويل

-"بې شرمه تابيا راوکتل"او اوبه يې راوشيندلې ماويل

-"سلګۍ مه وهه چې نه درګورم" اومخ مې ترې واړاوه. چې وې لمبل هماغلته په لمانځه ودرېده اوزه ترې پورته لاړم. لږه شېبه مزل چې مې وکړ.هلته هم يو لوی ابشارو،دا ابشار ښېخ ته يو لوی ډنډ جوړ شوی وزه هم په ډنډ ور غوپه شوم، ومې لمبل،لمونځ مې وکړ. اوبېرته راروان شوم.چې لاندې مې وکتل اتيناخپلې طلايي زلفې ږمنځولې. دلمرزرينې وړانګې يې په زلفو لګېدې ځلا يې سترګې را برېښولې. چې زما دپښو ښکالويې واورېد. پورته يې راته وکتل خو څه يې ونه ويل زه ورغلم. زړوکي مې له بوټونه راخلاصول ورته ومې ويل دا خواوس لرې کړه،نور پرې څه کوې؟

-په تېزه يې وويل"بې شرمه! مه يې لرې کوه ګورې نه چې هلته بريالی لالا ناست دی"

- په خندامې ورته وويل بريالی دې له کومه لالاشو؟

-ولې دهغه ښځه تاته لالانه وايي.

-ورته موسك شوم"نو ته خولا......

-موسکی شوه"غږ،درباندې کوم،ښځو چل راښودلی دی"

- ځيرکتيا ته يې حيران شوم" ښه! دې ته دې هم فکردی چې دبريالي مېرمن ما ته لالا وايیس؟"

- ښځې دسږوغوندې په هوانه وي هرڅه ته فکرکوي.

- پدې خبره خو يوه خوله راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په خنداشوه،ښه ده چې تاوغوښته.بيايې وويل داراته ووايه چې خواښې ته به مې کله رسوې.

- چې کله دې خوښه وي.

- زماخو اوس خوښه ده.

- خوپه رڼاکې نشوتللی.

- نو کله به ځو.

- بيگاته، خو غم دادی چې تر بيگاپورې به خورو څه...؟

- وې ويل"چې زه ژوندۍ يم بربټ تاووه"داسې غوښې به دربانديې وخورم چې کله به دې خوړلې نه وي."

-" له کومه دې کړې؟"

- دغه څلورچې دې تړلي دي، ددوی عجيب دود و. دوی چې به ستاسو غوندې کوم ښکارپيداکړو.دوه سيرلي به يې حلالول او بيگا يې هم دوه حلال کړي وو.يويې ماسختن زمونږ سره په گډه وخوړ او بل يې هم ښه سور کړ. خو هيڅ يې ترې ونه خوړل. پټ يې کېښود. زه پوه شوم چې دوی به دادشپې خوري،کله چې ستاسو نه بېرته راستانه شي.

-" نوتادلته څنگه راووړ".

-" دهغه ښځې چې ديگی سنبال کېښود. زه پوه شوم او قسم مې وخوړ چې دابه مې په جانان خورم.چې کله مې دهغوی نورکور بې هوښه کړ.دگنډېري ښځه مې څوسوکه ووهله بيامې ورله لاسونه وتړل. خوله مې ورله پلسترکړه بيامې غوښه په يولوی پلستيك کې واچوله په خپل بايك کې مې کېښوده. دښځې لاسونه مې پرانستل خپل بايك....."

- مايې خبره پرې کړه "ياپه بله ژبه دغوښوبايك"

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"هو!دغوښوبایك اودبریالي لا لا بایك مې پرې بارکړل. اوستابایك مې په خپله اوږه راواړاوه".

-" په خوښۍ‌مې ورته وویل ماناواوس غوښه لرو"

- "هو....ولې نه!" مسکۍ شوه افغانه مېرمن یم. وږی دې چرته پرېږدم" روان شو. دسمڅې نه موبایك راواخیست ،ښکته راکوزشو ،په شنه چمن ورته کښېناستو. بریالي ته مې وویل

-" په خدای وهلودې څه وکړه؟" وې ویل

-"داسې مې بې هوښه کړي چې ترلمر پرېوتو دراپاڅېدونه دي."

دېگی نه و.چې غوښه مو گرمه کړې وای،سړه،سړه موخوړله او له او له اتینا نه مو دتېرې شپې کیسه بیا،بیا اورېدله څه کاغذونه اوثبوتونه چې لاس ته ورغلي وو، هغه مو وکتل او ترډېره مو خواله وکړل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوارلسم څپرکی:

دقـاضـي پـرېـکـړه

چې دشپې تیاره ښه خوره شوه. له ځنګل نه راوخوځېدو.دوی څلورواړه په خپلو کې په یوه پړي تړل شوي وو. له دې امله یې سم مزل نشو کولی. چې یوبه لږ اوږد قدم واخیست بل به یې ځان پسې راښکه نو پرېکړه مووکړه چې دوه،دوه جلا،جلا خپلو کې وتړو.شادل او تبرګی مو یوه جوړه اوګنډېری او ورور یې بله جوړه شول چې ښه ټوټه مزل مو وکړ. دشنو ګټیوقاضي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو. ځلور واړه گنډېرى، تبرگى او بلابتر مو دغار په څنډه ودرول.

ماورته ويل ښکته دې تور غارته وگورئ څه وينئ؟

- تبرگي وويل "مرگ "

- ماويل تاسو غواړئ چې دمرگ په وخت کې دروغ ووايئ؟

گنډېري غبرګړ" نه! دروغ نه وايو"

- تاسو پوهېږئ چې مونږ څوك يوو؟

- نه، نه پوهېږو.

- ايامونږ ډاکټران يوو؟

- نه ډاکټران خو نه ياستئ.

نو بيا پوه شئ چې مونږ د څېړنو مسلکي خلك يوو. په دروغو ډېر ښه پوهېږو. نو که تاسو دځان سره ښه کوئ، دروغ به راته نه وايئ،مونږ ستاسو سره يوه ژمنه کوو، که تاسو دروغ ونه وايئ.نومونږمودشنوگټيو قاضي ته نه ورسپارو، او اوس تاسو ته دپنځه ملټودپاره په خپلو کې دمشورې وخت درکوو. مونږ درنه ځو. تاسو خپلو کې پرېکړه وکړئ چې دروغ به راته وايئ که ريښتيا؟

هغوی موپرېښودل خپلوکې يې خبرې وکړې. پنځه دقيقي وروسته ورله راغلو.ماترې پوښتنه وکړه .دوه سوداگر چې مړي يې څه وخت مخکې دبنگېرې دکمرلاندې په سمڅه کې وموندل شو، تاسو وژلي وو........؟

دوی غلي شول اتينا ورته وويل" دگنډېري مېرمنې ماته له وېرې ټول مالومات راکړي او ستاسو دغټې کوټې دصندق ټول کاغذونه اوڅبوتونه راسره دي هيله کوو څبرې مه پټوئ همدا ستاسو په گټه دي ،دنورو خبرو نه وړاندې يو ځل ښکته قاضي ته وگورئ"ټولو ښکته کندې ته وکتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

توريٍ خولې يې لکه د بلا خوله دانسان حواس الوزول، ټول وربېږدېدل زر يې سرونه راپورته کړل

په يوه غږ يې وويل.هو!....مونږ وژلي.

-ولې موووژل؟

-دپيسودپاره.

-نورڅوک درسره وو؟

-هو...بل چارابانديٍ راړولي دي.

-تاسوپه هغوی څه خرڅ کړي و؟

-تشه هوا.

-اوسوداموورسره دڅه کړې وه؟

-دسټينګرتوغندي.

-ستاسو سره سټينګرشته؟

-نه.زمونږ سره نشته.

دخپلې خبرې لپاره څه ثبوت لرئ چې تاسو ريښتياهم سټينګرنه لرئ؟

-که مونږ سټينګرلرلای پخوابه نورو وژلي وو.

-دکومې سياسي ډلې سره تړاولرئ؟

-نه!

-دچاپه وينامو وژنه کړېده؟

دهيچاپه وينا مونه ده کړې.

-ستاسوسره به انصاف څه وي.

-يو تن وويل"مرګ"

-چامرګ يادکړ؟

-ماشادل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ولې....؟

-ځکه چې له تبرګي سره یو ځای کېدم. اوبې ګناه خلک مې وژل.

-دوی چې مخکې کومې خبرې وکړې دارښتیا دي؟

-هو....دمرګ په خوله کی څوك دروغ نه وایي.

-دسوداګرو پیسې موپه څوکسو وویشلې.

-په پنځوو، خو پنځم به ترې شپږم له څه برخه ورکوي.

-سر لاری موڅوك دی؟

-تبرګی، خوډېرکار بل چاکړی.

-بل څوك چاته وایې؟

-ملخي ته .

-که زه تاپرانیزم څه به وکړې؟

-یوقتل به بل وکړم.

-مابه ووژنې که زما مړمن؟

-تبرګی به ووژنم، همدې کندې ته به یې وغورځووم. ده دې کندې ته ډیرغورځولي.

-که زه تا پرانیزم بیابه راته رښتیا ووایې.

-که ماله دتبرګي دوژلو اجازه نه راکوې. زه ازادېدل نه غواړم.خومونږ درته رښتیا وویل.

-تاته څومره برخه ورسېده؟

-اویازره.

-تبرګي دوی څومره واخیستې ؟

- په درې کسو دوه لکه شل زره.

-لس زره یکې ولې ډېرې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-دده دمشرتوب.

تبرګي پخواڅومره پيسې لرلې؟

لس زره يادې ته نژدې.

-ستاپيسې چرته پرتې دي؟

-دتبرګي دوی کور کې زما دخور سره .

-ديو مجرم په ننګور، ديو مجرم په مېرمن،ديومجرم په خور او په يوه مجرمه خور دې څنګه باوروکړ؟

- خور،خوروي که مجرمه وي او که دمجرم وي.

- تاټولې پيسې هلته ايښي دي؟

- نه شل زره مې ترې اخيستې دي.

- په هغې کې ولې دېرش زره کمې دي؟

- نورې به دوی لګولې وي. رښتيا دوی پرې بزې واخيستې.

- څه چې دې وويل ټول رښتيا دي؟

- هو...

- تبرګيه رښتيايې وويل....؟

- هو.

- اوس له دې ځای نه دوتو لپاره ور لاره کومه ده. داسې لار چې په تاسو او يا مونږ پسې ګرځېدونکي خلك مو ونه ويني.

- تبرګي وويل" دشنګس لار"

- شادله! رښتياوايې؟

- زه هيڅ ويل نه غواړم!

- ولې........؟

-زه د هغه وخته پورې څه نه وايم څو پورې چې مې تبرګی نه وي وژلی

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-تبرګي په ارامه وویل ما مه وژنه بیا به دې مور خپه شي.

-مور مې په تا پېږ څه کوي؟

-دا له هغې نه پوښتنه وکړه!

-ما ترې پوښتنه وکړه شادل دې څه دی؟

- زوم او دننګور ورور.

- دده دمورسره دې اړیکې شته؟

- هو....

- څه ډول اړیکې دي؟

- څنګه چې دښځې اومېړه وي.

-خپلوي دې ورسره پخوانۍده که ناروا اړیکي؟

- اړیکي مې ورسره پخواني دي. هلته په ورتلو راته خلکو ګوته نیوله نو دده مور راته وویل چې خپلوي به وکړو چې پښې دې ازادې شي.بیا یې پلار مونږ د یو بل غېږ کې ولیدو،ما او د ده مور په ګډه هغه هم له مخې لرې کړ.

ددې سره پرې شادل ورودانګل . تبرګی او شادل دواړه په یوه رسۍ په خپلو کې تړل شوي وو. دواړه سره غاړه غړۍ شول. ما ورمنډه کړه چې دقاضي غېږ ته ونه غورځېږي. خو چې زه وررسېدلم تبرګی ښکته ورښوی شو.لاسونه یې ډېر په غاړه پسې وتپول خو څه په لاس ورنغلل. شادل هم پسې راوغورځېد خو لاښکته نه و تللی. دومره وخت نه و چې لاسونه ور واچووم. پښه مې ورسره نژدې وه. هیڅ په ځان پوه نشوم ددوی تر منځ چې کومه یوګز رسۍ وه له هغې نه مې پښه لاندې کړه او نیغه مې ونیوله.دایوه ناکامه او ډېره خطرناکه هڅه وه. زه راوغورځېدم.پړی مې له پښې خلاص شو.اوما ځان څه په ګټو پورې او څه د قاضې په غاړه دولاړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېم دزاړه بوټي په څنو پسې کلك کړ. اتینا او بریالی رارسېدل.یولاس مې بوټي پورې کلك کړی و. بل مې اتینا په دواړو لاسو ونیو او مخامخ راته کښېناسته.پښې یې یوې تیږې ته ولګولې. بیایې بریالي ته وویل "رسۍ له ونې تاوکړه" بریالي چې رسۍ تاووله ماورو،وروځان دمېږي په پله پورته راخوځوو. او اتینا هم ورو،ورو راښکلم.بریالي د رسۍ سر راووړ. اتینا ورته وویل "له تخرګ نه یې ورله تاوکړه"هغه چې زما اوږې ته راټیټ شو. ګنډېري اوسرکښ چې لا تر اوسه غلي ولاړ وودواړو رامنډه کړه. ده رسۍ کلکه کړه خو هغوی په غبرګو لتو وواهه او ښکته وغورځېد. اتینا چیغه کړه.بریالي رسۍ په دواړو لاسونو نیولې وه هڅه یې کوله کومه راوتلې تیږه او یا بل څه پیدا کړي چې پښه ورته ونښلوي ځان یې په رسۍ پورې دوه،درې ګزه لاندې ټینګ کړ. غوټې یې په لاسونو ونیولې او پښې یې په راوتلې تیږه کېښودې .ګنډېری اوسرکښ وتښتېدل،

اتینا په خپل ټول زور زما لاس راښکه .زه پورته وروختلم . ښه خبره داوه چې بریالي اوږده رسۍ غبرګه له ونې تاو کړې وه. بل سر یې لابره و.هغه مې راواخیست،خونه پوهېدم څه وکړم،له کومې لارې بریالی وترم،که درسۍ سر مو هغه ته ور رسوو خو هغه نشو کولی راوه یې نیسي ځکه چې د یو ې رسۍ د نیولو دپاره مجبور وو چې له بلې هغې نه یو لاس راخلاص کړي. او که یو لاس یې راخلاصولای، په بل یوه لاس یې ځان نشو ټینګولی. اوبیا دغسې دبلې رسۍ ګټه څه وه.که هغه دومره مېړنی وای چې په رسۍ پورته راختلای شوای نو چیغې به یې ولې وهلې. هك،حیران وم چې څه وکړم.په ذهن کې مې یوه توره کنده وه، بریالي رسۍ نیولې وه،پښې یې خوځولې اوپدې هڅه کې و چې ځان وژغوري خو نه یې شو کولای. ناڅاپه وړوکی شوم.د ارچي د دښتې واورې رایادې شوې. چې انګاری ته به ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرم شوم،دپلارڅنګ ته به ورغلم ورته وبه مې ويل ماله مرغۍ ونيسه پلار به مې هڅه کوله چې له خبرې مې واړوی خو زه به اوښتونی نه ووم. مور به مې غېږ کې راواخيستم دروازه به يې خلاصه کړه "وګوره!بهر داسې واورې پرتې دي،يخني ده،بيا به دې چاچۍ يخې شي،بيابه دې پاپۍ يخې شي" ورپسې به يې ښکل کړم خو مابه همدغه يوه سرينده غږوله چې زه مرغۍ نيسم، موربه مې و پوهېده چې له خپلې خبرې نه اوړم.نو پلارته به يې راله وويل "خير دی ددې درمندځای پورې يې بوزه،راشپېل ورسره واخلئ يو ځای به تورکړئ،په يخنی کې دومره دټينګې نه دی، ببرته به اوس راتښتي،خو او س يې څه يينګ راپارېدلی. پلار به مې نشم،نشم وکړو، خو زه به په ژړاکېدم.راپابه څېد. موربه مې راته موزې په پښو کړې.کوټ به يې راته واغوست،له سر او مرۍ نه به يې راله وړوکی څادرګی تاوکړ. پلاربه مې دام راواخيست.راشپېل په اوږه، دام په لاس به روان شو. زه به يې له ځانه مخکې کړم. خبرې به مې ورته کولې، درمند ته به ورسېدو.په راشپېل به يې لږ غوندې ځای له واورو پاك کړ.دبوساړې نه به يې بوس راواخيستل پکې وبه يې شيندل، دام به يې پکې خور کړ.، ددام لومې چې داس دلکۍ نه به يې ويستلې وې برابرې کړې.زه به نور د ټينګېدونه ووم،له يخنۍ نه به شتېدم. پلارته به مې ويل "مورله ځم"هغه به په غېږ کې کورته راورسولم، موربه مې رانه زر،زرکنګل وڅانډه،انګارۍ ته به يې کښېنولم، لاس به يې راله انګارۍ ته نژدې نيولي وو چې تاوده شي. ورو،ورو به يې ښکلولم.خو زما په خيال کې به مې دپلار ګوتې اوښتې، را اوښتې چې لومې به يې برابرولې او بيا به مې فکر کوو چې اوس به ورته مرغۍ راغلې وي له پښونه به نښتې وي. ددې سره مې سر څنډواهه، په ارچي کې د انګارۍ په غاړه نه،دشنوګټيو دقاضي په غاړه ناست ووم.له ځان

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره مې وویل "راشه له همدې تجربې نه کارواخله"رسۍ ته داسې ول ورکړه چې دبریالي سینې ته ورسي. مونږ یې پورته راګاږو او په راښکلو لکه د لومې غوندې سینې ته کلك پرېوزي. دقاضي په ځنډه پرمخې پرېوتلم. ښکته مې دپړې سر له ول ورکړ. او دلومې په ډول مې دومره پراخ پرېښود چې ښکته په ورپرېښودلو دبریالي له لاسو تېرېدلی شو.همدغسې مووکړل.پړی مې ورو،وروښکته پرېښود.اتینا راته دلاسي ځراغ رڼاکوله.پړی دبریالي له لاسونو تېرشو. سر یې پکې ورننوېست، چې سینې ته یې ورسېد. پړی مې پورته راښکه،ول یې دبریالي سینې ته پرېووت. کلك وتړل شو.اوورو،ورو موپورته راښکه.

څه دهغه خپل زور شو،څه زموږ، روغ رمټ مو راووېست.درې واړه دمرګ وېرې وهلي وو.ښه شېبه اوږده وغزېدو. چې ساوې مو سمې شوې.بیادتښتېدونکو په لټه کې شو.مونږ به لا شل،دېرش ګامه نه وو تللي زګېروي مو واورېدل چې ومو کتل هغوی دواړه دلارې نه پنځه،شپږ ګزه ښکته په بوټو پورې نښتي دي زګېروي کوي. پوه شو چې له وارخطایي نه رغښتي دي. پسې ورغلو،راجګ مو کړل. بېرته مو راخېژول چې اتینا ښکته شوه او وې ویل "دتبرګي،تبرګی دادی پروت دی،وی ،وی بې خاونده مال داسې وي،مونږ خپلې غورځېدلې تمانچې را واخیستې او دا پاتې شو"راوایې خیست،ګنډېری دوی مو بېرته دقاضي ځنګ ته راوستل چې وموکتل دګنډېري ښۍ وروزه له کوم کاڼي سره لګېدلې او خوږ شوې وه،وینې ترې بهېدلې،خوده پرې لاس ایښی و. وینه یې ورله درولې وه. اتینا ته مې وویل هله،پټۍ راواخله لومړی یې ورله زخم پاك کړ،او بیایې پرې پټۍ ولګوله.زه ورغلم بایکونه مې راخیستل چې اتینا او بریالی دواړه مې خواته راغلل او پټ غوندې یې وویل "پدوی نورڅه کوو،ولې ترې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانونه،نه خلاصوو،بې ځایه ولې خپل مرگ پخپله د ځان سره گرځوو، دوی په تړلو لاسونو مزل هم نشي کولای،اوس به یې لاسونه هم خلاصوې، توره شپه او نا اشنا غرونه دي،هره شېبه ،خطر،خطر دی، او اتینا خو لاراته په غوږ کې داهم وویل چې بریالی!لالا به څه فکر کوي، چاچې هغه دمرگ خولې ته وروغورځاوه،مونږ هغه له پټې لگوو.ورته ومې ویل نو څه وکړو بله لار نیشته

انسان چې روان وي. تگ په پښوکوي خو لاسونه ورسره خوځوي. ددې دپاره چې دخپل بدن تعادل برابروساتي. دچاچې لاسونه تړلي وي. او بیاداسې تړلي چې دوه کسه یودبل سره هم تړل شوي وي. ډېره گرانه ده چې ازاد مزل وکړي.او رښتیا هم ددوی دلاسونو خلاصول پخپله خپل مرگ ته اواز کول وو. زړه مې خیری،خیری کېده. یوځل مې ویل خو پخپله اقرار کوي چې قاتلان دي، وژنې یې کړي.او داتینا خبره هم سمه وه دغه لږه شېبه وړاندې مو پخپله ولیدل چې بریالی یې ښکته وغورځاوه،داخوهسې دلوی خدای فضل وکنه له دې کندې نه څوک مړي نشي راویستلی نو دا خولا ژوندی راووت.په زړه کې راوگرځېدل چې بس یولته غواړي. ډېریې دې کندې ته ورغورځولي. بس ته یې هم وروغورځوه-

مالاپدې غورکاوه چې څنگه یې ور وغورځووم، اتینا راغله.په خندایې راته غوږ کې وویل "په څه فکر کوې؟" ته وایې چې ته به هم څوک دې کندې ته ور وغورځوې،دادتبرگي زړه غواړي،ته یې نشې کولی، تاهسې قانون ولوست،ادبیات به دې لوستي وای، شاعري، لیکوالي به دې کوله ستایې له قضااوپرېکړوسره څه.ځان ته مې وکتل" رښتیا هم همدغسې شی وم" دوی ته مې وویل " بس روانېږئ"چې روانېدلو اتینا وویل په تبرگي پسې خوبه داتبرگی وروغورځوم چې ډېر به ورپسې خپه وي ،تبرگی یې ښکته

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي ته وروغورځاوه کړنګا یې کوله او مور ترې روان شو،ګنډېری او سرکښ راوان وو خومزل یې نشو کولای.

له یوه،یوه لاس نه مو ورله زولنې خلاصې کړې. او بیامو دیوه زولنه دبل له زولنې سره دیوګزپه فاصله وتړله. دغسې دهغوی لاسونه ازاد شول. خودواړه یو ځای روان وو. او که یو په غره کې ښویېدلی وای ،بل هم ورسره رغښته. چې څه مزل مو وکړ. دوی کې د نورتګ شیمه نه وه. پوه شوم چې انرژي یې ختمه ده. له بایک نه مې د انرژي ګولۍ راواخیستې او دوه،دوه دانې مې ورکړې.

زمونږ مزل هره شېبه له خطراو وېرې سره مل و. زمونږ سره یواځې یو لاسي څراغ و. اوهغه هم دبریالي سره چې له ټولو نه مخکې روان و. بریالي هڅه کوله چې دڅراغ درڼاپه مټ لارمالومه کړي خوداموهم ورته ویلي وو چې څراغ دې تل ځمکې ته ونیسي، ځکه چې دغسې یې درڼا دښکارېدو شونتیا لږه ده. خوکه په هوا کې یې رڼا یو لور اوبل لورته درومي بیاله هر اړخه اوله ډېرلرې واټن څخه لیدل کېدای شي خویواځې دغه یوه ستونزه اویوه وېره راسره نه وه، بله وېره داوه چې دسرکښ اوګنډېري یو، یولاس خلاص و، اوزمونږ مزل په غره کې و، توره شپه وه، زمونږ لږ ډاډ کولای شول مونږ ته ډېرزیان راواړوي. که هغوی یوه یوه تیږه رااخیستې وای او زمونږ سرونه یې پرې ویشتلي وای نو بس کیسه جوړه وه، هم به یې ځانونه خلاص کړي وو اوهم به یې غچ اخستی و. نو دهمدغو وېرو اوخطرونو له امله ډېر ویښ روان وو. یوه فکر چې زه یې دوېرې او کرکې نه ډکو فکرونو ته وړلم هغه دشنوګټودقاضي په نامه ددغه سرخلاصي ټولیزقبرفکرو. په همدې مې فکرونه کول چې دې ته به خدای خبر څومره انسانان ورغورځول شوي وي، اوپدې هم ویرېدم چې هسې نه په دغو غورځوونکو کې خدای مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه مونږ هم شمېرشو، دافسوس او درد خبره داوه چې دمحمدين گل په خبره دا پدې سيمه کې يواځينی ټوليز قبرنه دی، په کيراله کې دوه همدغسې اجتماعي قبرونه دي، چې دکمونيستي رژيم په وخت کې يوه شپه دولتي ځواکونه دکيرالې له کلي نه تاوشول اوچې سهار يې ځوك موندل راوستل يې اوپه بلډوزريې پرې په ژونديني خاورې اړولې، دهغه په وينا دشنو گټوله قاضي نه لمر پرېواته ته، دلغمان دعلي شنگ دميل درې په خوله کې هم په يوټوليز قبرکې په لس گونو خلك ښخ شوي دي. همدغه ډول دارگون دپله، دبرکي برك، دباميانو او دليلې ددښتې په ټوليزو قبرونو اوعام وژنو سترگې نشي پټېدای دمحمدين گل دغو خبرو مې په غوږونو کې ازانگې کولې چې درزشو، او ورسره په ناوکې کړنگا جوړه شوه، چې ومې کتل دگنډېري پښه ديوې گټې سره لگېدلې وه ده تيندك وخوړ اوگټه ښکته وغورځېده، په ناوکې يې شور جوړ کړ. ماهم ستوروته وکتل پوه شوم چې شپه پخه شوه، دوی به وړي شوي وي، ځکه پښې په ځان پسې راکاږي. اتينا ورله دسارانو چرگانودوه، دوه پټونونه ورکړل، دغه چرگان مو دورځې ښکار اوبيا په انگارپاخه کړه، هغوی ډېرپه مينه وخوړل مافکر کاوه چې ياوړي دي اويايې خپل برخليك منلی و، پوهېدل چې وژنو يې نه او نور چې هرڅه کېږي شپه يې تر منځ ده. نو ښه ډاډه روان وو. دوی مخکې او مونږ ورپسې.يو،يوبايك مو هم ورکړی و. يواځې تمانچې او کارتوس له مونږ سره وو. چر با نگ و چې له سمه لام نه تېر شو، گنډ ېري اوسر کښ لومړی خپل کلي ته او بيا يو بل ته و کتل په تياره کې يې سترگې نه ښکارېدې چې د غم او دردسمه اندازه راته لگېدلې وای خوددوی لومړی خپل کلي او بيا يوبل ته له مړ غوندې سر اړولوسړی پوهېده چې سترگو له به يې تړمې او ښکې را غلي وي . زه خپله هم خپه شوم ، فکر مې کاوه چې اوښکې که د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم ځوانیمرګ ځوی سر ته د ناستې مو ر له سترګو بهېږي ، که د جبري
واده په ډولی کې د کښېناستو په وخت د کومې پېغلی درنجوله ډکو
سترګونه تویېږي او که د خپل قاتل او مجرم پلار له مرګ نه وروسته د
خپلی پلرنی مېنې د لیدو پر وخت د یو مجرم له سترګو بهېږي درې واړه د
یو ډول بې وسی ښکارندویه دي . درې واړه دیو ډول اور نه ساه اخلي او
درې واړه یو ډول تودې او تروې وي . خو بیاهم د انسانانو د عامه خیر
غوښتنې له مخې مجرمانو ته سزا ګانې ټاکل شوي دي .او که سزا وې له
منځه لاړې شي جرمونه ډېرېږي او ډېری جرمونه پخپله دانسان لخو ا
انسان ته یوډول سزاورکول دي نو که سړی په خلاصو مغزو فکر وکړي دې
پایلې ته ر سېږي چې سزا انسان ته ورکول کېږي، که هغه یو روغ او
شریف انسان ته د یو مجرم لخوا وي او که د قانون لخوا مجرم ته . خودا
دویمه ترې کټوره ده ځکه چې لومړی خو په انصاف ولاړه ده ، او انصاف
د انساني اخلاقو هغه ستره او لوړه پوړۍ ده چې څوك ورورسېدنو
"ورسېد" او بله ښېګڼه یې داده چې د غسې د جرمونو کچه را ټیټېږي او د
جرمونو د کچې را ټیټېدل د انسان لپاره دسزا را کمېدل دي . زه له دغو
فکرونو سره روان ووم چې ومې کتل پوه شوم چې دمټینې خوا او شا سیمې
ته رارسیدلي یوو، دا هغه ځای و چې ما او اتینا پکې دمه کړې وه . دسهار
د لمانځه وروسته مو ډېر چټك مزل کړی و او یا به داوه چې په مخ ښکته
به روان وو خو لا خړه نه وه خوره چې حلالزو ته رانژدې شوي وو. په
اتینا،بریالي ، ګنډ بري او سرکښ ټولو مې نظر واچاوه ټول ښه ستړي
مالومېدل چې کتل مو مخې ته وړه غوندې کنده راغله .دا سې کنده نه وه
چې سړی دې پکې ورك شي خو بس یو ځوړ غوندې و په دغه ځوړ ورښکته
شوو چې دشپیلي غږ شو دشپیلي داوربدو سره مونږ ځانونه دخطرسره مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګټل. يو خوا بل خوامو وکتل. څه مو ونه ليدل. چې ناڅاپه دکلاشينکوف ضربه ډزې شوې.په دغه ژوروالي کې ښکته وړه غوندې کنده وه ،مونږ ترې همدغې کندې ته ودانګل. زندانيان څه شېبه ولاړوو. بيا هغوی هم راکوزشول. مونږ سرونه ورو،ورو پورته کړل. بيا ډزې پيل شوې. دکندې له سرنه يې دوړې پورته کړې . مونږ ځايونه بدل کړل. بياموسرونه ښکاره کړل. بيا راباندې ډزې پېل شوې

خوداځل مود ډزو ځايونه مالوم کړل. ستونزه داوه چې زمونږ سره تمانچې وې. دتمانچې او دکلاشنکوف په ډزو کې ډېر توپير وي. دهغوی له ډزو داسې برېښېده چې لس يادې ته نژدې کسان دي. مونږ دهغوی په اندازه ډزې هم نشوې کولای ځکه چې دومره ډېر کارتوس مونه لرل. په کنده کې مو ځايونه بدلول رابدلول او يو، يو ډز مو کاوه. هغوی پرله پسې ډزې کولې او پوهېدو چې ورو،ورو رانژدې کېږي. مونږ يې دسخت اورلاندې نيولي وو. مرمۍ مو له غوږو سره تېرېدې. شپېلي يې وهل. ماسر جګ کړ. لکه چاته چې مالوم وي چې له همدې ځای نه به دچا سر رااوچتېږي او تيار ماشه په لاس ناست وي، همدغسې د سر داوچتولو سره سمې راباندې ډزې وشوې. ماځان شاته ګوزارکړ.

اتينا چيغې کړې چې ګنې ولګېدم اودچيغوسره يې رامنډه کړه. ماورته غږ کړ"بچ يم. هيڅ خبره نشته" بيايې چيغه کړه

-" بچ شه"

اود غږ سره سمه او چټه شوه،ګنډېري له يې په سينه کې يوه کلکه لته ورکړه. دهغه دلاسو نه يوه لويه تيږه پرېوته او ستوني ستغ پرځمکه وغورځېد،ددې سره بيا ډزې شوې. اتينا ځان راوغورځاوه.زما په ورنونويې شا ولګېده. ماته يې په غوسه وويل"په لستوڼي کې ماران ساتې ،که په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ګټه يې ويشتلی وای. نو ځنګه به و، په خوله مې درته وويل چې ځان ترې خلاصوو،خو نه دې منله"ماهم ورته په غوسه وويل"څه پرې وکړم،لاس تړلي بنديان راباندې وژنې....؟

په هماغې غوسه يې وويل "دوی اجرتي قاتلان دي،دوی مېلمانه وژني،دوی تاته دلورينې وړښکاري؟"

-"نوکه زه نيول شوي اولاس تړلي خلك ووژنم، زه به دترحم وړيم؟"

غلې شوه. هماغسې مې په ورنونو پرته وه. لاس يې رااوږدکړ. په سينه کې يې ورو ووهلم او اشاره يې وکړه چې مخامخ وګوره، چې ومې کتل سرکښ اوګنډېری سره خپلو لاس او ګرېوان دي .يوبل په لغتو او سوکانو وهي" زمونږ سره يې دننداری وخت نه و،تمانچه مې ورته ونيوله،هغوی هم کلار شول .ډزې ډېرې شوې وې او شپه، په شپه رانژدې کېدې هم . مونږ پوهېدو چې دوی غوارې ګېره رانه تاوکړي. محاصره موکړي. مونږته مخامخ يوه وړه غونډې غونډۍ وه. او که دغه غونډۍ هغوی نيولې وای. نوزمونږ ويشتل ورته اسانه وو. دغونډۍ نه زمونږ پټنځای (مورچل) ببخي لکه دورغوي غونډې ښکاره ښکارېده. دوی مې پرېښودل او زه په ښويېدو، ښويېدو په يو-رو کې ښکته روان شوم دېرش،څلوېښت ګامه چې لاړم نور له مقابل لوري پټ ووم.په منډه،منډه دغونډۍ شاته لاړم او بېرته ورته راوختلم. ديوې لوې ګټې شاته کښېناسم.په تمانچه مې لرليد (دوربين) وتاړه اوهغوی ته مې مخامخ کړ. ديوې ونې شاته يو کلاشينکوف واله ناست و.مخامخ يې ډزې کولې،لږه شپېبه مې ورته وکتل،خندا راغله دده ډزې لکه دړانده دلاس غرګی، بس ويشتل يې کول،نوريې نه کتل چې په څه،په چااوځنګه ډزې کوم. پوه شوم چې داله وېرې داسې کوي اوداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك دوېرې اچولو او خورولو دپاره ډېر په كار راځي. ماهم په ښي مټ وویشت، فكر كوم لاس يې مات شو.ټوپك يې وغورځوو اوچيغې يې كړې. ځنگ ته دیوې گټې شاته بل پټ ناست و، سر يې نه ښكاره كاوه. خو په لاس يې ده ته اشاره كوله چې دلته راځه. په هغه مې ډز وكړ. لاس يې خطاشو،خوايې ولگېده. اونوريې منډه كړه.يو بل خطا ډزمې هم پرې وكړ. بس نور مې پرېښود ماويل دايې بس دى. بېرته مې نظردزخمي خواته راواړو. دهغه خواته بل كس راغلى و. دايې راپاڅاوه. روان يې كړ. ماپرې ډز وكړدپېښو منځ مې ورله وویشت.هغوى هم په منډه شول. ماويل ځه دوى هم دتېښتې لپاره دليل لري. نور نه راگرځي. زه پوهېدم چې جنگونه په دوه ډوله دي. يو مقدس جنگونه دي. چې دسپېڅلو ارمانونو دپاره كېږي.پدغو جنگونو كې كارېدونكى ځواك له روح سره تړاولري، وجودونه پكې په خوړونه پوهېږي او دردونه يې خوندلري.

دشوروي سره په جهاد كې ډېروافغان ځوانانو لوى وېښته پرېښودل اوويل به يې په جهادكې چې سرى زخمي شي، سرې وينې يې په وېښتو ورو،وروبهېږي ډېر ښه خوند كوي. داځكه چې دغه مقدس جنگ و. ديو سپېڅلي ارمان دپاره و. او پورې تړلي دردونه هم خواږه و. بل ډول جنگ همدا وچې زما مقابل لورى پكې راښكېل و. دچاسره راغلي و. ددې دپاره چې يومجرم وژغوري .پدې كې ددوى تښتردل لازمي خبره وه ،ځكه چې ددوى جنگ ددوى له عقل اودماغوسره تړاولري نه له روح سره، زه په خپل ځاى ناست وم.

يو،يو ډز مې كاوه. او له هر ډزسره يو، يوكس تښتېده.

خوچې وبه تښتېدل له يوه كنډوه اوښتل، كنډو د ځېړى غوړاځكي، ممانو او گورگورو په ونو پوښل شوى ؤ. مابه چې څومره هڅه وكړه، اخوا به مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوك نه ليدل، نو فكر مې كاوه چې له دې ځايه څوك په منډه زغلي بيابه د راټينګېدونه وي خو فكر كوم چې هلته هم ورسره داسې څوك ؤ، چې دوی يې راګرځول او جګړې ته يې هڅول يو وخت ؤ چې دشالخوا راباندې ډزې پيل شوې، زه چې دكومې ګټې شاته ناست وم، دهغې بل اړخ ته راواووښتم، چې ومې كتل درې كسه مې شاته راتاو شوي دي. ما ځان غلی كړ، پدې فكر چې كېدای شي دوی د څه شېبې لپاره پرله پسې ډزې وكړي بيا پسې ساړه شي نو هله به پرې زه ډزې كوم، خو زما دغه فكر سم نه و ځكه چې هغوی ماله د ارام كښېناستو وخت رانه كړ د بل لوري نه هم راباندې ډزې پيل شوې، چې شاته مې وكتل په اتينا دوی هم ډزې دومره ډېرې وې چې دوی ته يې هيڅ دسر جګولو وخت نه وركاوه او حمله كوونكي پرله پسې د دوی په لور را وړاندې كېدل،چې ځانته مې فكر شو نورماته هم دكښېناستو او پټېدو كوم ځای نه و راپاتې، يوې وړې غوندې تيږې ته اوږد، اوږد پروت ووم نور كه دغه ځای كې پروت پاتې كېدم نو هم زما ژوند په خطر كې و او هم داتينا او برياليِ،له دې ځای نه ډزې هم نشوې كېدای كه ډزې مې كولې پكار وه چې پاڅېدلی وای او پا څېدل دمرګ په مانا وو بله لار راسره نه وه، پرېكړه مې وكړه چې پاڅېږم، لومړی مې غلې، غلې دهغوی دپټېدو ځايونه مالوم كړل او بيا پاڅېدم. بېخي حيران شوم، ګورم چې پر هغوی دشا له لوري نور وسله وال خلك راغلل او ډزې يې پرې وكړې دوی مخونه هغوی ته وګرځول زه ترې خوندي شوم ما اتينا دوی ته وكتل، ګورم چې په هغوی چا مخكې ډزې كولې اوس ورته هغوی شا راړولې ده، او دنورو سره په ډزو لګيا دي مونږ هم ورسره ملګري شوو، نوې راغلې ډله مو اسماني مرسته وګڼله د لږې شېبې نه وروسته بريدكوونكي نور وتښتېدل ، دوه كسان چې ډېر مخكې راغلي وو پاتې شول يو يې برياليِ پداسې حال

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ونیو چې له نورو سره په ډزو اخته و اخیر یې بل ملګري هم پښې سپکې کړې.
نیول شوي کس ته چې مې لاسکړۍ(زولنې) ورواچولې، بریالي په شا یو ډب ورکړ
- ورته وې ویل "مخکې شه! خدای سره یوځای کړۍ"
دبریالي نه مې پوښتنه وکړه چې ته یې پېژنې؟
وې ویل" داسورمنګول ملخی دی کنه".
بریالي ته مې وویل
-"زمونږ سره داچامرسته وکړه،که دوی نه وای راغلي مونږ خو په تمانچو دکلاشینکوفونو او راکېټونو مقابله نشوه کولای" وې ویل
-"هغه دی، له کنډوه ځوك راواوښتو،وګوره څوك دی؟"چې ومو کتل اسلم کاکا و.یو بل کس یې لاس ترلی راروان کړی و.پنځه،شپږ کسه ورپسې نور هم راروان وو،بریالي وویل
-"کار وشو،دالاس ترلی میری دی"بریالي ته مې وویل "څو قدمه به مونږ ورشوو" ورغلو اسلم کاکا ته مې وویل
- "ته څه خبرشوې چې مونږ په سخته کې ګیر یوو" لومړی خو مافکر کوو چې ځواکمن او تبرګی سره اوس هم خپلو کې وران دي او دوی به دبل چا باندې ته تللي وي خو ما څه وخت وړاندې څه کانې ، مانې جرمني ته وړي وو، کلي کې نه وم، په دغه وخت کې ددوی جوړه شوې ده، دې هم اندېښنه راچولې وه غوښتل مې ستاسو له احواله ځان خبر کړم او بل، ستاسو دنیولو لپاره لارې ویشل شوې وې،دابرخه زما رسېدلې وه، ما تاسو تر یوه ځایه څارلۍ،نوره راته داسیمه بې خطره ښکاره شوه. زه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه لاړم لږه شېبه وړاندې مې ډزې واورېدې، بس ځان مې
راورساوه.ماورته په خندا وويل
"نو تاته زمونږ دنيولودنده درسپارل شوې وه كه زمونږ د ساتلو؟"
- ټكورجانه!دنيولو دنده دې وروسته راوسپارل شوه،لومړى دې دساتلو
دنده راسپارل شوې وه،ځكه چې كه تاسې مې نه واى ژغورلي دهغوشين
سترګو راتلل دلته حتمي وو اوكه هغوى راغلي واى نو زمونږ دپښتنې سيمې
ستر به مات شوى واى.
- "خوكاكا! يوبل څه هم وكړئ"
- "څه وكړو؟"
- "پدې پښتنه سيمه كې خو دابې پښتومرګونه مه كوئ،ولې پكې زه
ويرېدم،پرېږدئ چې دنوروسيمو او نړۍ خلك ورله راشي،سيل يې
وكړي،زمونږ دژوند او كلتور نه خبرشي"
- ملخي ته يې اشاره وكړه"دداسې بې غېرتو يوه،يوه ډله به ترې
ختموو،كه خداى كول زربه پاك شي،
- له ختمولو نه يې تېرشئ،ژوند ور وښيئ چې دخپل ژوند پايښت دبل په
نابودۍ كې ونه ګوري.
- ددې دپاره يو ډاډېكار دى، يوداسې څه پكاردي چې د دوى سترګو ته
وبرېښېږي او دوى پوه شي چې دچا په مرګ كې نه، په ګډژوند كې يې ګټه
ده بيا يې وخندل خبره خو دچا غوږونو ته رسولى شې كه دې سيمې ته
سړك جوړشي او په ټول ګټو پروژو فكر وشي چې دابېر ځنې ورته دغرونو
نه راكوزشي نو فكر كوم چې مونږ به ژوند زده كړو،مونږ په زده كړه كې له
هيچانه كم نه يو،زه فكر كوم چې دا سيمه هم داسې كېداى شي چې نه
پكې مېلمه ووېرېږي او نه كوربه،بيايې ملخي ته وويل "ځان دې دخير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډۍ ته خېژولی و دمجرمانو دخلاصولو دپاره دوسله والې حملې شاهيدي به در باندې زه کوم"،بيايې سرکښ ته چې لکه دبت غلی ولاړ و،وکتل او وې ويل"او دنورو وژنو گواهي به درباندې سرکښ وايي"

- ماورته وويل"يو مجرم به په بل څه شاهدشي"

- ټکورجانه! پښتانه يو،دسرکښ پلار مړدی وروربه يې دولت ته وسپارو، گرم يې پلار اوورور و،دی خولا تنکی الك دی او که تبرگی هرڅه ودده خوپلار و څه دعا،فاتحه به يې واخلي او زمونږ هم کليوال و دفاتحې دځای متره کېدل يې نه غواړو.

- ورته ومې ويل"سمه ده ستا چې څنگه خوښه وي.

-په اوږه يې راته لاس کېښود،بيا نو تاسو داسې لنډ حلالزو ته ووځئ لس، اته دقيقې مزل دی بيا هلته گاړي پيداکېږي،او زه به په دې خوړ،خوړکې داشرمېدلي تر ولسوالۍ ورسووم.

- ماويل سمه ده!خودبېروجو دايو قلم به دڅو افغانيو وي؟

- په يولك لس يې رانه غوښتی و.

- بيانو دايو ورسره واخله او ځارنوال ته يې ورکړه.

- په غوسه شو"ولې ځارنوال ته بډې ورکوې؟"

- نه! ورته ووايه ديو پنځه پنځوس زري پرځای "ډبل" واخله خو چې داځل مجرمان پرېنږدي.

-وې خندل ،کانې ته يې لاس را اوږد کړ او وې ويل"خير دی دځوی واده يې و څه به يې کړي وي"بيا مې هغه ترون ليك هم ورکړ چې د دلاور او تبرگي دوی ترمنځ په کې سودا شوې وه .ملخی په کې د سودا ضامن و د د لاور لاسليك او د دوی گوتې پرې لگېدلې وې دا هم له همغه ځيرې جاکټ نه تر لاسه شوی و،چې مونږ فکر کاوه له دلاور نه په چاړه وهل شوی او ويستل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی دی دهغه سره مې ورکړ او ورته ومی ويل دابه هم دشيګل ځارنوال ته ورکړې چې روغ ثبوت دی اودلته څه پيسې هم دې چې د دلاور مېرمن ته يې ورسوي.

اتينا په خبره کې راودانګل .

"پيسي مه ورکوه"

"ولې! بيايې ورته څوك وړي."

"زه يې خپله وړم،غواړم يوځل بياهغه خوږه مېرمن ووينم ،زمونږ يې ډېر قدر،مدار کړی"

مونږ لا په دې ورکړه راکړه کې وو چې بريالی وويل "هغه ګوره په کندو څوك راواوښتل" چې وموکتل دلا ورور ؤ ،شپږ کسه نور هم ورسره وو اسلم کاکا خپلو کسانو ته څه اشاره وکړه، هغوی ګټو ته پريوتل. ماورته وويل نه ! دوی دوستان دي ، دښمنان نه دي - اتينا وويل ټکوره د ځان ساتل ښه دي ، او ددې سره هغه او بريالی له ګټو شاته شول او ځان يې حملې ته تيار کړ دد لاور ورور سره راغلي کسانو هم مورچلې ونيولې او دی پخپله زمونږ خواته راغی زمااو اسالم خان کاکا سره يې روغبړ وکړ،بيا يې وويل "زما دښمنان ماته وسپارئ"ماورته وويل "داسې نشي کېدای ته که دهغوی سره کومه ستونزه لرې د قانون په وړاندې يې ورسره اواره کړه دوی مونږ دولت ته سپارو "

- دولت ته به يې نه سپارئ ماته به يې سپارئ

- تاته به يې ولې سپارو؟

- زما پرې پور دی!

- اسلم کاکا ورته وويل"خود ډاکټر خبره سمه ده مونږ يې دولت ته سپارو ،ته ورسره هلته خپلې شخړې اواروه.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هغه وويل که ماپه دولت شخړې اوارولی ،دوی دا دومره وخت په کورونو کې نه وناست
- نوڅنگه يې ورسره اواروې ؟
- په خپل مټ يې ورسره اواروم زما ورور ددولت سړی نه و چې دولت به يې ترې غچ اخلي
- ماورته وويل ! دولت غچ نه اخلي ، دولت انصاف ورکوي.
- انصاف دادی چې يا يې ماته وسپارئ، اوکه ماته يې نه سپارئ بيا يې بېرته پرېږدئ چې خپلو کورونوته لاړشي،زه نشم کولی چې دوی ته له زندانه تر راوتو پورې صبروکړم.
- اوکه مونږ ووايو چې پدې کې به مونږ يوه هم ونه منونوبيا؟
- نو بيا به په همدې ميدان فيصله کوو، چې تاسويې بيا يئ که مونږ ....؟
- اسلم کا کا ورته وويل "په دوی يواځې سته پور نه دی باندې ،ستا دورور سره يې يوبل ملگری هم وژلی
- دهغه ورونه هم راسره دي، او ددې سره روان شو
- اسلم کاکا پسې غږ کړ - وروره مونږ ستاپه ستونزه پوهېږو خوته ورشه دملگرو سره دې هم خبرې وکړه ، داهم دود نه دی چې مونږ دې ځوك تاته لاس تړلي دروسپارو
ماورپسې غږ کړ ، "اويا دې مجرمان بېرته پرېږدو"غږ يې ونه کړ غلی روان و.اسلم کاکا ما ته اشاره وکړه ،چې ځان پټوه اوبنديان يې له ځان سره کندې ته کړل.زه هم ديوه کمر شاته شوم،ډزې پيل شوې،نږدې پنځلس ملټه له دواړو اړخونو ډېرې تېزې ډزې وشوې ،بيا ورو،ورو زمونږ اړخ کمزوری کېده څه شېبه وروسته زمونږ له لوري دکلاشينکوف ډزې بېخي ورکې شوې،يوازې داتينا او بر يالي د تمانچو يو، يو ډز راته ،شکته مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل د اسلم کاکا يو ټوپکوال په خوړ کې دشيګل په لور په زغاسته دی،په خوېېدو،خوېېدو داتينا خواته ورغلم چې زمانه لړ لرې ديوه کمر له شانه يې دډز غږ راته ،هغه مې په اندېښنه وپوهېده،زر يې وويل" اسلم کاکا مې له بنديانو سره رخصت که، مونږ به يو څو شېبې نور هم دوی اخته وساتو چې هغوی لږ لرې وزي"ما ورته وويل"او سر کښ څه شو؟""هغه يې ازاد کړ ومې ليده چې پورته وتښتېد"لږه شېبه مو يو،يو ډز کوو چې دبر يالي ورور مې د غونډۍ په سر وليد چې ښکته کوزېده ،لکه چې دبنديانو دپټېدو کنده يې تشه ليدلې وه،ډزې يې بس کړې اوټولو دشيګل په لور په خوړ کې منډې کړې.مونږ را ولاړ شو ،اتينا وويل"څه اوس يې نشي نيولی"

بريالي وويل"راځئ چې څو وروربه مې انتظار کوي، په ټليفون مې ورته ويلي چې موټر دسړك تر وروستي سر پورې راولي.

رښتيا هم مونږ په لس دولس دقيقو کې تر سړك پورې راورسېدو، ګاډی ولاړو.زه اواتيناوروسته او بريالی مخکې کښېناست ، اتينا ته وکتل تندی يې تريو وو ،پوښتنه مې ترې وکړه "ولې؟"وې ويل" په چا به باور وکړې،دايې خپل ورور و،نه يې غوښتل دورور قاتلان يې سزا ووينې"ما ويل "پوهېږې چې ولې ؟" خو دده نوم به پکې راته ځکه "ورته په خندا شوم "نه ساده ګلې!په پښتو کې دې دا متل اورېدلی چې وايي "سر له يې دتندر اوبه ورکړي"دا همغه دتندرد اوبو زور دی اودا اوبه يواځې ده نه دي ورکړي دا تبی(داغ)دهر پښتون مغزو ته شوی ،دتندر داوبو دې تبي ته زمونږ يو مشر شپون صيب چينجی وايي چې دهغه په وينا دپښتنو په مغزو کې دی ته چې يې هرڅه ګنې خو همدغه بلا ده چې پښتون له نورو قومونو نه جلا کوي،دپښتون ددې ټولو بد مرغيو،چې ته يې دسر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترگو وينې لامل هم همدا دتندر داو بو تبی دی،په خندا شوه" اوته چې زما دپاره او بريالی لالا سته دپاره ځان دمرگ کومي ته ورکوي هم تر شا به يې همدا بلاوي"ما ورته وويل"او اسلم کاکا هم زمونږ سره همدې بلا ملگرى کړ، يوازې پدې چې ددرې ستر يې مات نشي"وې ويل "نودې بلا ددلاور په ورور څنگه دخپل ورور قاتلان ازادول؟""ددې دپاره چې دی يې پخپله مړه کړي،ددې بلا غوښتنه داده چې غچ به دبل په لاس نه اخلې"په خندا شوه،"ښه! ده چې زمونږ سره همکاري نه کوله ددې دپاره چې مونږ به يې دده له "ښې"نه وباسو"ماويل "هو! (غوږ کې مې ورته وويل)خو ماته همدغه بلا وايي چې ښه کلکه کله دې وچيچم"بهر ته يې اشاره وکړه چې ومې کتل دبريالي دوی کلي ته را رسيدلي وو،ست يې وکړ چې ورسره پاتې شو.خو مونږ ترې اجازه غوښته وې ويل

"نو چرته ځئ،خو سبابه له همدې ځايه باجوړته لاړشئ،ددلاور دوی کورته به پيسې نه وړئ څه" اتينا غلې شوه،دبريالي ورور وويل

"هغوی خو اوس هلته نشته " بريالي ترې پوښتنه وکړه

"چرته تللي؟"

"دپاکستان حکومت له باجوړ نه ټول افغانان پاڅول،هغوی خو دکندز دارچي وو هلته تللي دي"په زړه کې خوشحاله شوم،بريالی غلی شو"ښه سفر" لاس يې راکړ دی او وروريې دواړه دموټر نه کوز شول ،زه گاډي ته کښيناستم،اتينا مې ترڅنگ کښيناسته اوبېرته راستانه شو. چې دشيگل ولسوالۍ له راغلو ورته ومې ويل"رښتيا په لومړۍ ورځ چې دلته راغلي وو،تا برگوته وکتل اودلرگو په شمېرلودې پيل وکړ،لرگي دې ولې شمېرل"په خندا شوه.

- ستا دپاره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ځنگه زما دپاره؟
- مخ مې پورته و،ماويل چې ځوشېبې خوند واخلې.
- يوه شېبه خوند به اوس راکړې؟
- ولې نه !بياپورته وگورم؟
- نه!يوه خوله راکړه.
- په پښتنو کې ستاغوندې بې شرمه نور شته،(په خنداشوه)که دا بې شرمه کړی هم هغې بلا يې؟
- دهغې بلا يو خوی دادی چې دسړي نه صبر اخلي.
- په خنداشوه "دروغ"
- "ځه "
- هغه شان موسکۍ وه "دروغ"

زر مې ټلېفون ته لاس کړ دکور شمېره مې ووهله مورمې ټلېفون اوچت کړ، چې زما غږ يې واورېد په مينه يې وويل

-"شکر چې غږ دې اورم" ما ويل

-"مورې! جينکۍ دې راته ډېرې رېنۍ، بوڅۍ کولې، زما دتر کيې واله خدای راکړه"

-"وۍ ځويه! انگور خو داسې خوند کوي چې چجوش (چای جوش) له شنه چای نه را ډك کړي، ځنگ ته دې کېنې، او ورو، ورو درسره مشغولېږي، زه به دې دترکۍ په ژبه څه پوه شم" ما ويل مورې

- "ستانه هم ښه په پښتو پوهېږي او زمانه هم، که نه يې منې داده خبرې ورسره وکړه " او ټلېفون مې ورکړ دمورغږ مې نه اورېده خو اتينا وويل -"مورې! سلام"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ځان ډېره نيك مرغه گڼم چې ستاسره خبرې كوم، ټكور چې درسره څومره لېونی عشق لري همدغومره يې در باندې زه هم په ناليدلې مينه كړې يم"
-"رښتيا وايي تركی يم"
-"دده نه"
-"تېر لس كاله مو سره يوځای تېر كړي"
-"په كونړ كې يو"
"هو،رضايم،بس مورې دا لېونی به مې په نصيب و"
"جوړه پېژنم، دناوې كورته چې يې وړئ، خو زما كور دلته نشته"
"مورې! تا چې راله څه واخيسته، هماغه زماخوښ دي"
"نن به كندز ته راشئ"
په خندا شوه "ښه! په سودا پسې"
بيايې ټلېفون راكړ دمور غږ له خوښی ډك و "واده كله غواړې"
-"(په خندا) دخير كار دی كه نن كېږي سباته يې څله پرېږدې"
-"هغه هم په خندا شوه"حوشحالي اوږده ښه وي سباته به يې پرېږدو"
-"ستا چې څنگه خوښه وي"
-"خدای مو پخير راوله"
او ټېلفون يې بند كړ ما هم گاډي له پونده وركړه دكونړ او جلال آباد په سړك دجوړولو كار روان و او مونږ ته يې گټه داوه چې اوار شوی و له جلال آباد نه ترسروبي پورې خو په مزل هيڅ پوه نشو سيلی به له گاډي دوړې نه وې وړې چې سروبي ته راورسيدو، له" لته بند، هر وخت بند" نه خومې زړه چاودلی و په ماهيپر مې راسيخ كړ. دسروبي له بازارنه راپورته د نښترود بڼ څنگ ته پوليس ولاړ وو د درېدو اشاره يې وكړه، خو اتينا ورته له وړاندې موسكی شوه، لاس يې ورته اوچت كړ، پوليس هم څنډې ته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مخ راواړو ، وې ویل "رښتیا هم چې ښځو ته ډېر په درنه گوري" په زړه کې مې وخندل چې وړې یوه،له تنگي چې راواوښتو ، لار بنده وه، یو نوی پلگی جوړشوی و او دواړه اړخونه یې لا له نور سړك نه جلا وو ځنگ ته یې لویه کنده وه خوښه داوه چې اواره وه په هغې مې موټر راواچاوه مخکې ایسه مې ورله فعاله کړه په خوارو راووت. له کابل نه تر کندزه نوسړك بېخي لکه شیشه اوارو، خو بیاهم تره غونی ماښام کندز ته ورسېدو، شپه موپه رحمان الله وروړه، پخوامې څه وخت په کابل کې دنده لرله،زه او دی سره یوځای وو،په یوه خونه کې اوسېدو،اودواړه داکبر باچا لټان وو،چې مېلمه به نه و راپېښ شوی دشپې ډوډۍ مو نه خوړه،ځکه پخول یې راته یوه بلاوه او هوټل ته تلل بله، روژې به مو په نهره نیولي .دی کم خبری و خو دیو ښه دوست ځای پرې ډکېده خانه آباد بندر کې یې کوچه شکر کې چې مابه ورته" "دخوږو کوڅه" ویله کور و بس له پاخه سړك نه مې په همدغې چکړې کوڅې موټر ورتاو کړ ورمو و ډباوه دی خپله راووت، اتینا ته یې وویل

-"خورې! ته دننه لاړه شه" او مونږ حجرې ته لاړو کورته مې خبر ورکړ چې زمونږ شپه په کندز کې ده دشپې مې دوی ته هم ټوله کیسه وکړه دواده، زېری مې هم ورکړ. پلارېې دکندز په تاریخ راته غږېده ویل یې نایب الحکومه شېرخان ناشرد کندز نقشه د ډهلي له زاړه ښاره راوړې وه،دکندز په پسلونو او کرهڼیز ارزښت هم راته وغږېد، چې ولې کندز ته د غلو کندو وایي. دشپې تر ناوخته درحماناالله سره چې په حجره کې راسره پروت و، مشغولېدم، بیاویده شوو ، دسهارچې اته بچې شوې نوره مونږ دتگ تا بیا نیوله چې بهر کوڅه له موټرو ډکه شوه چې ومې کتل ورورمې و لویه ورا (جنج) یې راوستی ؤ،کوربه مو ټول مېلمانه راوستل، میوې یې ورته مخې

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کېښودې ماته يې وويل "جامي دې واغونده" چې لمباځای ته ورغلم نوې جوړه ځوړنده وه وامې غوسته، دګلونو يو هاريې را په غاړکړ څه شېبه وروسته اتينا يو ځل بيا په څادر کې پوښل شوې اودرحمان الله مور له مټه نيولې راښکاره شوه. اتينا چې ګاډي ته وختله ده خپلې مورته وويل "مونږ په خپل ګاډي کې لاړشو ماته يې وخندل" "غوږ کې يې راته وويل" بېګا هم سره بېل وئ، ددې وخت دا پټې خبرې دېر خوند کوي" دواړه د ګاډي وروستي سيټ ته وختو، ورور مې ګاډی روان کړ دکندز له ښاره چې ووتو، په يوګوټ پېرورتاوشو، مخې ته دښته راغله، په دښته کې ښي لاسته راون شو څه شېبه وروسته غونډۍ مخې له راغلې، داسې غونډۍ چې خلاصېدن يې نه ؤ، او داسې اوارې لکه هګۍ چې په کومه موټر وربرابر شو، پرې خېژه، او بېرته دزړه ديوې يخې هوا سره لکه دسرکس زانګو اوار کوزېږه، ورور ته مې وويل "زه خو مخکې پدې لاره نه ووم راغلی، وې ويل "ته دامام صيب په لاره راغلی وې، ار چې خپله لار هم لري، خود بمونو وېره پکې ده " اتينا وويل "کاش دولت مودومره وس لرلی چې پدې کې يې څنګل جوړ کړی وای، ټوله خاوره ده" زه ورته موسکی شوم، چې زمونږ پټي له تندې وسوځېدل دا راله ځنګلې شنې کوي. نژدې يونيم سات مو په غونډيو کې اله ډينګ (اندرچو) وکړ چې دارچي شنو ځمکو ته ورسېدو اتينا وويل "لکه چې دارچې دښته داده" ماويل "څنګه دې وپېژنده" وې خندل "رښتيا هم ډيره شنه او اواره ده،" (بيا يې وخندل) خو تا ويلې وو چې په ترکيه کې داسې ځمکه نشته" په خندا مې ورته وويل "نه يې منې؟" "که دا اوبه پرې راډېرې کړئ درسره وبه يې منم" څه شېبه وروسته دارچې بازار ته ورسېدو اوبياله هغه ځايه په لمر پرېواته،ته له څه شېبه مزل وروسته دکلا په دروازه ورننوتو وړوشور او ګډا شروع کړه او په موټر له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرې خوانه دګلونو اومېوو باران جوړ شو كومې ښځې بل كړى لالټين اتينا ته لاس كې وركړ، يوې يو هلك غېږكې وركړ، بلې ورته يوه پياله شيدې راوړې، يوې شيطانې پرې اوبه راشيندنې چې سمې نيمې يې زما په سر واړولې، مورمې چې ښكلولم دسترګو په دواړو كونجونو كې يې اوښكې غوټه شوې وې، ما دهغې په سترګو كې لكه دشبنم غوندې پاكو رڼو اوښكو ته كتل چې چا ورته غږ كړ "دځوى په نندراه يې راشه، وايي ځه وركوې" چې مخ مې واړووو، اتينابيادرحمان الله مور له مټه نيولې وه، دكوټې دروازې ته ولاړ وو، مورمې ورمنډه كړه،

-" ځه چې ددې خوښ وي"

-"نه! مالوم يې كړه" په خندايې ورته وويل

-"ته يې وركړه، ځه چې ستاخوښ وي"

-"ماته خودنغري او دتناره دسر خير، خيرات ښه ښكاري، د اخرت ګټه ده "

-"دهغې دربېمه مې هم وركړې اوهاغه برګۍ غوا هم"

بيا ننوتل زه بهرراووتم، دېګونه باندې وو ، مېلمانه تلل راتلل، پلارته مې ورغاړه وتل، ځه يې ورته ويل او هغه ماته ګوته نيوله خو زما تادي وه، په زړه كې مې ويل چې اوس زر، زر شپه شي، دا ورځ لكه د پهرې (ځوكۍ) دشپې غوندې اوږده شوه، ماسختن نكاح وتړل شوه، بيا پسې دكلي هلكانو اتڼ پيل كړ، دشپې ترناوختته اتڼ روان ؤ بياغلى غوندې دخپلې كوټې په لور وخوځېدم چې په وره ننوتم، اتينا راولاړه شوه، موسكۍ شوه، وې ويل "پخير راغلې"

سره ددې چې ځومره ورسره بلد ووم، بيامې هم زړه دربېده، ورته موسكۍ شوم، سرمې ورته وخوځاوه. دشيدو پياله يې راواړاندې كړه خولې ته يې راله ونيوله، نيمه ما وڅښله، بيا مې دهغې سرو شونډوته وروړه، پاتې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې وڅښله. دخبرو دپيل په سريزه پسې گرځېدم، فکر مې کاوه، هيڅ خبره مې له خولې نه راختله، هغه راباندې وپوهېده، وې ويل

"دا د الماسو هار مور، راکړ، او داټيکه، چارگل اووالۍ ستاد دوست مور راکړې،ببگا چې مو ورسره شپه وه، څومره خواږه خلك وو، مېرمن يې راله لاسونه په نکريزو سره کړه،ويښته يې راله جوړ کړه،خالونه يې راله ووهل" مايواځې وويل

-" ښا، ډېر ښکلي دي"

نوره مې دزړه پخوانۍ درزا په يوې بلې درزا اوښتې وه،پوهېدم چې په رگونو کې مې څه اورغوندې زغلي رازغلي،هغه بيا موسکۍ شوه، وې ويل

"رښتيا دبريالي مېرمن دلته واده له راغلې وه، هغه پيسې مې ورکړې" بيا موسکۍ شوه،

نور مې صبر ونه شو، ښی لاس مې ور اوږد کړ،له وربل نه مې راونيوله،رنگ يې سور شو.

"څه کوې؟"

" پيل به يې په سنتو وکړو"

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library